SHREE BUDDHISAGARSURI JAIN-GRANTHMALA NO. 2.

SHREE SAPTATI-SHATA-STHANA-PRAKARANAM

AUTHORISED BY SOMA-TILAK-SURI
AND
SANSKRIT *CHHAYA* WRITTEN
BY SHREEMAD RUDDHISAGAR SURI

Researched and Revised by
MUNI HAMENDRASAGAR

Vir Samvat 2460
Vikram Samvat 1990 Copies 1000
Buddhisagarsuri Samvat 9

Price Rs. 0-5-0.

Published By
SHREEMAD BUDDHISAGARSURI JAIN GNANA MANDIR
VIJAPUR. (GUJRAT)

Printed by Gulabchand Lallubhai,
At "The Mahodaya P. Press", Danapit.

श्रीवुद्धिसागरसूरिग्रन्थमाला नं. २.

श्रीसोमतिलकसूरिविरचितम्

श्रीसप्ततिशतस्थानप्रकरणम् ।

श्रीमद्-ऋद्धिसागरसूरिकृत-
संस्कृतछायासहित

संपादकः-मुनिहेमेन्द्रसागरः

वीर सं. २४६०
वि. सं. १९९०
बु. सं. ९

प्रत १०००

मूल्यम् ०-५-०

प्रकाशक—
श्रीमद्-बुद्धिसागरसूरिजैनज्ञानमंदिर
विजापुर. (गुजरात)

मुद्रक—
शाह गुलाबचंद लल्लुभाइ.
श्री महोदय प्री. प्रेस, दाणापीठ-भावनगर.

નિવેદન.

પ્રખર પ્રતિભાશાળી અને જિનશાસન પ્રભાવક અનેક જૈનાચાર્ય મહારાજોએ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષામાં અનેક પ્રકરણ ગ્રંથો રચી ભવ્યઆત્માઓ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે.

જૈન શાસ્ત્રગત રહસ્યને સુગમતાથી જાણી આચરી જીવન વિશુદ્ધ બનાવી શકાય તે માટે વિશ્વોપકારી અનેક આચાર્ય પુંગવોએ પ્રકરણોની રચના કરી છે. તે પ્રકરણો પૈકી શ્રી સપ્તતિશતસ્થાન પ્રકરણની રચના જીજ્ઞાસુ આત્માઓના બોધ માટે તપાગચ્છાધિપતિ શ્રીમાન્ સોમતિલકસૂરિજીએ કરી છે. શ્રી ધર્મઘોષ સૂરિના શિષ્ય શ્રીસોમપ્રભસૂરિ થયા. તેઓના વિદ્વાન્ શિષ્ય સોમતિલકસૂરિ હતા. શીલતરંગીણી વૃત્તિના રચયિતા શ્રી સોમતિલકસૂરિ કરતાં આ આચાર્ય જુદા છે. તેમનો જન્મ વિ. સં. ૧૩૫૫ માઘ માસમાં, દીક્ષા વિ. સં. ૧૩૬૯ માં આચાર્યપદ ૧૩૭૩ માં અને સ્વર્ગ ગમન ૧૪૨૪ માં થયું. તેઓશ્રીએ કરેલા ગ્રંથ: નિરમાણ ! !—બૃહત્ નવીન ક્ષેત્રસમાસ, સપ્તતિશતસ્થાનપ્રકરણ; અને. અનેક સ્તુતિ સ્તોત્ર સંગ્રહ વિગેરે. આચાર્યશ્રી સર્વમાન્ય હતા. તે સમયમાં થયેલા વિદ્વાન્ આચાર્ય જિનપ્રભસૂરિજીએ પોતાના બનાવેલાં સાતસો સ્તોત્રો સોમતિલક સૂરિજીને સમર્પણ કર્યાં હતાં. વિશેષ-ઐતિહાસિક બાબત અન્ય ગ્રંથોથી જાણી લેવી.

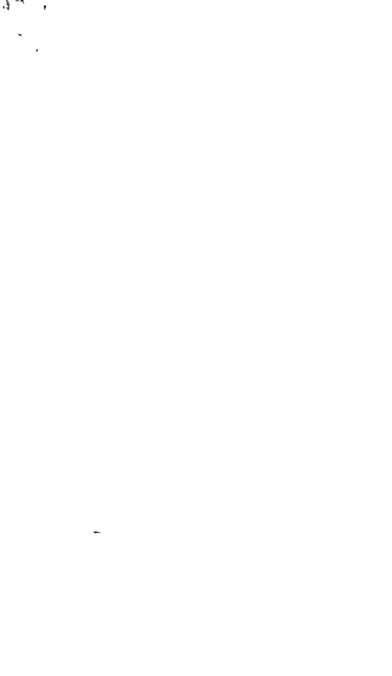
આ પ્રકરણ ગ્રંથમાં આચાર્યદેવશ્રીએ તીર્થંકર દેવોના પંચ કલ્યાણક વિગેરે સહિત ચરિત્ર ટૂંકમાં વર્ણવેલ છે. દરેક દરેકે આ ગ્રંથ અભ્યાસ કરવા યોગ્ય છે આ પ્રકરણ ઉપર ચરિત્ર ગચ્છીય મહોપાધ્યાય સંસ્કૃત છાયા અને ભાષાંતર આ સંસ્થા તરફથી છપાઈ બહાર પાડવામાં આવેલ છે આ ગ્રંથ અભ્યાસકોને ઉપયોગી હોવાથી તેમજ કેટલોક સુલભ થવાથી મૂળ અને સંસ્કૃત છાયા સહીત તેની ૧૦૦૦ નકલો છપાવી છે આ ગ્રંથ છપાવવામાં કોઈની મદદ મળી નથી જેથી પડતર કરતા ઓછી કીંમત પણ આના રાખેલ છે સંસ્કૃત છાયા આચાર્યશ્રી નિધિસાગરસૂરિજીએ કરી છે. આ ગ્રંથનું સંશોધન કાર્ય મુનિ મહારાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીએ કરેલ છે આ ગ્રંથની પાછળ આત્માર્થી મુનિશ્રી ધર્મસાગરજી સંપાદિત "આત્મભાવના" રાખવામાં આવેલ છે. આત્માર્થી જનોને આ મનન કરવા યોગ્ય છે. આ સંસ્થા તરફથી આચાર્યશ્રી અજિત સાગરસૂરિ રચિત યોગનિષ્ઠ શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વર પ્રણિત સ્તુતિચતુર્વિંશતિ રૂપ 'સરલા' નામની ટીકા-અનુવાદ સહિત સ્તોત્રરત્નાકર ભા: ૧. આગમાદિ સંગ્રહ સુભાષિતરત્નાકર, વિ. પુસ્તકો છપાય છે તે થોડા જ સમયમાં બહાર પડશે

તા. ૧૦-૭-૩૪

લી. મોહર

શ્રી. બુ. જૈન જ્ઞાન મંદિર.
વિજાપુર.

॥ ॐ अर्हम् ॥

श्रीसोमतिलकसूरिविरचितम् ।

श्रीसप्ततिशतस्थानप्रकरणम् ।

श्रीमद्-ऋद्धिसागरसूरिकृतच्छायासहितम् ।

सिरिरिसहाइजिणिंदे, पणमिय पणमिरसुरासुरनरिंदे ।
सव्वन्नू गयमोहे, सुहदेसणजणियजणबोहे ॥ १ ॥

तेसिं चिय चवणाई-पणकल्लाणगकमा समासेणं ।
पत्तेयं पुव्वभवा-इठाणसत्तरिसयं वुच्छं ॥ २ ॥

आदिनाथं नमस्कृत्य, गुरुञ्च सुखसागरम् ।
सप्ततिशतकस्थान-च्छायामृद्धिः करोम्यहम् ॥ १ ॥

श्रीऋषभादिजिनेन्द्रान्, प्रणम्य प्रणम्रसुराऽसुरनरेन्द्रान् ।
सर्वज्ञान् गतमोहान्, शुभदेशनाजनितजनबोधान् ॥ १ ॥

तेषामेव च्यवनादि-पञ्चकल्याणकक्रमात्समासेन ।
प्रत्येकं पूर्वभवा-दिस्थानसप्ततिशतं वक्ष्ये ॥ २ ॥

जइ वि हु गणणाईया, जिणाणठाणा हवंति तहवि इहं ।
उक्किट्ठसमयसंभव-जिणसंखाए इमे ठविया ॥ ३ ॥

यद्यपि हि गणनातीतानि, जिनानां स्थानानि भवन्ति तथापीह उत्कृष्टसमयसंभव–जिनसंख्ययेमानि स्थापितानि ॥ ३ ॥

भव १ दीव २ खित्त ३ तद्दिसि ४, विजय ५ पुरी नाम ७ रज्ज ८ गुरु ९ सुत्तं १० । जिणहेउ ११ सग्ग १ आउं १३, तेरसठाणाइँ पुव्वभवे ॥ ४ ॥

भवद्वीपक्षेत्रतद्दिक्–विजयपुरीनामराज्यगुरुश्रुतम् ।
जिनहेतुस्वर्गायु–स्त्रयोदशस्थानानि पूर्वभवे ॥ ४ ॥

चुइमांसाई १४ उड्ड १५ रा–सि १६ वेल १७ सुविणा १८ वियारगा १९ तेसिं। गब्भठिइ २० जम्ममासा–इ २१ वेल २२ उड्ड २३ रासि २४ जम्मरया २५ ॥ ५ ॥

च्युतिमासाद्युडुराशि–वेलास्वप्नानि विचारकास्तेषाम् ।
गर्भस्थितिजन्ममासा–दिवेलोडुराशिजन्मारकाः ॥ ५ ॥

तस्सेस २६ देस २७ नयरी, २८ जणणी २९ जणया य ३० ताण दुण्ह गई ३१ । ३२ । दिसिकुमरी ३३ तक्किचं ३४, हरिसंखा ३५ तेसि किचाइं ३६ ॥ ६ ॥

तच्छेष देश नगरी, जननीजनकाश्च तेषां द्वयानां गतिः ।
दिक्कुमार्यस्तत्कृत्यं, हरिसंख्या तेषां कृत्यानि ॥ ६ ॥

गुत्तं ३७ वंसो ३८ नामा ३९, सामन्नविसेसओ दु नामत्था ४० । ४१ लंछण ४२ फण ४३ तणुलक्खण ४४, गिहिनाणं ४५ वन्न ४६ रूव ४७ बलं ४८ ॥ ७ ॥

गोत्रं वंशोनामानि, सामान्यविशेषतोद्विनाम्नार्याः ।
लाञ्छनफणतनुलक्षण—गृहिज्ञानं वर्णरूपबलम् ॥ ७ ॥

उस्सेहा ४९ ऽऽय ५० पमाणंऽ ५१—गुलेहि देहस्स तिन्नि माणाइं । आहार ५२ विवाह ५३ कुमा—र ५४ निवइ ५५ चक्कित्त ५६ कालो य ॥ ८ ॥

उत्सेधात्मप्रमाणांऽ—गुलैर्देहस्यत्रीणि प्रमाणानि ।
आहारोविवाहः कुमा—रनृपतिचक्रित्वकालश्च ॥ ८ ॥

लोयंतियसुर ५७ दाणं ५८, वयमासाई य ५९ रिक्ख ६० रासि ६१ वओ ६२ । तव ६३ सिबिया ६४ परिवारा ६५, पुर ६६ वण ६७ तरु ६८ मुट्ठि ६९ वेला य ७० ॥९॥

लोकान्तिकसुरदानं, व्रतमासादि च ऋक्षराशिवयः ।
तपः शिबिकापरिवाराः, पुरवनतरुमुष्टिवेलाश्च ॥ ९ ॥

मणनाण ७१ देवदूसं ७२, तस्सठिई ७३ पारणं च ७४ तक्कालो ७५ । पुर ७६ दायग ७७ तेसि गई ७८, दिव्वा ७९ वसुहार ८० तित्थतवो ८१ ॥ १० ॥

मनोज्ञानं देवदूष्यं, तस्य स्थितिः पारणं च तत्कालः ।
पुरदायकास्तेषां गति—र्दीव्यानि वसुधारा तीर्थतपः ॥१०॥

तह भिग्गहा ८२ विहारो ८३—छउमत्थत्तं ८४ पमाय ८५ उवसग्गा ८६ । केवलमासाइ ८७ उडू ८८, रासी ८९ ठाणं ९० वणं ९१ रुक्खा ९२ ॥ ११ ॥

तथाऽभिग्रहा विहारः, छद्मस्थत्वं प्रमादोपसर्गाः ।
केवलमासासुडूनि, राशिः स्थानं वनं वृक्षाः ॥ ११ ॥

तम्माण ९३ तवो ९४ वेला ९५, अदोसया ९६ अइसया य ९७ वयणगुणा ९८ । तह पाडिहेर ९९ तित्थु–प्पत्ती १०० तकाल १०१ वुच्छेया १०२ ॥ १२ ॥

तन्मानं तपोवेलाऽ–दोषताऽतिशयाश्च वचनगुणाः ।
तथा प्रातिहार्यतीर्थो–त्पत्तितत्कालव्युच्छेदाः ॥ १२ ॥

गणि १०३ सिस्सिणि १०४ सावय १०५ स–ड्ढि१०६ भत्तनिव १०७ जक्ख १०८ जक्खिणी नामा । गण ११० गणहर १११ मुणि ११२ संजइ ११३–सावय ११४ सड्ढीण ११५ केवलिणं ११६ ॥ १३ ॥

गणिशिष्याश्रावकश्राद्धी,–भक्तनृपयक्षयक्षिणीनामानि ।
गणगणधरमुनिसंयति–श्रावकश्राद्धीनां केवलिनाम् ॥१३॥

मणनाणि ११७ ओहि ११८ चउदस–पुव्वी ११९ वेउ-व्वि १२० वाइ १२१ सेसाणं १२२ । तहणुत्तरोववाइय १२३–पइन्न १२४ पत्तेयबुद्धाणं १२५ ॥ १४ ॥

मनोज्ञान्यवधिचतुर्दश–पूर्विवैक्रियवादिशेषाणाम् ।
तथाऽनुत्तरोपपातिक–प्रकीर्णप्रत्येकबुद्धानाम् ॥ १४ ॥

आएस १२६ साहु १२७ सावय १२८, वयाणुव-गरण १२९ चरण १३० तत्ताणं १३१ । सामाइअ १३२–पडिकमणा–ण चेयसंखाय १३३ निसिभत्तं १३४ ॥ १५ ॥

आदेशसाधुश्रावक–व्रतोपकरणचरणतत्त्वानाम् ।
सामायिकप्रतिक्रमणा–नामेव संख्या च निशिभक्तम् ॥१५॥

ठिइ १३५ अट्ठिइकप्पो १३६ क–प्पसोहि १३७ आव-
स्सयं १३८ मुणिसरूवं १३९। संजम १४० धम्मपभेया
१४१, तहेव वत्थाण वन्नाई १४२ ॥ १६ ॥

स्थित्यस्थितिकल्पः कल्प–विशोधिरावश्यकं मुनिस्वरूपम् ।
संयमधर्मप्रभेदा–स्तथैव वस्त्रस्य वर्णादि ॥ १६ ॥

गिहि १४३ वय १४४ केवलिकालो १४५, सव्वाउं
१४५ तह य मुक्खमासाई १४७। उडु १४८ रासि १४९
ठाण १५० आसण १५१, ओगाहण १५२ तव १५३
परीवारा १५४ ॥ १७ ॥

गृहिव्रतकेवलिकालः, सर्वायुस्तथा च मोक्षमासादिः ।
उडुराशिस्थानासन–वगाहनातपःपरीवाराः ॥ १७ ॥

वेला १५५ अर १५६ तस्सेसं १५७, तह जुग १५८
परिआयअंतगडभूमी १५९। मुक्खपह १६० मुक्खविणया
१६१, पुव्वपवित्ती य १६२ तच्छेओ १६३ ॥ १८ ॥

वेलाऽरतच्छेषं, तथायुगपर्यायान्तकृद्भूमिः ।
मोक्षपथमोक्षविनयाः, पूर्वप्रवृत्तिश्च तच्छेदः ॥ १८ ॥

सेससुयपवित्तं १६४ तर १६५, जिणजीवा १६६ रुद्द
१६७ दरिसण १६८ च्छेरा १६९। तित्थे उत्तमपुरिसा
१७०, सतरिसयं हुंति जिणठाणा ॥ १९ ॥

शेषश्रुतप्रवृत्त्यन्तर–जिनजीवा रुद्रदर्शनाश्चर्यम् ।
तीर्थे उत्तमपुरुषाः, सप्ततिशतं भवन्ति जिनस्थानानि ॥१९॥

ति १ दु २ इग ३ दुहिअ दस ४ इ य ५, चउदस ६ दुसु गार ७–८ दस ९ चउद्द १० नव ११ । नव १२ अड १३ बारस १४ नव १५ सग १६, ठाणाइं गाहसोलसगे॥२०॥

त्रिद्व्येकद्व्यधिकादशाऽष्ट च, चतुर्दशद्वयोरेकादशदश चतुर्दशनव ।
नवाष्टद्वादश नवसप्त–स्थानानि गाथाषोडशके॥ ॥ २० ॥

उसह १ ससि २ संति ३ सुव्वय ४, नेमीसर ५ पास ६ वीर ७ सेसाणं ८ । तेर १ सग २ बार ३ नव ४ नव ५, दस ६ सगवीसा य ७ तिन्नि भवा ८ ॥ २१ ॥

ऋषभशशिशान्तिसुव्रत–नेमीश्वरपार्श्ववीरशेषाणाम् ।
त्रयोदशसप्तद्वादशनवनव–दशसप्तविंशतिश्च त्रयोभवाः ॥२१॥

धन १ मिहुण २ सुर ३ महब्बल ४, ललियंग य ५ वयरजंघ ६ मिहुणे य ७ । सोहम्म ८ विज्ज ९ अच्चुअ १०, चक्की ११ सव्वट्ठ १२ उसमे य १३ ॥ २२ ॥

धनमिथुनसुरमहाबल–ललिताङ्गाश्च वज्रजङ्घमिथुने च ।
सौधर्मवैद्याऽच्युत–चक्रिसर्वार्थऋषभाश्च ॥ २२ ॥

सिरिवंमनिवो १ सोह–म्मसुरवरो २ अजियसेणचक्की ३ य । अच्चुअपहु ४ पउमनिवो ५–य वेजयंते ६ य चंद-पहो ७ ॥ २३ ॥

श्रीवर्मनृपः सौधर्म–सुरवरोऽजितसेनचक्री च ।
अच्युतप्रभुः पद्मनृप–श्च वैजयंते च चन्द्रप्रभः ॥ २३ ॥

सिरिसेणो अभिनंदि अ १, जुयल २ सुरा ३ अमियतेय सिरिविजय ४ । पाणय ५ बल हरि ६ तो हरि–नरए खयरच्चुए दो वि ७ ॥ २४ ॥

श्रीषेणोऽभिनन्दिता, युगलसुराऽमिततेजःश्रीविजयाः ॥
प्राणते बलहरी ततो हरी, नरके खेचरोऽच्युते द्वावपि ॥२४॥

वज्जाउह सहसाउह, पियपुत्त ८ गिविज्ज तइय नवमे ९ वा । मेहरहदढरहा तो १०, सव्वट्ठे ११ संति गणहारी १२॥२५॥

वज्रायुधसहस्रायुधौ, पितापुत्रौ ग्रैवेयके तृतीये नवमे वा ।
मेघरथदृढरथावथ, सर्व्वार्थे शान्तिगणधरौ ॥ २५ ॥

सिवकेउ १ सुहम २ कुबेर–दत्त ३ तिइयकप्प ४ वज्जकुंडलओ ५ । बंभे ६ सिरिवम्मनिवो ७, अवराइय ८ सुव्वओ नवमे ९ ॥ २६ ॥

शिवकेतुः सौधर्मे कुबेर–दत्तस्तृतीयकल्पे वज्रकुण्डलकः ।
ब्रह्मे श्रीवर्मनृपोऽ–पराजिते सुव्रतो नवमे ॥ २६ ॥

धण धणवइ १ सोहम्मे २, चित्तगई खेयरो य रयणवई ३ । माहिंदे ४ अवराइय, पीइमई ५ आरणे ६ तत्तो ॥ २७ ॥

धनोधनवती सुधर्मे, चित्रगतिःखेचरश्च रत्नवती ।
माहेन्द्रेऽपराजितः, प्रीतिमती–आरणे ततः ॥ २७ ॥

सुपइट्ठो संखो या, जसमइमज्जा ७ वराइयविमाणे ८।
नेमिजिणो राइमई ९, नवमभवे दो वि सिद्धा य॥२८॥

सुप्रतिष्ठः शंखो वा, यशोमतीभार्याऽपराजितविमाने।
नेमिजिनो राजीमती, नवमभवे द्वावपि सिद्धौ च ॥ २८ ॥

कमठमरुभूइभाया २ कुक्कुडअहिहत्थि २ नरयसहसारे ३। सप्पखयरिंद ४ नारय, अच्चुअसुर ५ सबरनरनाहो॥२९॥

कमठमरुभूतिबन्धू, कुर्कुटाऽहिहस्ती नरकसहस्रारे।
सर्पखेचरेन्द्रौनारकाऽ-च्युतसुरौ शबरनरनाथौ ॥२९॥

नारयगेविज्जसुरो ७, सीहो निवई ८ अ नरयपाणयगे ९।
भव कट्ठविप्पो पासो १०, संजाया दो वि दसमभवे ॥ ३० ॥

नारकग्रैवेयकसुरौ, सिंहो नृपतिश्च नरकप्राणतके।
भवं (भ्रान्त्वा) कठविप्रपार्श्वौ, संजातौ द्वावपि दशमभवे॥३०॥

नयसारो १ सोहम्मे २, मरीइ ३ बंभे य ४ कोसिअ ५ सुहम्मे ६।
भमिऊण पूसमित्तो ७, सुहम्म ८ गिज्जोअ ९ ईसाणे ॥३१॥

अग्गिभूइ ११ तइयकप्पे १२, भारद्दाओ १३ महिंद १४ संसारे। थावर १५ बंभे १६ भव वि-स्सभूइ १७ सुक्के १८ तिविट्ठुहरी १९ ॥ ३२ ॥

अपइट्ठाणे २० सीहो २२, नरए २
यमित्तो २३। सुक्के २४
महावीरो ॥ २७

नयसारः सौधर्मे, मरीचिर्ब्रह्मे च कौशिकः सुधर्मे ।
भ्रान्त्वा पुष्पमित्रः, सुधर्मेऽग्निद्योत ईशाने ॥ ३१ ॥

अग्निभूतिस्तृतीयकल्पे, भारद्वाजोमाहेन्द्रे संसारे ।
स्थावरोब्रह्मे भवे वि–श्वभूतिः शुक्रे त्रिपृष्ठहरिः ॥ ३२ ॥

अप्रतिष्ठाने सिंहो–नरके भ्रान्त्वा चक्रिप्रियमित्रः ।
शुक्रे नन्दननृपतिः, प्राणतकल्पे महावीरः ॥ ३३ ॥

सत्तण्हमिमे भणिआ, पयडभवा तेसि सेसयाणं च ।
तइयभवदीवपमुहं, नायव्वं वक्खमाणाओ ॥ ३४ ॥

सप्तानामिमे भणिताः, प्रकटभवास्तेभ्यःशेषाणाम् ।
तृतीयभवद्वीपप्रमुखं, ज्ञातव्यं वक्ष्यमाणतः ॥ ३४ ॥

जंबू ४ धायइ ८ पूक्खर १२, दीवा चउ चउ जिणाण पुव्वभवे । धायइ विमलाइतिगे १५, जंबूसंतिप्पमुहन-वगे ॥ २४ ॥ ३५ ॥

जंबूधातकीपुष्कर–द्वीपाश्चतुश्चतुर्जिनानां पूर्वभवे ।
धातकी विमलादित्रिके, जम्बूः शान्तिप्रमुखनवके ॥३५॥

बारस पुव्वविदेहे, १२ तिन्नि कमा भरह १३ एरवय १४ भरहे १५ । पूव्वविदेहे तिन्नि अ १८, मल्लिवरविदेहि १९ पण-भरहे ॥ २४ ॥ ३६ ॥ मज्झिममेरुनगाओ, धायइपुक्खरगयाइं भरहाइं । खित्ताइं पुव्वखंडे, खंडवियारो न जंबुम्मि ॥ ३७ ॥

द्वादश पूर्वविदेहे, त्रयःक्रमाद्भरतैरवतभरतेषु ।
पूर्वविदेहे त्रयश्च, मल्लिःपरविदेहे पञ्च भरते ॥ ३६

मध्यममेरुनगाद्धा–तकीपुष्करगतानि भरतादीनि ।
क्षेत्राणि पूर्वखण्डे, खण्डविचारो न जम्बूद्वीपे ॥ ३७ ॥

विमलो १ धम्मो २ मुनिसु–व्वयाइ पण ७ आसि मेरुदाहि-
णओ। मेरुत्तरओणंतो ८, सीओआदाहिणे मल्ली ९ ॥ ३८ ॥

सीआए उत्तरओ, उसह १० सुमइ ११ सुविहि १२
संति १३ कुंथुजिणा १४ । सेसा दस दाहिणओ २४, इअ-
पुव्वभवंमि खित्तदिसा ॥ ३९ ॥

विमलोधर्मोमुनिसु–व्रतादिपञ्चासन्मेरुदक्षिणतः ।
मेरूत्तरतोऽनन्तः, शीतोदादक्षिणे मल्लिः ॥ ३८ ॥

शीताया उत्तरतः, ऋषभसुमतिसुविधिशान्तिकुन्थुजिनाः ।
शेषा दश दक्षिणत–इति पूर्वभवे क्षेत्रदिशः ॥ ३९ ॥

पुक्खलवई अ १–५–९ वच्छा २–६–१०, रमणिज्जो
३–७–११ मंगलावई ४–८–१२ कमसो । नेआ जिणचउग-
तिगे, जिणतियगे खित्तनामाओ १३–१४–१५ ॥ ४० ॥
पुक्खलवइ १६ आवत्तो १७ वच्छा १८ सलिलावई १९
जिणचउक्के । मुणिसुव्वयाइपणगे २०–२१–२२–२३–२४
विजया खित्ताण नामेण ॥ ४१ ॥

पुष्कलावती च वत्सा, रमणीयोमंगलावती क्रमशः ।
ज्ञेयां जिनचतुष्कत्रिके, जिनत्रिके क्षेत्रनामतः ॥ ४० ॥

पुष्कलावत्यावर्त्तो—वच्छा सलिलावती जिनचतुष्के ।
मुनिसुव्रतादिपञ्चके, विजयाः क्षेत्राऽभिधानेन ॥ ४१ ॥

पुंडरिगिणी १–५–९ सुसीमा २–६–१०, सुभापुरी ३–७–११– रयणसंचया ४–८–१२ नेया । चउगतिगंमि महापुरि १३, रिट्ठा १४ तहभद्दिलपुरं च १५ ॥ ४२ ॥ पुंडरिगिणि १६ खग्गिपुरी १७ तहा सुसीमा य १८ वीयसो गाय १९ । चंपा २० तह कोसंबी २१, रायगिहा २२ उज्झ २३ अहिछत्ता २४ ॥ ४३ ॥

पुण्डरीकिणी सुसीमा, शुभापुरी रत्नसंचया ज्ञेया ।
चतुष्कत्रिके महापुरी, रिष्टा तथाभद्दिलपुरञ्च ॥ ४२ ॥

पुण्डरीकिणी खड्गिपुरी, तथा सुसीमा च वीतशोका च ।
चंपा तथा कौशाम्बी, राजगृहमयोध्याऽहिच्छत्रा ॥ ४३ ॥

वजनाह १ विमलवाहण २, विउलबल ३ महाबला ४ अइबलो ५ य । अवराइओ य ६ नंदी ७, पउम ८ महापउम ९ पउमा १० य ॥४४॥ नलिणीगुम्मो ११ पउमो–त्तरो अ १२ तहपउमसेण १३ पउमरहा १४ । दढरह १५ मेहरहाविअ १६, सीहावह १७ धणवई चेव १८ ॥ ४५ ॥ वेसमणो १९ सिरिवम्मो २०, सिद्धत्थो २१ सुप्पइट्ठ २२ आणंदो २३ । नंदण २४ नामा पुव्वि, पढमो चक्की निवा सेसा ॥४६॥

वज्रनाभविमलवाहन–विपुलबलमहाबला अतिबलश्च ।
अपराजितश्च नन्दी, पद्मोमहापद्मपद्मौ च ॥ ४४ ॥

नलिनीगुल्मः पद्मो–दरश्च तथा पद्मसेनपद्मरथौ ।
दृढरथमेघरथावपि, सिंहावहोधनपतिश्चैव ॥ ४५ ॥
वैश्रमणः श्रीवर्मा, सिद्धार्थःसुप्रतिष्ठ आनन्दः ।
नन्दननामा पूर्वे, प्रथमश्चक्री नृपाः शेषाः ॥ ४६ ॥

वज्जसेणो १ अरिंदमणो २, संभंतो ३ विमलवाहणोअ तहा । सीमंधर ५ पिहिआसव ६, अरिंदमण ७ जुगंधरगुरू अ ८ ।, ४७ ॥ सव्वजगाणंदगुरू ९, सत्थाहो १० वज्जदत्त ११ वज्जनाहो १२ । तह सव्वगुत्तनामो १३, चित्तरहो १४ विमलवाहणओ १५ ॥ ४८ ॥ घणरह १६ संवर १७ तह सा–हु-संवरो १८ तह य होइ वरधम्मो १९ । तह य सुनंदो २० नंदो २१, अइजस २२ दामोअरो अ २३ पुट्टिलओ २४ ॥ ४९ ॥

वज्रसेनोऽरिंदमनः, संभ्रान्तोविमलवाहनश्च तथा ।
सीमन्धरः पिहिताश्रवोऽ–रिदमनो युगन्धरगुरुश्च ॥ ४७ ॥
सर्वजगदानन्दगुरुः, सत्ताघोवज्रदत्तवज्रनाभौ ।
तथा सर्वगुप्तनामा, चित्ररथोविमलवाहनकः ॥ ४८ ॥
घनरथः संवरस्तथा, साधुसंवरस्तथाऽस्ति वरधर्मः ।
तथा च सुनन्दोनन्दोऽ–तियशा दामोदरश्चपोट्टिलकः ॥ ४९ ॥

पढमो १ दुवालसंगी, सेसा इक्कारसंगसुत्तधरा २४ । पढम १ चरमेहिं २ पुट्ठा, जिणहेऊ वीस ते अ इमे ॥ ५० ॥

प्रथमोद्वादशाङ्गी, शेषा एकादशाङ्गसूत्रधराः ।
प्रथमचरमाभ्यां स्पृष्टा–जिनहेतवोविंशतिस्ते चेमे ॥ ५० ॥

अरिहंत १ सिद्ध २ पवयण ३, गुरु ४ थेर ५ वहुस्सुए ६ तवस्सीसु ७। वच्छल्लयाइ एसिं, अभिक्खनाणोवओगे ८ अ ॥५१॥ दंसण ९ विणए १० आव–स्सएअ ११ सील १२ व्वए १३ निरइआरो। खणलव १४ तव १५ चियाए १६, वेयावच्चे १७ समाही अ ॥ ५२ ॥ अपुव्वनाणगहणं १८, सुअभत्ती १९ पवयणे पभावणया २०। सेसेहिं फासिया पुण, एगं दो तिन्नि सव्वे वा ॥ ५३ ॥

अर्हत्सिद्धप्रवचन–गुरुस्थविरबहुश्रुततपस्विपु ।
वत्सलतया हि तेपु, अमीक्ष्णज्ञानोपयोगे च ॥ ५१ ॥

दर्शनविनयावश्यके, शीलव्रते निरतिचारः ।
क्षणलवतपस्त्यागे, वैयावृत्त्ये समाधिश्च ॥ ५२ ॥

अपूर्वज्ञानग्रहणं, श्रुतभक्तिः प्रवचने प्रभावनका ।
शेपैः स्पृष्टाः पुन–रेको द्वौ त्रयः सर्वे वा ॥ ५३ ॥

सवट्ठे १ तह विजयं, २ सत्तमगेविज्जयं ३ दुसु जयंतं ४–५। नवमं ६ छट्ठं गेवि–ज्जयं ७ तओ वेजयंतंच ८॥५४ आणय ९ पाणय १० अच्चुअ ११, पाणय १२ सहसार १३ पाणयं १४ विजयं १५। तिसु सवट्ठ १८ जयंतं १९, अवराइअ २० पाणयंचेव २१ ॥ ५५ ॥ अवराइअ २२ पाणयगं २३ पाणयग २४ मिमेअ पुव्वभवसग्गा॥ धम्मस्स १५ मज्झिमाउं, सेसाणुक्कोसयं २३ तदिमं ॥ ५६॥

सर्वार्थं तथा विजयं, सप्तमग्रैवेयकं द्वयोर्जयन्तम् ।
नवमं षष्ठं ग्रैवे–यकं ततो वैजयन्तञ्च ॥ ५४ ॥

आनतप्राणताच्युत–प्राणतसहस्रारप्राणतं विजयम् ।
त्रिषु सर्वार्थजयन्त,–मपराजितप्राणतं चैव ॥ ५५ ॥

अपराजितप्राणतकं, प्राणतकमिमे च पूर्वभवस्वर्गाः ।
धर्मस्य मध्यमायु–स्तदिदं शेषाणामुत्कृष्टम् ॥ ५६ ॥

तित्तीसं १ तित्तीसं २, गुणतीसं ३ दुसु तितीस ४–५ इगतीसं ६ । अडवीसं ७ तित्तीसं ८. गुणवीसं ९ वीस १० बावीसं ११ ॥ ५७ ॥ वीस १२ द्वारस १३ वीसं १४, बत्तीसं १५ कमेण पंचसु तितीसं २० । वीस २१ तितीसं २२ वीसं २३, वीसयरा २४ पुव्वभवआउं ॥ ५८ ॥ पूर्वभवायुः ॥ १३ ॥

त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंश–देकोनत्रिंशद्द्वयोस्त्रयस्त्रिंशदेकत्रिंशद्–
अष्टाविंशतिस्त्रयस्त्रिंश–देकोनविंशतिर्विंशतिर्द्वाविंशतिः ॥ ५७ ॥

विंशतिरष्टादशविंशति–र्द्वात्रिंशत्क्रमेण पञ्चसु त्रयस्त्रिंशत् ।
विंशतिस्त्रयस्त्रिंशद्विंशति–र्विंशतिः सागराःपूर्वभवायुः ॥ ५८ ॥

बहुलासाढचउत्थी, १ सुद्धावइसाहतेरसी कमसो २ । फग्गुण अट्ठमि ३ वयसा–ह चउत्थि ४ सावणि य बीयाअ ५ ॥ ५९ ॥

बहुलाषाढचतुर्थी, शुद्धा वैशाखत्रयोदशी क्रमशः ।
फाल्गुनाऽष्टमी वैशा–ख चतुर्थी श्रावणद्वितीया च ॥ ५९ ॥

माहस्सकसिण छट्ठी ६, भद्दट्ठमि चित्तमासपंचमिआ ८ । फग्गुणनवमी ९ वइसा–ह छट्ठि १० तहजिट्ठ छट्ठीअ ११ ॥ ६० ॥

माघस्य कृष्णषष्ठी, भाद्राष्टमी चैत्रमासपञ्चमिका ।
फाल्गुननवमी वैशा—ख षष्ठी तथा ज्येष्ठषष्ठीच ॥ ६० ॥

जिट्ठंमि सुद्धनवमी १२, तत्तो वइसाहबारसी सुद्दा १३ ।
सावणकसिणा सत्तमि १४, विसाहसिय १५ भद्दवे कन्हा ।६१।

ज्येष्ठस्यशुद्धनवमी, ततो वैशाखद्वादशी शुद्धा ।
श्रावणकृष्णा सप्तमी, वैशाखसिता भाद्रपदकृष्णा ॥ ६१ ॥

सावणकसिणा नवमी १७, फग्गुणसियबीअफग्गुण-चउत्थी १९ । सावणि २० अस्सिणपूनिम २१, कत्तिय बहुला दुवालसिआ ॥ २२ ॥ ६२ ॥

श्रावणकृष्णा नवमी, फाल्गुनसितद्वितीया फाल्गुनचतुर्थी ।
श्रावणाऽऽश्विनपूर्णिमा, कार्त्तिककृष्णा द्वादशिका ॥ ६२ ॥

असिआ चित्तचउत्थी २३, असाढसिय छट्ठि २४ चवणमासाई । इत्थन्नत्थवि पयडं, अभणिअमहिगारओ नेयं ॥६३॥

असिता चैत्रचतुर्थी, अषाढसितषष्ठी च्यवनमासादि ।
इत्थमन्यत्राऽपि प्रकट—मभणितमधिकारतोज्ञेयम् ॥ ६३ ॥

भूयभविस्सजिणाणं, पुव्वणुपुव्वीइ वट्टमाणाणं । पच्छाणुपुव्वियाए, कल्लाणतिहीउ अन्नुन्नं ॥ ६४ ॥

भूतभविष्यज्जिनानां, पूर्वाऽनुपूर्व्या वर्त्तमानानाम् ।
पश्चाऽनुपूर्व्या यास्ताः, कल्याणतिथयोऽन्योऽन्यम् ॥ ६४ ॥

उत्तरसाढा १ रोहिणि २, मिअसीस ३ पुणवसू ४ महा ५ चित्ता ६। वइसाह ७ णुराहा ८ मू-ल ९ पुव १० सवणो ११ सयभिसा य १२ ॥ ६५ ॥ उत्तरभद्दव १३ रेवइ १४, पुस्स १५ भरणि १६ कत्तिया य १७ रेवइ अ १८। अस्सिणि १९ सवणो २० अस्सिणि २१, चित्त २२ विसाहु २३ त्तरा २४ रिक्खा ॥ ६६ ॥ च्यवननक्षत्राणि।

> उत्तराषाढा रोहिणी, मृगशीर्षपुनर्वसू मघा चित्रा।
> विशाखाऽनुराधामूलं, पूर्वाश्रवणशतभिषा च ॥ ६५ ॥
> उत्तराभाद्रपदोरेवती, पुष्योभरणी कृत्तिका च रेवती च।
> अश्विनी श्रवणमश्विनी, चित्रा विशाखोत्तरा ऋक्षाः ॥६६॥

धणु (१) वसह (२) मिहुण (३) मिहुणो (४), सीहो (५) कन्ना (६) तुला (७) अली (८) चेव। धणु (९) धणु (१०) मयरो (११) कुंभो (१२), दुसु मीणो (१३-१४) कक्कडो (१५) मेसो (१६) ॥ ६७ ॥

विस (१७) मीण १८ मेस १९ मयरो २०, मेसो २१ कन्ना २२ तुला २३ य कन्ना २४ य। इअ चवण रिक्खरासी, जम्मेदिक्खाएँ नाणे वि ॥ ६८ ॥ च्यवनराशयः ॥

> धनवृषभौ मिथुनमिथुनौ, सिंहः कन्या तुला अलिश्चैव।
> धनधनमकराः कुंभो-द्वयोर्मीनः कर्कटो मेषः ॥ ६७ ॥
> वृषमीनमेषमकरा-मेषः कन्या तुला च कन्या च।
> इमे च्यवनर्क्षराशयो-जन्मनि दीक्षायां ज्ञानेऽपि ॥ ६८ ॥

चुइवेला निसिअद्धं, जिणाण २४ एमेव एगसमयंमि ।
चुइमासाइ वियारो, भरहेरवएसु सव्वेसु ॥ ६९ ॥

च्युतिवेला निशार्द्धं, जिनानामेवमेवैकसमये ।
च्युतिमासादिविचारो—भरतैरवतेषु सर्वेषु ॥ ६९ ॥

गय १ वसह २ सीह ३ अभिसे–य ४ दाम ५ ससि ६ दिणयरं ७ झयं ८ कुंभं ९ । पउमसर १० सागर ११ विमा–णभवण १२ रयणा १३ ऽग्गि १४ सुविणाइं ॥ ७० ॥

गजवृषभसिंहाऽभिषेका—दाम शशिदिनकरा ध्वजः कुम्भः ।
पद्मसरः सागरविमा—न भवनरत्नाऽग्नयः स्वप्नाः ॥ ७० ॥

नरयउवट्टाण इहं, भवणं सग्गच्चुयाण उ विमाणं ।
वीरुसहसेसजणणी, नियंसु ते हरिवसहगयाइं ॥ ७१ ॥

नरकोद्वृत्तानामिह, भवनं स्वर्गाच्च्युतानां तु विमानम् ।
वीरर्षभशेषजननी, नियमात्तान्हरिवृषभगजादीन् ॥ ७१ ॥

दुनरयकप्पगिविज्जा, हरी अ १ तिनरयविमाण एहिं जिणा २ ।
पढमा चक्कि ३ दुनरया, बला ४ चउसुरेहिं चक्कि ३ बला ४ ।७२

द्विनरककल्पग्रैवेयकाद्, हरयस्त्रिनरकविमानेभ्योजिनाः ।
प्रथमाश्चक्रिणो द्विनरकाद्—बलास्तुर्यैसुरेभ्यश्चक्रिबलाः ॥ ७२ ॥

जिणचक्कीण य जणणी, निअंति चउदस गयाइ वर-सुमिणे। गग १ चउ २ ति ३ इगाई ४ हरि १-बल २ पडिहरि ३ मंडलि अ ४ माया ॥ ७३ ॥ (स्वप्नानि)

जिनचक्रिणाञ्च जननी, नियमाच्चतुर्दशगजादिवरस्वप्नान्।
सप्त चतुस्त्र्येकादीन्, हरिबलप्रतिहरिमण्डलिकमाता ॥ ७३ ॥

पढमस्स पिया इंदा, सेसाणं जणय सुविणसत्थविऊ।
अट्ठवियारिंसु सुहे, सुविणे चउदस जणणिदिट्ठे ॥ ७४ ॥

प्रथमस्य पिता इन्द्राः, शेषाणां जनकाः स्वप्नशास्त्रविदः ।
अर्थेन व्यचारयन् शुभान्, स्वप्नांश्चतुर्दश जननीदृष्टान् ॥७४॥

दु २ चउरथ ४ नवम ९ बारस १२-तेरस १३ पनरस १५ सेसगब्भठिई। मासा अड ८ नव ९ तदुवरि, उसहाइ कमेणिमे दिवसा ॥ ७५ ॥

द्विचतुर्थनवमद्वादश-त्रयोदशपञ्चदशशेषगर्भस्थितिः ।
मासा अष्टनव तदुपरि, ऋषभादौ क्रमादिमे दिवसाः ॥७५॥

चउ १ पणवीसं २ छद्दिण ३, अडवीसं ४ छच ५ छब्बि ६ गुणवीसं ७। सग ८ छवीसं ९ छ १० च्छ य ११; वीसि १२ गवीसं १३ छ १४ छवीसं १५ ॥ ७६ ॥

चतुः पञ्चविंशतिषड्दिना-ऽष्टाविंशतिः षट्चषट्चैकोनविंशतिः।
सप्तषड्विंशतिःषट्षट्च, विंशतिरेकविंशतिः षट् षड्विंशतिः ।७६।

छ १६ प्पण १७ अड १८ सत्त १९ इ य २०, अट्ठ २१ इ २२ छ २३ सत्त २४ हुंतिगब्भदिणा । इत्तो उसहाइ जिणा-ण जम्ममासाइ वुच्छामि ॥ ७७ ॥

षट्पञ्चाऽष्ट सप्ताऽष्ट च, अष्टाऽष्टपट् सप्त भवन्ति गर्भदिनानि ।
इतोवृषभादिजिनानां, जन्ममासादि वक्ष्यामि ॥ ७७ ॥

चित्तबहुलट्ठमी १ सिअ-माहट्ठमि २ मग्गचउदसी ३ माहे । सिअविअ ४ वइसाहट्ठमि ५, कत्तिअगे कसिण बारसिआ ।७८।

चैत्रबहुलाऽष्टमी श्वेत-माघाष्टमी मार्गचतुर्दशी माघे ।
सितद्वितीया वैशाखाष्टमी, कार्त्तिकके कृष्णद्वादशिका ॥७८॥

जिट्ठसिअ ७ पोसकसिणा ८, य बारसी मग्गपंचमी चेव । कसिणा य माहबारसि १०, फग्गुणबारसि ११ चउद्दसिआ १२॥

ज्येष्ठसिता पौषकृष्णा, च द्वादशीमार्गपञ्चमी चैव ।
कृष्णाच माघद्वादशी, फाल्गुनद्वादशी चतुर्दशिका ॥ ७९ ॥

माहस्स सुद्धतइया, १३ तह वइसाहम्मि तेरसी कसिणा । १४ माहसिअतइय १५ जिट्ठे, कसिणा तेरसि १६ विसाह-चउद्दसिआ १७ ॥ ८० ॥

मायस्य शुद्धतृतीया, तथा वैशाखे त्रयोदशी कृष्णा ।
माघसिततृतीया ज्येष्ठे, कृष्णा त्रयोदशी वैशाखचतुर्दशिका ।८०।

अतरशतं षट्चत्वारिंशत्, षोडशसप्तत्रीणि पल्यपादत्रिकम्।
पल्यस्यैकपादो–वर्षाणां कोटिसहस्रश्च ॥ ८९ ॥

तिसु चुलसिसहस्सहिया, १ पणसट्ठि २ इगारपंच लक्ख य ३। चुलसीसहसा १ तो स–डुदुसय २ पासस्स अरसेसं ॥ ९० ॥ (जन्मारकशेषकालः)

त्रिषु चतुरशीतिसहस्राधिकाः, पञ्चषष्टिरेकादश पञ्चलक्षाश्च।
चतुरशीतिसहस्राणि ततः, सार्द्धद्विशते पार्श्वस्यारशेषम् ॥ ९० ।

दुसु कोसला १–२ कुणाला ३, दुसु कोसल ४–५ वच्छ कासि ७ पुव्वो अ ८। सुन्न ९ मलय १० सुन्नं ११ गा १२, पंचाला १३ कोसला १४ सुन्नं १५ ॥ ९१ ॥ तिसु कुरु १८ विदेह १९ मगहा २०, विदेह २१ कोसट्ट २२ कासि २३ तह पुव्वो २४।

देसा इमे जिणाणं, जम्मस्स इमाओ नयरीओ ॥ ९२ ॥

द्वयोः कोशलाकुणालौ, द्वयोः कोशला वच्छः काशी पूर्वश्च।
शून्यमलयशून्याङ्गाः, पञ्चालाः कोशलाः शून्यम् ॥ ९१ ॥

त्रिषु कुरवो विदेहमगधा–विदेहकुशार्त्ताःकाशी तथा पूर्वः।
देशा इमे जिनानां, जन्मन इमा नगर्यः ॥ ९२ ॥

इक्खागभूमि १ उज्झा २, सावत्थी ३ दोसु उज्झ ४–५ कोसंबी ६। वाणारसि ७ चंदपुरी ८, कायंदी ९ भद्दिलपुरं १० च ॥ ९३ सीहपुर ११ चंप १२ कंपि–ल्ल १३ उज्झ १४

रयणपुर १५ तिगयपुर १८ मिहिला १९। रायगिह २० मिहिल २१ सोरिय–पुर २२ वाणारसिअ २३ कुंडपुरं २४ ॥९४॥ जन्म नगर्यः ॥ २८ ॥

इक्ष्वाकुभूम्ययोध्या, श्रावस्तीद्वयोरयोध्या कौशाम्बी ।
वाराणसी चन्द्रपुरी, काकन्दी भद्दिलपुरश्च ॥ ९३ ॥

सिंहपुरं चम्पा काम्पिल्या–ऽयोध्या रत्नपुरंत्रिपु गजपुरं मिथिला।
राजगृहं मिथिला सौ–र्यपुरं वाणारसी च कुण्डपुरम् ॥ ९४ ॥

मरुदेवि १ विजयदेवी २, सेणा ३ सिद्धत्थ ४ मंगल ५ सुसीमा ६ । पुहवी ७ लक्खण ८ रामा ९, नंदा १० विण्हू ११ जया १२ सामा १३ ॥ ९५ ॥ सुजसा १४ सुव्वय १५ अइरा १६, सिरि १७ देवि १८ पभावई य १९ पउमवई २० । वप्पा २१ सिवा य २२ वामा २३, तिसलादेवी अ २४ जिणमाया ॥ ९६ ॥ इति जिनजनन्यः ॥ २९ ॥

मरुदेवी विजयदेवी, सेना सिद्धार्था मङ्गला सुसीमा ।
पृथ्वी लक्ष्मणा रामा, नन्दा विष्णुर्जया श्यामा ॥ ९५ ॥

सुयशाः सुव्रताऽचिरा, श्रीदेवी प्रभावती च पद्मावती ।
वप्रा शिवा च वामा, त्रिशलादेवी च जिनमातरः ॥ ९६ ॥

नाही १ जियसत्तु २ जिया–रि ३ संवरो ४ मेह ५ धर ६ पइट्ठनिवो ७ । महसेण ८ सुगित्र ९ दढरह १०, विण्हू ११ वसुपुज्ज १२ कयवम्मो १३ ॥ ९७ ॥ सिहसेण १४

ग़ाणु १५ विसरे-ण १६ सूर १७ सुदरिसण १८ कुंभय १९ सुमित्तो २० । विजओ २१ समुद्दविजया २२ ऽ-ससेण २३ सिद्धत्थ २४ जिणपिअरो ॥ ९८ ॥ जिनजनकाः ॥

नाभिर्जितशत्रुर्जितारिः, संवरो मेघो धरः प्रतिष्ठनृपः ।
मद्सेन सुग्रीव दृढरथा-विष्णुर्वसुपूज्यः कृतवर्मा ॥ ९७ ॥

सिंहसेन भानुविश्वसेनाः, सूरः सुदर्शनः कुम्भः सुमित्रः ।
विजयः समुद्रविजयो-ऽश्वसेनः सिद्धार्थो जिनपितरः ॥ ९८ ॥

अट्ठ जणणीउ सिद्धा, नाही १ नागेसु सत्त ईसाणे । अट्ठ य सणंकुमारे, माहिंदे अट्ठ पिअरो य ॥ ९९ ॥ वीरस्स पढमपिअरो, देवाणंदा अ उसभदत्तो अ । सिद्धापच्छिमपिअरो, पुण पत्ता अच्चुए वावि ॥ १०० ॥

अष्टजनन्यःसिद्धा-नाभिर्नागेषु सप्त ईशाने ।
अष्ट च सनत्कुमारे, माहेन्द्रेऽष्टपितरश्च ।
वीरस्य प्रथमपितरौ, देवानन्दा चर्षभदत्तश्च ।
सिद्धौ पश्चिमपितरौ, पुनः प्राप्तावच्युते वाऽपि ॥ १०० ॥

मेरुअह १ उड्ढलोया २, चउदिसिरुअगाउ ५ अट्ठ पत्तेअं । चउविदिसि ७ मज्झरुयगा ८, इइंति छप्पन्नदिसि कुमरी ॥१०१॥

मेरोरधऊर्ध्वलोका-श्चतस्रोदिग्रुचकादष्ट प्रत्येकम् ।
चतस्रोविदिङ्मध्यरुचका-दागच्छन्ति षट्पञ्चाशद्दिक्कुमार्यः ॥१०१॥

संवट्ट १ मेह २ आयं–सगा य ३ भिङ्गार ४ तालियंटा य ५।
चामर ६–जोई ७ रक्खं ८, करेंति एअं कुमारीओ । १०२।

संवर्त्तमेघादर्शका–श्च भृङ्गार तालवृन्तश्च ।
चामरं ज्योती रक्षां, कुर्वन्त्येतानि कुमार्यः ॥ २ ॥ १०२ ॥

भुवणिंद वीस २० वंतर–पहू दुतीसं च ३२ चंदसूरा दो २ ।
कप्पसुरिंदा दस १० इअ, हरिचउसट्ठिंति जिणजम्मे ।१०३।

भुवनेन्द्राविंशतिर्व्यन्तर–द्वात्रिंशच्च चन्द्रसूर्यौ द्वौ ।
कल्पसुरेन्द्रादशेति, हरयश्चतुःषष्टिर्यन्ति जिनजन्मनि ॥१०३॥

पडिरूवपंचरूवं–क ठवणण्हाणंगरागपूयाई ।
वत्थाहरणअमयरस,–अट्ठाहियमाइ हरिकिच्चं ॥ १०४ ॥

प्रतिरूपपञ्चरूपाऽ–ङ्कस्थापनाङ्गरागपूजादि ।
वस्त्राभरणाऽमृतरसा–ष्टाह्निकमादि हरिकृत्यम् ॥ १०४ ॥

गोयमगुत्ता हरिवं–स संभवा नेमिसुव्वया दो वि ।
कासवगोत्ता इक्खा–गुवंसजा सेस बावीसं ॥ १०५ ॥

गौतमगोत्रौ हरिवंश–संभवौ नेमिसुव्रतौ द्वावपि ।
काश्यपगोत्रा ईक्ष्वा–कुवंशजाःशेषा द्वाविंशतिः ॥ १०५ ॥

उसहो १ अजिओ २ संभव ३, अभिनंदण ४ सुमइ ५ सुप्पह ६ सुपासो ७ । चंदपह ८ सुविहि ९ सीयल १०, सिज्जंसो ११ वासुपुज्जो अ १२ ॥ १०६ ॥ विमल १३

मणंतइ १४ धम्मो १५, संती १६ कुंथू १६ अरो अ १८
मल्ली अ १९ । मुणिसुव्वय २० नमि २१ नेमी २२, पासो
२३ वीरो २४ अ जिणनाम ॥ १०७ ॥

ऋषभोऽजितःसंभवो,–ऽभिनन्दनःसुमतिःसुप्रभः [पद्मप्रभः]सुपार्श्व
चन्द्रप्रभः सुविधिः शीतलः, श्रेयांसो वासुपूज्यश्च ॥ १०६ ॥

विमलोऽनन्तजिद्धर्मः, शान्तिःकुन्थुररश्च मल्लिश्च ।
मुनिसुव्रतोनमिनेमी, पार्श्वो वीरो जिननामानि ॥ १०७ ॥

वयधुरवहणा उसहो, उसहाइमसुविणलंछणाओ अ १ ।
रागाइ अजिअ अजिओ, न जिया अक्खेसु पिउणंवा २ ॥१०८

व्रतधुरवहनाद्वृषभ–ऋषभादिमस्वप्नलाञ्छनाच्च १ ।
रागाद्यजितोऽजितो–न जिताऽक्षेपु पित्राऽम्बा २ ॥ १०८ ॥

सुह अइसयसंभवओ, तइओ भुवि पउरसस्स संभवओ ३ ।
अभिनंदिज्जइ तुरिओ, हरीहिँ हरिणा सया गब्भे ४ ॥१०९॥

शुभाऽतिशयसंभव–स्तृतीयोभुवि प्रचुरसस्यसंभवतः ३ ।
अभिनन्द्यते तुरीयो–हरिभिर्हरिणा सदा गर्भे ४ ॥ १०९ ॥

सयमवि सुहमइभावा, अंबाइविवायभंगओ सुमई ५ । अमलत्ता
पउमपहो, पउमपहाअंकसिज्जडोहलओ ६ ॥ ११० ॥

स्वयमपि सुमतेर्भावा–दम्बा या विवादभङ्गतःसुमतिः ५ ।
अमलत्वात्पद्मप्रभः, पद्मप्रभाऽङ्कशय्यादोहदतः ६ ॥ ११० ॥

सुहपासो अ सुपासो, गब्मे माऊइ तणुसुपासत्ता ७।
सिअलेसो चंदपहो, ससिपहझयपाणडोहलओ ८ ॥१११॥

शुभपार्श्वश्चसुपार्श्वो—गर्भे मातुस्तनोः सुपार्श्वत्वात् । ७ ।
सितलेश्यश्चन्द्रप्रभः, शशिप्रभाध्वजपानदोहदतः ८ ॥ १११

सुहकिरिआए सुविहो, सयं पि जणणी वि गब्भकालम्मि।९।
जयतावहरो सियलो, अंबाकरफाससमिअपिउदाहो १०॥११२॥

शुभक्रियया सुविधिः, स्वयमपि जनन्यपि गर्भकाले ९ ।
जगत्तापहरःशीतलो—ऽम्बाकरस्पर्शशमितपितृदाहः १० ।११२ ।

सेयकरो सिज्जंसो, जणणीए देविसिज्जअक्कमणा । ११ ।
सुरहरिवसूहिं पुज्जो, पिउसमनामेण वसुपुज्जो १२ ॥११३॥

श्रेयस्करः श्रेयांसो—जनन्या देवीशय्याऽऽक्रमणात् ११ ।
सुरहरिवसुभिःपूज्यः, पितृसमनाम्ना वासुपूज्यः १२ ॥ ११३ ॥

विमलो दुहा गयमलो, गब्मे मायावि विमलबुद्धितणू । १३।
नाणाइअणंतत्ता—णंतो णंतमणिदामसुमिणाओ । १४ । ॥११४॥

विमलोद्विधा गतमलो—गर्भेमाताऽपिविमलबुद्धितनुः १३ ।
ज्ञानाद्यनन्तत्वा—दनन्तोऽनन्तमणिदामस्वप्नतः १४ ॥ ११४ ॥

धम्मसहावा धम्मो, गब्मे मायावि धम्मिआ अहिअं । १५ ।
संतिकरणाउ संती, देसे [illegible] १५ ॥

धर्मस्वभावाद्धर्मो—गर्भे माताऽपि धार्मिकाऽधिकम् । १६ ।
शान्तिकरणाच्छान्ति—र्देशेऽशिवोपशमकरणात् (१६) ॥ ११५ ॥

कुंथुत्ति महीइ ठिओ, भूमीठिअरयणथूभसुविणाओ । १७ ।
वंसाइवुड्ढिकरणा, अरो महारयणअरसुविणा १८ ॥ ११६ ॥

कुन्थुरितिमह्यां स्थितो—भूमिस्थितरत्नस्तूपस्वप्नतः १७ ।
वंशादि वृद्धिकरणा—दरो महारत्नाकरस्वप्नात् १८ ॥ ११६ ॥

मोहाईमल्लजया, मल्ली वरमल्लसिजडोहलओ १९ । मुणिसुव्वओ
जहत्था—भिहो तहंचावि तारिसीगब्भे २० ॥ ११७ ॥

मोहादिमल्लजया—न्मल्लिर्वरमाल्यशय्यादोहदतः १८ ।
मुनिसुव्रतो यथार्थोऽ—भिधस्तथाम्बाऽपि तादृशी गर्भे १९ ॥ ११७ ॥

रागाइनामणेणं, गब्भे पुरोहिनामणाउ नमी २१ ।
दुरिअतरुचक्कनेमी, रिट्ठमणीनेमिसुविणाओ ॥ २२ ॥ ११८ ॥

रागादिनामनेन, गर्भे पुरोधिनामनान्नमिः [illegible]
दुरिततरुचक्रनेमी—[illegible]

भावाण पासणेणं [illegible]

भावानां दर्शनेन, [illegible]

अहवा भावारिजया, वीरो दुट्टसुरवामणीकरणा २४ ।
सामन्नविसेसेहिं, कमेण नामत्थदारदुगं ॥ १२० ॥

अथवा भावारिजया–द्वीरोदुष्टसुरवामनीकरणात् २४ ।
सामान्यविशेषाभ्यां, क्रमेण नामार्थद्वारद्विकम् ॥ १२० ॥

गो १ गय २ हय ३ कवि ४ कुंचा ५–रत्तपउम ६ सत्थिया ७ ससी ८ मयरो । ९ सिरिवच्छ १० खग्गि ११ महिसा १२, वराह १३ सेणा अ वज्जंच १५ ॥ १२१ ॥
हरिणो १६ छगलो १७ नंदा–वत्त १८ कलस १९ कुम्म २० नीलउप्पलया २१ । संख २२ फणीसर २३ सीहा २४, जिणोरुठिअरोमलञ्छणया । १२२ ॥

गोगजहयकपिक्रौञ्चा–रक्तपद्मस्वस्तिकौ शशी मकरः ।
श्रीवत्सखड्गिमहिषा–वराहःसेनश्चवज्रश्च ॥ १२१ ॥

हरिणः छागोनन्दा–वर्त्तः कलशकूर्मनीलकमलानि ।
शंखफणीश्वरसिंहा–जिनोरुस्थितरोमलाञ्छनानि ॥ १२२ ॥

इग १ पण २ नव ३ य सुपासे, पासे फणतिन्नि १ सग २ इगार ३ कमा । फणिसिज्जासुविणाओ १, फणिंदम-न्तीइ २ नन्नेसु ॥ १२३ ॥

एक पञ्च नव च सुपार्श्वे, पार्श्वेफणास्त्रयः सप्तैकादशक्रमात् ।
[illegible] फणीन्द्रभक्त्या नान्येषु ॥ १२३ ॥

अट्ठुत्तरो सहस्सो, सव्वेसिं लक्खणाइ देहेसु ।
मइसुअओहि ति नाणा, जाव गिहे पच्छिमभवाओ ॥१२४

अष्टोत्तरं सहस्रं, सर्वेषां लक्षणानि देहेषु ।
मतिश्रुतावधि ज्ञानत्रयं, यावद् गृहे पश्चिमभवतः ॥ १२४ ॥

पउमवसुपुज्ज रत्ता, ससिसुविही सेअ नेमिमुणि काला ॥
मल्ली पासो नीला, कणयनिहा सोल सेसजिणा ॥१२५॥

पद्मवासुपूज्यौ रक्तौ, शशिसुविधी श्वेतौ नेमिमुनी कालौ ।
मल्लिपार्श्वौ नीलौ, कनकनिभाः षोडश शेषजिनाः ॥ १२५ ॥

सव्वसुरा जइ रूवं, अंगुट्ठपमाणयं विउविआ ।
जिणपायंगुट्ठं पइ, न सोहए तं जहिंगालो ॥ १२६ ॥

गणहरआहारअणु–त्तरा य जाव वणचक्किवासुबला ।
मंडलिया जा हीणा, छट्ठाणगया भवे सेसा ॥ १२७ ॥

सर्वसुरा यदि रूप,–मङ्गुष्ठप्रमाणकं विकुर्वेयुः ।
जिनपादाङ्गुष्ठं प्रति, न शोभते तद्यथाऽङ्गारः ॥ १२६ ॥

गणधराऽऽहारकाऽनु–त्तराश्च यावद्व्यन्तरचक्रिवासुबलाः ।
माण्डलिका यावद् हीनाः, षट्स्थानगता भवेयुः शेषाः ॥

निवईहिं बला बलिणो, कोडिसिलुक्खेवसत्तिणो हरिणो ।
तद्दुगुणबला चक्की, जिणा अपरिमिअबला सव्वे ॥१२८॥

हरिसंसयछेयत्थं, वीरेणं पयडिअं बलं नियमं ।
मेरुगिरिकंपणेणं, हेउअभावा न सेसेहिं ॥ १२९ ॥

नृपतिभ्यो बला बलिनः, कोटिशिलोत्क्षेपशक्तयोहरयः ।
वद्द्विगुणबलाश्चक्रिणो–जिना अपरिमितबलाः सर्वे ॥ १२८ ॥

हरिसंशयच्छेदार्थं, वीरेण प्रकटितं बलं निजकम् ।
मेरुगिरिकम्पनेन, हेत्वभावान्न शेषैः ॥ १२९ ॥

पणधणुसय १ पन्नट्ठसु ८, दस पणसु ५ पणट्ठसु अ
८ धणुहहाणी । नवकर २३ सत्तुस्सेहो २४, आयंगुलवीससय
सव्वे २४ ॥ १३० ॥ उत्सेधांगुलदेहमानं ४९–आत्मांगुलदेह-
मानं च ५०

पञ्चशतधनुः पञ्चाशदष्टसु, दशपञ्चसु पञ्चाष्टसु च धनुर्हानिः ।
नवकरसप्तोत्सेधा–वात्माङ्गुलविंशतिशतमिताः सर्वे ॥ १३० ॥

चउधणुबारसदुगं, उसहायंगुलपमाण अंगुलयं । ते उसहो
[illegible]सयं, बारंगुलहाणि जा सुविही ॥ १३१ ॥ वीसंसदुअंगुल-
[illegible]–णि जाव णंतो तयद्ध जा नेमी । सगवीसंसा पासो, वीरि-
वीसंस पन्नासा ॥ १३२ ॥ [प्रमाणाङ्गुलदेहमानम्]

चतुर्धनुर्द्वादशांशद्विक,–मृषभात्मांगुलं प्रमाणाङ्गुलम् ।
ते ऋषभोविंशतिशतं, द्वादशाङ्गुलहानिर्यावत्सुविधिः ॥१३१॥
विंशत्यंशद्वयङ्गुलहानि–र्यावदनन्तं तदर्द्धं यावन्नेमिः ।
सप्तविंशत्यंशाः पार्श्वो–वीर एकविंशत्यंशाः[illegible]

सवे सिसुणो अमयं, तो उत्तरकुरुफले गिहे उसहो ।
सेसा उ ओयणाई, भुंजिंसु विसिट्ठमाहारं ॥ १३३ ॥

सव्वेसिं वयगहणे, आहारो उग्गमाइपरिसुद्धो ।
मल्लिं नेमिं मुत्तुं, तेसिं विवाहो अ भोगफला ॥ १३४ ॥

सर्वे शिशवोऽमृतं, तत उत्तरकुरुफलैर्गृहे ऋषभः ।
शेषास्तु–ओदनादि, बुभुजिरे विशिष्टमाहारम् ॥ १३३ ॥

सर्वेषां व्रतग्रहणे, आहार उद्गमादिपरिशुद्धः ।
मल्लिं नेमिं मुक्त्वा, तेषां विवाहश्च भोग्यफलात् ॥ १३४ ॥

वीस १ ट्ठारस २ पनरस ३, सड्ढदुवालस ४ दसेव ५ सड्ढसगा ६ । पण ७ अड्ढाइयलक्खा ८, पुव्वसहसपन्न ९ पणवीसं १० ॥ १३५ ॥ समलक्खा इगवीसं ११, ट्ठार १२ पनर १३ सड्ढ सत्त १४ सड्ढदुगं १५ । तो सहसा पणवीसा १६, पउणचउवीस १७ इगवीसं १८ ॥ १३६ ॥ वाससयं मल्लिजिणे १९, पणसयरी २० पंचवीस २१ तिन्नि सया २२ । वासाइँ तीस २३ तीसं २४, कुमरत्तं अह निवइकालो ॥१३७॥

विंशत्यष्टादशपञ्चदश, सार्द्धद्वादश दशैव सार्द्धसप्त ।
पञ्चार्द्धद्विलक्षाणि, पूर्वसहस्रपञ्चाशत्पञ्चविंशतिः ॥ १३५ ॥

समलक्षैकविंश–त्यष्टादशपञ्चदशसार्द्धसप्तसार्द्धद्विकम् ।
ततः सहस्रपञ्चविंशतिः, पादोनचतुर्विंशतिरेकविंशतिः ॥१३६॥

वर्षशतं मल्लिजिने, पञ्चसप्ततिः पञ्चविंशतिस्त्रीणिशतानि ।
वर्षाणि त्रिंश-त्रिंशत्, कुमरत्वमथनृपतिकालः ॥ १३७ ॥

तेसट्ठिपुव्वलक्खा १, तिपन्न २ चउचत्त ३ सड्ढछत्तीसं ४ ।
गुणतीस ५ सड्ढइगवीस ६, चउदस ७ सड्ढछ ८ अद्ध ९ ढं १० ॥ १३८

त्रिषष्टिपूर्वलक्षाणि, त्रिपञ्चाशच्चतुश्चत्वारिंशत्सार्द्धषट्त्रिंशत् ।
एकोनत्रिंशत्सार्द्धैकविंशति-श्चतुर्दश सार्द्धषडर्द्धाऽर्द्धम् ॥ १३८ ॥

अजियाओ जा सुविही, पुव्वंगा ताविमेऽहिया नेया ९ ।
इग १ चउ २ अड ३ बारस ४, सोल ५ वीस ६ चउवीस ७ अडवीसा ८ ॥ १३९ ॥

अजितादायत्सुविधिः, पूर्वाङ्गानि तावदिमान्यधिकज्ञेयानि ।
एकचतुरष्टद्वादश-षोडशविंशतिचतुर्विंशत्यष्टाविंशतयः । १३९ ।

तो समलक्ख दुचत्ता १२, तो सुन्नं तीस १३ पनर १४ पंच तओ १५ । सहस पणवीस १६ तत्तो, पउणचउवीस १७ इगवीसं १८ ॥ १४० ॥

ततःसमलक्षा द्विचत्वारिंशत्, ततःशून्यं त्रिंशत्पञ्चदश पञ्च ततः।
सहस्रपञ्चविंशति-स्ततःपादोनचतुर्विंशतिरेकविंशतिः ॥ १४० ॥

सुन्न १९ पनर २० पण २१ तत्तो, ति सुन्न २४ रज्जं च चक्किकालो वि । संतीकुंथुअराणं, सेसाणं नत्थि चक्कित्तं ॥ १४१ ॥ (राज्यकालः ५५ चक्रित्वकालः ॥ ५६ ॥)

तह वेजयंतिनामा, जयंति अपराजिया य देवकुरू ।
बारवई अ विसाला, चंदपहा नरसहस्सवुज्झा ॥ १५२ ॥

शिबिका सुदर्शना सु–प्रभा च सिद्धार्थोऽर्थसिद्धा च ।
अभयङ्करा च निर्वृत्तिकरी, मनोहरा मनोरमिका च ॥ १५० ॥

सूरप्रभा, शुक्रप्रभा, विमलप्रभा पृथ्वी देवदिन्ना च ।
सागरदत्ता तथा ना–गदत्ता सर्वार्था विजया च ॥ १५१ ॥

तथा वैजयन्ती नामा, जयन्त्यपराजिता च देवकुरुः ।
द्वारवती च विशाला, चन्द्रप्रभा नरसहस्रोह्याः ॥ १५२ ॥

वसुपुज्जो छसयजुओ, मल्ली पासो अ नरतिसयसहिया ।
चउसहसजुओ उसहो; इगु वीरो सेस सहसजुया ॥१५३॥

वासुपूज्यः षट्शतयुतो–मल्लिःपार्श्वश्चनरत्रिशतसहितः
चतुःसहस्रयुत ऋषभ–एकोवीरःशेषाःसहस्रयुताः ॥ १५३ ॥

नेमी बारवईए; सेसा जम्मणपुरीसु पव्वइआ ।
सिद्धत्थवणे उसहो, विहारगेहंमि वसुपुज्जो ॥ १५४ ॥

तह वप्पगाइ धम्मो, नीलगुहाए अ सुव्वयजिणिंदो ।
पासो अ आसमपए, वीरजिणो नायसंडंमि ॥ ७५५ ॥

सेसा सहसंबवणे, निक्खंता सोगतरुतले सव्वे ।
कयपंचमुट्ठिलोआ, उसहो चउमुट्ठिकयलोओ ॥ १५६ ॥

नेमिर्द्वारवत्यां, शेषा जन्मपुरीषु प्रव्रजिताः ।
सिद्धार्थवने ऋषभो–विहारगेहे वासुपूज्यः ॥ १५४ ॥

तथा वप्रगायां धर्मो—नीलगुहायाञ्च सुव्रतजिनेन्द्रः ।
पार्श्वश्चाश्रमपदे, वीरजिनो ज्ञातखण्डे ॥ १५५ ॥

शेषाः सहस्राम्रवने, निष्क्रान्ता अशोकतरुतले सर्वे ।
कृतपञ्चमुष्टिलोचा—ऋषभश्चतुर्मुष्टिकृतलोचः ॥ १५६ ॥

सुमइसिअंसमल्ली—नेमीपासाण दिक्ख पुव्वण्हे ।
सेसाण पच्छिमण्हे, जायं च चउत्थमणनाणं ॥ १५७ ॥

" सुमतिश्रेयांसमल्लि—नेमिपार्श्वानां दीक्षा पूर्वाह्णे ।
शेषाणां पश्चिमाह्णे, जातं च चतुर्थमनोज्ञानम् ॥ १५७ ॥

सक्को अ लक्खमुल्लं, सुरदूसं ठवई सव्वजिणखंधे ।
वीरस्स वरिसमहियं, सयावि सेसाण तस्स ठिई ॥ १५८ ॥

शक्रश्च लक्षमूल्यं, सुरदूष्यं स्थापयति सर्वजिनस्कन्धे ।
वीरस्य वर्षमधिकं, सदापि शेषाणां तस्य स्थितिः ॥ १५८ ॥

उसहस्स य इक्खुरसो, सेसाणं पारणंमि परमन्नं ।
तं वरिसेणुसहस्स य, सेसजिणाणं तु बीअदिणे ॥ १५९ ॥

ऋषभस्य चेक्षुरसः, शेषाणां पारणे परमान्नम् ।
तद्वर्षेणर्षभस्य च, शेषजिनानान्तु द्वितीयदिने ॥ १५९ ॥

हत्थिणपुरं अउज्झा, सावत्थी तह अउज्झ विजयपुरं ।
बंभत्थलं च पाडलि—संडं तह पउमसंडं च ॥ १६० ॥

सेअपुरं रिट्ठपुरं, सिद्धत्थ महापुरं च धन्नकडं ।
तह वद्धमाण सोमण—समंदिरं चेव चक्कपुरं ॥ १६१ ॥

रायपुरं तह मिहिला, रायगिहं तह य होइ वीरपुरं ।
बारवई कोयकडं, कुल्लागं पारणपुराइं ॥ १६२ ॥

हस्तिनापुरमयोध्या, श्रावस्ती तथाऽयोध्याविजयपुरम् ।
ब्रह्मस्थलं पाटलिखण्डं, तथा पद्मखण्डञ्च ॥ १६० ।

श्वेतपुरंरिष्टपुरं, सिद्धार्थमहापुरं च धान्यकडम्
तथा वर्द्धमानसौमनस्यं, मन्दिरं चैव चक्रपुरम् ॥ १६१ ।

राजपुरं तथा मिथिला, राजगृहं तथा च भवति वीरपुरम् ।
द्वारवती कोपकटं, कुल्लागं पारणपुराणि ॥ १६२ ॥

सिज्जंस बंभदत्तो, सुरिंददत्तो अइंददत्तो अ ।
पउमो अ सोमदेवो, महिंद तह सोमदत्तो अ ॥ १६३ ॥

पुस्सो पुणव्वसू तह, नंद सुनंदो जओ अ विजओ अ ।
तत्तो अ धम्मसीहो, सुमित्त तह वग्घसीहो अ ॥ १६४ ॥

अवराइअ विससेणो–अ बंभदत्तो अ दिन्न वरदिन्नो ।
धन्नो बहुलो अ इमे, पढमजिणभिक्खदायारो ॥ १६५ ॥

श्रेयांसो ब्रह्मदत्तः, सुरेन्द्रदत्तश्चेन्द्रदत्तश्च ।
पद्मश्च सोमदेवो–महेन्द्रस्तथासोमदत्तश्च ॥ १६३ ॥

पुष्यः पुनर्वसुस्तथा, नन्दसुनन्दौ जयश्चविजयश्च ।
ततश्चधर्मसिंहः, सुमित्रस्तथा व्याघ्रसिंहश्च ॥ १६४ ॥

अपराजितो विश्वसेनश्च, ब्रह्मदत्तश्च दिन्नवरदिन्नौ ।
धन्यो बहुलश्चेमे, प्रथमजिनभिक्षादातारः ॥ १६५ ॥

अट्ठ य तब्भवसिद्धा, सेसा तम्मि उ भवे व तइए वा ।
सिज्झिस्संति सगासे, जिणाण पडिवन्नपव्वज्जा ॥ १६६ ॥

अष्टौ च तद्भवसिद्धाः, शेषास्तस्मिन्नेव भवे तृतीये वा ।
सेत्स्यन्ति सकाशे, जिनानां प्रतिपन्नप्रव्रज्याः ॥ १६६ ॥

पण दिव्वा जलकुसुमा–ण वुट्ठि वसुहार चेलउक्खेवो ।
दुंदुहिझुणी सुराणं, अहो सुदाणं ति घोसणया ॥ १६७ ॥

पञ्चदिव्यानि जलकुसुमा–नां वृष्टिर्वसुधारा चेलोत्क्षेपः ।
दुन्दुभिध्वनिः सुराणा–महो ? सुदानं त्रिघोषणया ॥ १६७ ॥

सड्ढदुवालसकोडी–सुवन्नवुट्ठी य होइ उक्कोसा ।
लक्खा सड्ढदुवालस, जहन्निया होइ वसुहारा ॥ १६८ ॥

सार्द्धद्वादशकोटी–सुवर्णवृष्टिश्च भवत्युत्कृष्टा ।
लक्षाः सार्द्धद्वादश, जघन्यका भवति वसुधारा ॥ १६८ ॥

बारट्ठ छमास तवो, गुरु आइममज्झचरिमतित्थेसु ।
तेसिं बहुभिग्गहा द–व्वमाइ वीरस्सिमे अहिआ ॥ १६९ ॥

द्वादशाऽष्टषट्मासास्तपो–गुर्वादिममध्यचरमतीर्थेषु ।
तेषां बह्वभिग्रहा द्रव्या–द्यो वीरस्येमेऽधिकाः ॥ १६९ ॥

अचियत्तुग्गहनिवसण, निच्चं वोसट्ठकायमोणेणं ।
पाणीपत्तं गिहिवं–दणं अभिग्गहपणगमेअं ॥ १७० ॥

अप्रीतिमद्गृहनिवसनं, नित्यं व्युत्सृष्टकायमौनेन ।
पाणिपात्रंगृहिव–न्दनमभिग्रहपञ्चकमेतत् ॥ १७० ॥

आरियमणारिएसुं, पढमस्स य नेमिपासपरिमाणं ।
सेसाण आरिएसुं, छउमत्थत्तो विहारो अ ॥ १७१ ॥

आर्यानार्येषु, प्रथमस्य च नेमिपार्श्वयोरमाणम् ।
शेषाणामार्येषु, छद्मस्थत्वे विहारश्च ॥ १७१ ॥

वासमहस्सं १ बारस २, चउदस ३ अट्ठार ४ वीस ५ वरिसाइं । मासा छ ६ नव ७ तिन्नि अ ८, चउ ९ तिग १० दुग ११ मिक्क १२ दुगं च १३ ॥ १७२ ॥

ति १४ दु १५ इग १६ सोलसगं १७, वासा तिन्नि अ १८ तहेव होरत्तं १९ । मासेक्कारस २० नवगं २१, चउपन्न दिणाइं २२ चुलसीई ॥ २३ ॥ १७३ ॥

पक्खाहियअड्ढवारस २४, वासा छउमत्थकालपरिमाणं ।
उग्गं च तवोकम्मं, विसेसओ वद्धमाणस्स ॥ १७४ ॥

वर्षसहस्रं द्वादश–चतुर्दशाष्टादशविंशतिर्वर्षाणि ।
मासाः षट् नव त्रयश्च, चतुस्त्रिकद्विकमेकद्विकं च ॥ १७२ ॥

त्रिद्व्येकानिषोडश–वर्षाणि त्रीणि च तथैवाहोरात्रम् ।
मासैकादशनवकं, चतुष्पञ्चाशद्दिनान्यशीतिः ॥ १७३ ॥

पक्षाधिकसार्द्धद्वादश–वर्षाणिच्छद्मस्थकालपरिमाणम् ।
उग्रं च तपः कर्म, विशेषतो वर्द्धमानस्य ॥ १७४ ॥

वयदिणमेगं पुव्वं, छमासिअं बीअयं पणदिणूणं ।
नव चउमासिअ दु तिमा–सिअ अड्ढाइअमासिआ दुन्नि ।१७५।

छ दुमासिअ दु दिवड्ढय-मासिअ बारस तहेगमासी अ ।
बावत्तरद्धमासिअ, पडिमा बारट्ठमेहिं च ॥ १७६ ॥

दो चउ दस खमणेहिं, निरंतरं भद्दमाइपडिमतिगं ।
दुसयगुणतीस छट्ठा, पारणया तिसयगुणवन्ना ॥ १७७ ॥

व्रतदिनमेकं पूर्णं, षाण्मासिकं द्वितीयं पञ्चदिनोनम् ।
नव चातुर्मासिकानि, द्वेत्रिमासिके सार्द्धद्विमासिके द्वे ॥ १७५ ॥

षड्द्विमासिकानि द्वे सार्द्ध-मासिके द्वादश तथैकमासिकानि ।
द्विसप्ततिरर्द्धमासिकानि, प्रतिमाद्वादशाष्टमैश्च ॥ १७६ ॥

द्विचतुर्दशक्षपणै-र्निरन्तरं भद्रादिप्रतिमात्रिकम् ।
द्विशतैकोनत्रिंशच्छष्ठानि, पारणकानि त्रिशतैकोनपञ्चाशत् ॥१७७॥

वीरु १ सहाण २ पमाओ, अंतमुहुत्तं तहेव होरत्तं ।
उवसग्गा पासस्स य, वीरस्स य न उण सेसाणं ॥ १७८ ॥

वीरर्षभयोः प्रमादो-ऽन्तर्मुहूर्तं तथैवाहोरात्रम् ।
उपसर्गाः पार्श्वस्य, वीरस्य च न पुनः शेषाणाम् ॥ १७८ ॥

फग्गुणिगारसि किण्हा, सुद्धा एगारसी अ पोसस्स ।
कत्तियबहुला पंचमि, पोसस्स चउद्दसी धवला ॥ १७९ ॥

चित्ते गारसि पुन्निम, तह फग्गुणकिन्हछट्ठिसत्तमिआ ।
सुद्धा कत्तिअतइआ, पोसंमि चउद्दसी बहुला ॥ १८० ॥

माहेऽमावसि सिअचिअ, पोसे मासंमि धवलछट्ठी अ ।
वइसाहसामचउदसि, पोसे पुन्निम नवमि सुद्धा ॥ १८१ ॥

नाणं उग्गहाईणं, पुव्वंद पच्छिमम्मि थीम्म्म । (ज्ञानवेला)
॥९५॥ मंदंगि पि अट्ठारस, न हुंति दोसा इमे ते अ ॥ १९० ॥

ज्ञानगृहमादीनां, पूर्वोक्तपश्चिमाद्रि यान्न ॥
गर्भेषामष्टादश, न भवन्ति दोषा इमे ते च ॥ १९० ॥

पंचेव अंतराया, मिच्छत्तमनाणविरई कामो ।
हासछग रागदोसा, निद्दा ट्ठारस इमे दोसा ॥ १९१ ॥

पञ्चैवान्तराया-मिथ्यात्वाऽज्ञानाविरतिः कामः ।
हास्यादिषट्करागद्वेषौ, निद्राऽष्टादशेमे दोषाः ॥ १९१ ॥

हिंसाइतिगं कीला, हासाईपंचगं चउकसाया ।
मयमच्छरअन्नाणा, निद्दा पिम्मं इअ व दोसा ॥ १९२ ॥

हिंसादित्रिकं क्रीडा, हास्यादिपञ्चकं चतुष्कषायाः ।
मदमत्सराज्ञाने, निद्राप्रेमेति च दोषाः ॥ १९२ ॥

धम्मप्पभिइ चउरो, जिणाण इक्कार घाइकम्मखओ ।
सुरविहिअइगुणवीसं, चउतीसं अइसया उ इमे ॥ १९३ ॥

जन्मप्रभृतिचत्वारो-जिनानामेकादशघातिकर्मक्षयात् ।
सुरविहितैकोनविंशति-श्चतुस्त्रिंशदतिशयास्त्विमे ॥ १९३ ॥

सेअमलामयरहियं, देहं सुहगंधरूवसंजुत्तं ।
निव्विस्समबीभच्छं, गोखीरनिहं रुहिरमंसं ॥ १९४ ॥

स्वेदमलाऽऽमयरहितो-देहः शुभगन्धरूपसंयुक्तः ।
निर्विस्रमबीभत्सं, गोक्षीरनिभं रुधिरमांसम् ॥ १९४ ॥

न य आहारनिहारा, अइसयरहिआण जंति दिट्ठिपहे।
सासो अ कमलगंधो, इअ जम्मा अइसया चउरो।१९५।

न च आहारनिहारा–वतिशयरहितानां यातोदृष्टिपथे ।
श्वासश्च कमलगन्ध–एते जन्मनोऽतिशयाश्चत्वारः ॥ १९५ ॥

तिरिनरसुराण कोडा–कोडीओ मिंति जोयणमहीए ।
सबसभासाणुगया, वाणी भामंडलं पिट्ठे ॥ १९६ ॥

तिर्यग्नरसुराणां, कोटाकोट्योमान्ति योजनमह्याम् ।
सर्वेषां भाषानुगता, वाणी भामण्डलं पृष्ठे ॥ १९६ ॥

रुयवइरईइमारी, डमरदुभिक्खं अवुट्ठिअइवुट्ठी ।
जोयणसए सवाए, न हुंति इअ कम्मखयजणिया ॥१९७॥

रुजोवैरेतिमारी–डमरदुर्भिक्षमवृष्टिरतिवृष्टिः ।
योजनशते सपादे, न भवन्त्येते कर्मक्षयजनिताः ॥ १९७ ॥

पायारतिगमसोगो–सीहासणधम्मचक्कचउरूवा ।
छत्तचयचमरदुंदुहि–रयणझया कणयपउमाइं ॥ १९८ ॥

पणवन्नकुसुमवुट्ठी, सुगंधजलवुट्ठि वाउ अणुकूलो ।
छ रिउ पण इंदियत्था–णुकूलया दाहिणा सउणा ॥ १९९ ॥

नहरोमाण अवुड्ढी, अहोमुहा कंटया य तरुनमणं ।
सुरकोडिजहण्णेण वि, जिणंतिए इअ सुरेहिं कया ॥२००॥

प्राकारत्रिकमशोकः, सिंहासनधर्मचक्रचतूरूपाणि ।
[illegible] ॥ १९८ ॥

पञ्चवर्णकुसुमवृष्टिः, सुगन्धजलवृष्टिर्वायुरनुकूलः ।
षड्ऋतुपञ्चेन्द्रियार्था–अनुकूला दक्षिणाः शकुनाः ॥ १९९ ॥

नखरोम्णामवृद्धि–रधोमुखाःकण्टकाश्च तरुनमनम् ।
सुरकोटीजघन्येनाऽपि, जिनान्तिके एते सुरकृताः ॥२००॥

ते चउरो व अवाया–वगमाइसओ दुरंतघाइखया ।
नाणाइसओ पूआ–इसओ वयणस्सइसओ अ ॥ २०१ ॥

ते चत्वारो वाऽपायाऽ–पगमाऽतिशयो दुरन्तघातिक्षयात् ।
ज्ञानाऽतिशयः पूजा–ऽतिशयो वचनस्याऽतिशयश्च ॥२०१॥

वयणगुणा सग सद्दे, अत्थे अडवीस मिलिअ पणतीसं ।
तेहिं गुणेहिं मणुन्नं, जिणाण वयणं कमेण इमं ॥ २०२

वचनगुणाः सप्त शब्दे–ऽर्थेऽष्टाविंशतिर्मिलिताःपञ्चत्रिंशत् ।
त्रिंशत् तैर्गुणैर्मनोज्ञं, जिनानां वचनं क्रमेणेदम् ॥ २०२

वयणं सक्कारगभी–रघोसउवयारउदत्तयाजुत्तं ।
पडिनायकरं दक्खिन्–सहिअमुवणीअरायं च ॥ २०३ ।

वचनं संस्कृतगम्भीर–घोषोपचारोदात्ततायुक्तम् ।
प्रतिनादकरं दाक्षिण्य–सहितमुपनीतरागञ्च ॥ २०३ ॥

सुमहत्थं अवाहय–मसंसयं तत्तनिट्ठिअं सिद्धं ।
पच्छाणुचियं पडिहय–परुत्तरं हिययपीइकरं ॥ २०४ ॥

अन्नुन्नमाभिकंखं, अभिजायं अइसिणिद्धमहुरं च ।
ससलाहा परनिंदा–वज्जिअमपइन्नपसरजुअं ॥ २०५

पयइक्खरपयवक्कं, सत्तपहाणं च कारगाइजुअं ।
ठविअविसेसमुआरं, अणेगजाई विचित्तं च ॥ २०६ ॥

परमम्मविब्भमाई,-विलंबवुच्छेयखेअरहिअं च ।
अदुअं धम्मत्थजुयं, सलाहणिज्जं च चित्तकरं ॥ २०७ ॥

सुमहार्थमव्याहत-मसंशयं तत्त्वनिष्ठितं शिष्टम् ।
प्रस्तावोचितप्रतिहत-परोत्तरं हृदयप्रीतिकरम् ॥ २०४ ॥

अन्योऽन्य सांभिकांक्ष-मभिजातमतिस्निग्धमधुरञ्च ।
स्वश्लाघापरनिंदा-वर्जितमप्रकीर्णप्रसरयुतञ्च ॥ २०५ ॥

प्रकटाक्षरपदवाक्यं, सत्त्वप्रधानञ्चकारकादियुतम् ।
स्थापितविशेषमुदार-मनेकजातिविचित्रञ्च ॥ २०६ ॥

परमर्मविभ्रमादि-विलंबव्युच्छेदखेदरहितञ्च ।
अद्भुतधर्मार्थयुतं, श्लाघनीयञ्चचित्रकरम् ॥ २०७ ॥

किंकिल्लि १ कुसुमवुट्ठी २, दिवज्झुणि ३ चामरा ४ ऽऽसणाइं च ५ । भावलय ६ भेरि ७ छत्तं ८, जिणाण इअ पाडिहेराइं ८ ॥ २०८ ॥

कङ्केलिःकुसुमवृष्टि-र्दिव्यध्वनिश्चामराणि च ।
भावलयं भेरिः छत्रं, जिनानामिति प्रातिहार्याणि ॥२०८॥

तेवीसाए पढमे, वीए वीरस्स पुण समोसरणे ।
संघोपढमगणहरो, सुअं च तित्थं समुप्पन्नं ॥ २०९ ॥

त्रयोविंशतेः प्रथमे, द्वितीये वीरस्य पुनः समवसरणे ।
संघः प्रथमगणधरः, श्रुतञ्च तीर्थं समुत्पन्नम् ॥ २०९ ॥

इगतित्था जा तित्थं, बीअस्सुप्पजए अ ता नेयो ।
पुव्विल्लतित्थकालो, दुसमंतं पुण चरमतित्थं ॥ २१० ॥

केवलिकालेण जुओ, इगस्स बीयस्स तेण पुण हीणो ।
अंतरकालो नेओ, जिणाण तित्थस्स कालो वि ॥ २११ ॥

उसहस्स य तित्थाओ, तित्थं वीरस्स पुव्वलक्खहियं ।
अयरेगकोडिकोडी, बावीससहस्सवासूणा ॥ २१२ ॥

एकतीर्थाद्यावत्तीर्थं, द्वितीयस्योत्पद्यते तावज्ज्ञेयः ।
पूर्वस्य तीर्थकालो–दुःषमान्तं पुनश्चरमतीर्थम् ॥ २१० ॥

केवलिकालेन युत–एकस्य द्वितीयस्य पुनर्हीनः ।
अन्तरकालो ज्ञेयो–जिनानां तीर्थस्य कालेऽपि ॥ २११ ॥

ऋषभस्य च तीर्थात्, तीर्थं वीरस्य पूर्वलक्षाधिकम् ।
सागरैककोटी कोटी, द्वाविंशतिसहस्रवर्षोना ॥ २१२ ॥

इग १ इग २ तिगे ३ ग ४ तिग ५ इग, ६ इगंस इअ गारपलिअचउभागे । थिंति स्रे इअ पलिए, सुवि ७ हाइसु सत्ततित्थंते ॥ २१३ ॥

एकैकत्रिकैकत्रिकैकैकांशा-इत्येकादशपल्यचतुर्थभागाः ।
भ्रुवन्त्यन्य इति पल्यानि, सुविध्यादीनां सप्ततीर्थान्ते ।२१३।

पुंडरीअ १ सीहसेणा २, चारुरू ३ वज्जनाह ४ चमरगणी ५। सुज ६ विदब्भो ७ दिन्नो ८, वराहओ ९ नंद १० कुच्छुम ११ सुभूमा १२ ॥ २१४ ॥

मंदर १३ जसो १४ अरिट्ठो १५, चक्काउह १६ संब १७ कुंभ १८ भिसओ अ १९। मल्ली २० सुंभो २१ वरदत्त २२ अज्जदिन्नि २३ इंदभूइगणी २४ ॥ २१५ ॥

पुण्डरीकः सिंहसेन-श्चारुर्वज्रनामचमरगणी।
सुद्योतविदर्भदिन्ना-वराहकोनन्दकौस्तुभसुभूमाः ॥ २१४ ॥

मन्दरयशोऽरिष्टा-श्चक्रायुधसंबकुंभभिषजाश्च।
मल्लिः शुंभोवरदत्त-आर्यदिन्न इन्द्रभूतिगणिः ॥ २१५ ॥

बंभी १ फग्गुणि २ सामा ३, अजिआ ४ तह कासवी ५ रई ६ सोमा ७। सुमणा ८ वारुणि ९ सुजसा १०, धारिणि ११ धरणी १२ धरा १३ पउमा १४ ॥ २१६ ॥

अज्जसिवा १५ सुइ १६ दामिणि १७, रक्खिअ १८ बन्धुमई १९ पुप्फवई २० अनिला २१। जक्खदिन्न २२ पुप्फचूला २३, चंदणबाला २४ पवत्तणिया ॥ २१७ ॥

ब्राह्मी फाल्गुनी श्यामाऽजिता तथा काश्यपी रतिः सोमा।
सुमना वारुणी सुयशा-धारिणी धरणी धरा पद्मा ॥ २१६ ॥
आर्या शिवा श्रुतिर्दामिनी, रक्षिका बन्धुमती पुष्पवत्यनिला।
यक्षदिन्ना पुष्पचूला, चन्दनबाला प्रवर्तिन्यः ॥ २१७ ॥

सेज्जंस नंद सुआ, संखो उमदम्म नेमिमाईणं ।
सड्ढिसुमद्दा महसु-व्वया सुनंदा य सुलसा य ॥ २१८ ॥

गणहरपवत्तिणीओ, पढमा भणिआ जिणाण सव्वेसिं ।
सड्ढा सड्ढी अ पुणो-चउण्ह सेसाणमपसिद्धा ॥ २१९ ॥

श्रेयांस नंद सुनोम-शंखा ऋषभनेम्यादीनाम् ।
श्राद्धी सुभद्रा महासु-व्रता सुनन्दा च सुलसा च ॥ २१८ ॥

गणधर प्रवर्तिन्यः, प्रथमा भणिता जिनानां सर्वेषाम् ।
श्राद्धाः श्राद्धयश्च पुन-श्चतुर्णां शेषाणामप्रसिद्धाः ॥ २१९ ॥

भरह १ सगर २ मिअसेणा, अ ३ मित्तविरिओ ४ अ सच्चविरिओ ५ अ ॥ तह अजिअसेणराया ६ दानविरिय ७ मघवराया ९ य ॥ २२० ॥

जुद्धविरिय ९ सीमंधर १०, तिविट्ठविण्हू ११ दुविट्ठू १२ अ सयंभू १३ ॥ पुरिसुत्तमविण्हू १४ पुरि-ससीहु १५ कोणालयनिवो अ १६ ॥ २२१ ॥

नियइकुबेर १७ सुभूमा १८-ऽजिअ १९ विजयमहो अ २० चक्किहरिसेणो २१ ॥ कण्हो २२ पसेणई २३ से-णिओ २४ य जिणमचरायाणो ॥ २२२ ॥

भरतः सगरोमृगसेन-श्च मित्रवीर्यश्च सत्यवीर्यश्च ॥
तथाऽजितसेनराजो-दानवीर्योमघवराजश्च ॥ २२० ॥

युद्धवीर्यः सीमन्धर–स्त्रिपृष्ठविष्णुर्द्विपृष्ठश्च स्वयम्भूः ॥
पुरुषोत्तमविष्णुः पुरुष-सिंहः कोणालकनृपश्च ॥ २२१ ॥

नृपतिकुबेरः सुभूमोऽ-जितोविजयमहश्च चक्रिहरिषेणः ॥
कृष्णः प्रसेनजित्श्रे–णिकश्च जिनभक्तराजाः ॥ २२२ ॥

वित्तीइ सड्ढबारस, लक्खे पीईइ दिंति कोडीओ ॥
चक्की कणयं हरिणो, रययं निवई सहसलक्खे ॥ २२३ ॥

भत्तिविहवाणुरूवं, अन्ने वि अ दिंति इब्भमाईया ॥
सोऊण जिणागमणं, निउत्तमणिउत्त एसुंवा ॥ २२४ ॥

वृत्या सार्द्धद्वादश–लक्षाणि प्रीत्या ददति कोटीः ॥
चक्रिणः कनकंहरयो-रजतंनृपतयः सहस्रलक्षाणि ॥ २२३ ॥

भक्तिविभवानुरूप–मन्येपि ददतीभ्यादयश्च ॥
श्रुत्वा जिनागमनं, नियुक्तानियुक्तेषु वा ॥ २२४ ॥

जक्खा गोमुह महज-क्ख तिमुहजक्खेसतुंबरुकुसुमो ।
मायंग विजयअजिया, बंभो मणुएसर कुमारो ॥ २२५ ॥

छम्मुह पयाल किन्नर, गरुडो गंधव्वतह य जक्खिदो ॥
सकुबेर वरुणभिउडी, गोमेहोपासमायंगो ॥ २२६ ॥

यक्षा गोमुखो महायक्ष–स्त्रिमुखो यक्षेशस्तुंबरुःकुसुमः ॥
मातंगो विजयोऽजितो–ब्रह्मा मनुजेश्वरः कुमारः ॥ २२५ ॥

षण्मुखः पातालः किन्नरो, गरुडोगन्धर्वस्तथा च यक्षेन्द्रः ॥
सकुबेरोवरुणो भ्रकुटि–र्गोमेधःपार्श्वोमातङ्गः ॥ २२६ ॥

देवीओचक्केसरि १, अजिया २ दुरिआरि ३ कालि ४ महाकाली ५ ॥ अच्चुअ ६ संता ७ जाला ८, सुतारया ९ सोग १० सिरिवच्छा ११ ॥ २२७ ॥

पवरा १२ विजयं १३ कुस १४ प–न्नइत्ति १५ निव्वाणि १६ अच्चुया १७ धरणी १८ ॥ वइरु १९ टुदत्त २० गंधा–रि २१ अंच २२ पउमावई २३ सिद्धा २४ ॥ २२८ ॥

देव्यश्चक्रेश्वर्यजिता, दुरितारिः कालीमहाकाली ॥
अच्युता शान्ता ज्वाला, सुतारकाऽशोका श्रीवत्सा ॥२२७॥

प्रवरा विजयाऽङ्कुशा, प्रज्ञप्ति र्निर्वाण्यच्युता धरणी ॥
वैरोट्या दत्तागान्धा–र्यम्बा पद्मावती सिद्धा ॥ २२८ ॥

चुलसीई १ पण नवई २, विहियसयं ३ सोलहियसयं च ४ सयं ५ ॥ सगहियसउ ६ पण नवई ७, तिणवइ ८ ठासी ९ नसि १० छसयरी ११ ॥ २२९ ॥

छावट्ठी १२ सगवन्ना १३, पन्न १४ तिचत्ता १५ छतीस १६ पण तीसा १७ ॥ तित्तीस १८ ट्ठावीसा, १९ ठार २० सतरि २१ गार २२ दस २३ नवय २४ ॥ २३० ॥

गण गणहरसंख इमा, वीरस्स इगारगणहरा नवरं ॥
चउदससया दुवन्ना, सव्वंके गणहरा हुंति ॥ २३१ ॥

चतुरशीतिः १ पञ्चनवति २–द्व्यधिकशतं ३ षोडशाधिकशतं ४ च शतं ५ ॥ सप्ताधिकशतं ६ पञ्चनवति ७–त्रिनवति ८ रष्टाशीति ९ रेकाशीतिः १० षट्सप्ततिः ११ ॥ २२९ ॥

षट्षष्टिः १२ सप्तपञ्चाशत् १३, पञ्चाशत् १४ त्रिचत्वारिंशत् १५ षट्त्रिंशत् १६ पञ्चत्रिंशत् १७। त्रयस्त्रिंश १८ दष्टाविंशति १९–रष्टादश २० सप्तदशैका २१ दश २२ दश २३ नवच २४ ॥ २३० ॥

गणगणधरसंख्येषा, वीरस्यैकादशगणधरा नवरं ॥ चतुर्दशशतद्विपञ्चाश–त्सर्वाङ्के गणधरा भवन्ति ॥ २३१ ॥

चुलसिसहस १ तोलक्खा, इग २ दो ३ तिन्नेव ४ तिन्निवीसा य ५। तिन्नियतीसा ६ तिन्निअ, ७ सड्ढदुगं ८ दुन्नि ९ इगलक्खो १० ॥ २३२ ॥

सहसा चुलसि ११ बिसत्तरि, १२ अडसट्ठि १३ छसट्ठि १४ तहय चउसट्ठी ॥ १५ बासट्ठि १६ सट्ठि १७ पन्ना १८, चत्ता १९ तीसाय २० वीसाय २१ ॥ २३३ ॥

अट्ठार २२ सोल २३ चउदस २४, सहसा उसहाइयाण-मुणिसंखा ॥ अट्ठावीसं लक्खा, अडयाल सहस्स सव्वंके ॥२३४॥

चतुरशीति सहस्राणि, ततोलक्षमेकं द्वेत्रीण्येव त्रीणि विंशतिश्च ॥ त्रीणि च त्रिंशत् त्रीणि च–सार्द्धद्वे द्वे एकलक्षम् ॥ २३२ ॥

सहस्राणि चतुरशीतिर्द्विसप्तति–रष्टपष्टिः षड्षष्टिस्तथा च चतुःषष्टिः ॥ द्विषष्टिः षष्टिःपञ्चाशत्, चत्वारिंशत् त्रिंशच्च विंशतिश्च ॥ २३३ ॥ अष्टादश षोडश चतुर्दश–सहस्राणि ऋषभादीनां मुनिसंख्या ॥ अष्टाविंशतिलक्षा–ण्यष्टचत्वारिंशत्सहस्राणि सर्वाङ्के ॥ २३४ ॥

संजइलक्खातिन्निय १, तिन्नियतीसाय २ तिन्निछत्तीसा ३। छचयतीसा ४ पंचय, तीसा ५ चत्तारि–वीसाय ६ ॥२३५॥ चउरोतीसा ७ तिन्निअ, सीया ८ इगलक्ख वीस सहसहिओ ९ ॥ लक्खोयसंजइ छगं १०, लक्खोतिसहस्स ११ लक्खोय १२ ॥ २३६ ॥ इगलक्खो अट्ठसया १३, सहसबिसट्ठी १४ बिसट्ठि चउरसया १५ । इगसट्ठि छसय १६ सट्ठी, छसया १७ सट्ठीअ १९ पणपन्ना १९ ॥ २३७ ॥ पन्न २० इग चत्त २१ चत्ता २२, अडतीस २३ छतीस २४ सहस सव्वग्गे । चउआललक्खसहसा, छायाला चउसया छहिया ॥ २३८ ॥

संयतीनां त्रिलक्षं, त्रीणि च त्रिंशत् त्रीणि षट्त्रिंशत् ।
षट् च त्रिंशत् पञ्च च, त्रिंशत् चत्वारि विंशतिश्च ॥ २३५ ॥

चत्वारि त्रिंशत् त्रीणिचा–शीतिरेकलक्षं विंशतिसहस्राधिकम् ।
लक्षं च संयतिषट्कं, लक्षं त्रीणि सहस्राणि लक्षं च ॥ २३६ ॥

एकलक्षमष्टशतं, सहस्राणि द्विषष्टिर्द्विषष्टिः चतुः शतम् ।
एकषष्टिः षट्शतं षष्टिः, षट्शतं षष्टिश्च पञ्च पञ्चाशत् ॥ २३७ ॥

पञ्चाशदेकचत्वारिंशत् चत्वारिंश-दष्टत्रिंशत् षट्त्रिंशत् सहस्राणि सर्वाङ्के ॥ चतुश्चत्वारिंशल्लक्षाणिषट् त्रिंशत्-सहस्र चतुःशत षडधिकानि ॥ २३८ ॥

चिंतिन्ने सुविहाइसु, छसुंतितितिइगइगइगेगलक्खुवरिं ।
कमसोअसी असी वीसं, छत्तिसहस्सा सया अट्ठ ॥ २३९ ॥

ब्रुवन्त्यन्ये सुविध्यादिषु, षट्सु त्रीणित्रीण्येकैकमेकैकं लक्षोपरि ।
क्रमतोऽशीतिरशीति-विंशतिः, षट् त्रीणि सहस्राणि शतान्यष्ट २३९

उसहस्स तिन्निलक्खा, अजियाइसु दुन्नि कुंथुमाएगो ।
तदुवरि कमेण सहसा, पण अडनउईअ तिणउई ॥ २४० ॥

अडसी इगसी छसयरि, सगवन्ना पंन्नतहइगुणतीसा ।
इगुणनवइ इगुणासी, पनरसअडछचउ चत्तावा ॥ २४१ ॥

नवइ गुणासी चुलसी, तेसीअ बिसत्तरीअ सयरीअ ।
गुणहत्तरि चउसट्ठी, गुणसट्ठिसहस्ससड्ढाणं ॥ २४२ ॥

ऋषभस्य त्रीणि लक्षा-ण्यजितादिषु द्वे कुन्थ्वादिष्वेकम् ।
तदुपरिक्रमेणसहस्राणि, पञ्चाष्टनवतिस्त्रिनवतिः ॥ २४० ॥

अष्टाशीत्येकाशीती षट् सप्ततिः, सप्त पञ्चाशत् पञ्चाशदथैकोनत्रिंशत्
एकोननवतिरेकोनाशीतिः, पञ्चदशाऽष्टषट्चत्वारिचत्वारिंशद्वा २४१

नवत्येकोनाशीतिचतुरशीति-स्त्र्यशीतिश्च द्विसप्ततिः सप्ततिश्च ।
एकोनसप्ततिश्चतुः षष्टि-रेकोनषष्टिः सहस्राणि श्राद्धानाम् ॥२४२॥

लक्खा पण १ पण २ छच्चय, तिसु पंचय नवसु चउर नवसु तिगं। सड्डीण कमा तदुवरि, सहसा चउपन्न १ पणयाला २ ॥ २४३ ॥ छत्तीस ३ सत्तवीसा ४, सोलस ५ पण ६ तिनवईअ ७ इगनवई ८। इगहत्तरि ९ अडवन्ना १०, अडयाल ११ छत्तीस १२ चउवीसा १३ ॥ २४४ ॥ चउद्दस १४ तेरस १५ तिनवइ १६, एगासीई १७ बिसत्तरी १८ सयरी १९ ॥ पन्न २० डयाल २१ छत्तीसा २२, गुणयाल २३ ट्ठारस २४ सहस्सा ॥ २४५ ॥

लक्षाः पञ्च पञ्चषट् च, त्रिषु पञ्च नवसु चत्वारि नवसु त्रीणि ॥ श्राद्धीनां क्रमात्तदुपरि, सहस्राणि चतुष्पञ्चाशत् पञ्चचत्वारिंशत् ॥ २४३ ॥ षट्त्रिंशत् सप्तविंशतिः, षोडष पञ्चत्रिनवतिश्चैकनवतिः। एकसप्ततिरष्टपञ्चाश-दष्टचत्वारिंशत् चतुर्विंशतिः ॥ २४४ ॥ चतुर्दश त्रयोदशत्रिनवति-रेकाशीतिर्द्विसप्ततिः सप्ततिः ॥ पञ्चाशदष्टचत्वारिंशत् षट्त्रिंश-देकोनचत्वारिंशदष्टादश सहस्राणि ॥ २४५ ॥

पणपन्नलक्ख अडया-लीससहस्सा य सावया सव्वे।
इगकोडी पण लक्खा, अडतीस सहस्ससड्डीओ ॥ २४६ ॥

पञ्चपञ्चाशल्लक्षाण्यष्ट-चत्वारिंशत्सहस्राणि श्राद्धाः सर्वे।
एककोटीपञ्च लक्षा-ण्यष्टत्रिंशत्सहस्राणि श्राद्धयः ॥ २४६ ॥

उसहस्सवीससहसा १, वीसंबावीस बावि अजिअस्स २ पनरस ३ चउदस ४ तेरस ५, बारसि ६ बारसदस ७ दस ८ तओअ ॥ २४७ ॥ पणसयरि ९ सयरि १० पणस-ट्ठि ११

सट्ठि १२ पणपन्न १३ पन्न १४ पणयाला १५ ॥ तेआला १६ बत्तीसा १७, दुवीसवातोअ अडवीसं १८ ॥ २४८ ॥ बावीस १९ ठार २० सोलस २१, पणरस २२ दस १३ सगसयाइँ केवलिणो । सव्वग्गमेगलक्खो, छहत्तरीसहससयमेगं ॥२४९॥

ऋषभस्य विंशतिसहस्राणि, विंशतिर्द्वाविंशतिर्वाप्यजितस्य । पञ्चदश चतुर्दश त्रयोदश, द्वादशैकादश दश ततश्च ॥ २४७ ॥ पञ्चसप्ततिस्सप्ततिः पञ्चषष्टिः, षष्टिः पञ्चपञ्चाशत्पञ्चाशत्पञ्च चत्वारिंशत् । त्रिचत्वारिंशद्द्वात्रिंशद्, द्वाविंशतिर्वाऽष्टाविंशतिः ॥ २४८ ॥ द्वाविंशत्यष्टादश षोडश–पञ्चदश दश सप्तशतानि केवलिनः । सर्वाग्रमेकं लक्षं, षट्सप्ततिसहस्राणि शतमेकं ॥ २४९ ॥

मणनाणि बारसहसा, सड्ढसग सयाइँ सड्ढ छसया वा ॥ तत्तोबारससहसा, पणसयपंचसयसड्ढा वा ॥ २५० ॥ बारसहस सड्ढसयं ३, एगारससहस छसयपंचासा ४ ॥ दससहस सड्ढ चउसय ५, तो दससहसा य तिन्नि सया ६ ॥ २५१ ॥ सड्ढा इगनवइसया ७, असीइ ८ पन्नत्तरीइ ९ पणसयरी १० ॥ सट्ठी ११ सट्ठी १२ पणप–न्न १३ पन्न १४ पणयाल १५ चत्तसया १६ ॥ २५२ ॥ चत्तहिय तितीससया १७, इगवअहिया य पंचवीससया १८ ॥ सड्ढसतरसय १९ पनरस २०, बारस पन्नहिय सट्ठीचा २१ ॥ २५३ ॥ दश २२ सड्ढसत्त २३ पणसय २४, सव्वे मणनाणि एग लक्खा य ॥ पणयालीसहस्सा, पंचसया इगनवइअहिया ॥ २६४ ॥

मनोज्ञानिनो द्वादशसहस्राः, सार्द्धसप्तशतानि सार्द्धषट्शतानि वा ॥ ततो द्वादशसहस्राः, पञ्चशतंपञ्चशतंसार्द्धवा २५०-द्वादशसहस्राणि सार्द्धशत-मेकादशसहस्राणि षट्शतानि पञ्चाशत् । दशसहस्राणि सार्द्धचतुः शतानि, ततो दशसहस्राणि च त्रिशतानि ॥ २५१ ॥ सार्द्धैकनवतिशता-न्यशीतिः पञ्चसप्ततिः पञ्चसप्ततिः षष्टिः षष्टिः पञ्चपञ्चाशत, पञ्चाशत्पञ्च चत्वारिंशत् चत्वारिंशत् ॥ २५२ ॥ चत्वारिंशदधिकत्रयस्त्रिंशनशता-न्येकपञ्चाशदधिकपञ्चविंशतिशतानि ॥ सार्द्धसप्तदश शतानि पञ्चदश, द्वादशपञ्चाशदधिका षष्टिर्वा ॥ २५३ ॥ दशसार्द्धसमपञ्च शतानि, सर्वेमनोज्ञानिन एकलक्षं च । पञ्चचत्वारिंशत्सहस्राः, पञ्चशता-न्येकनवत्यधिकाः ॥ २५४ ॥

अह ओहिनाणिनवई १, चउनवई २ छन्नवइ ३ अठाणवई ४ ॥ एयाइँसयाइँतओ, इगार ५ दस ६ नव ७ अड ८ सहस्सा ॥ २५५ ॥ चुलसी ९ बिसयरि १० सट्ठी ११, चउपन्न १२ डयाल १३ तहयतेयाला १४ ॥ छत्तीसं १५ तीससया १६, पणविस १७ छवीस १८ बावीसा १९ ॥ २५६ ॥ अट्ठार २० सोल २१ पनरस २२, चउद्स २३ तेरससयाअवहिनाणी ॥ लक्खो तितीससहसा, चत्तारिसयाइंसव्वंके ॥ २५७ ॥

अथावधिज्ञानिनोनवति-श्चतुर्णवतिः षण्णवतिरष्टनवतिः । एतानि शतानि तत-एकादश दशनवाष्टसहस्राणि ॥ २५५ ॥ चतुरशीति द्विसप्ततिः षष्टिः, चतुः पञ्चाशदष्टचत्वारिंशत् त्रिच-

त्वारिंशत्॥ षट्त्रिंशत् त्रिंशतंच, पञ्चविंशतिःषड्विंशति द्वाविंशतिः ॥ २५६ ॥अष्टादशषोडशपञ्चदश, चतुर्दश त्रयोदशशतान्यधिका निनः॥ लक्षत्रयस्त्रिंशत्सहस्राणि, चत्वारि शतानि सर्वाङ्के ॥२५७॥

चउदसपुव्वीसड्ढा-सगयाला १ सत्तवीससवीसहिआ २। सड्ढिगवीसं ३ पनरस ४, चउवीसं ५ तहतिवीससया ६ ॥२५८। तीसहियवीस ७ वीसं ८, पनरस ९ चउदसय १० तेर ११ बारसया १२॥ इक्कार १३ दस १४ नव १५ हुय १६, छसया-सयरा १७ छदसअहिआ १८॥२५९॥ छचसयाअडसट्ठा १९, पणट्ठ २० पंचम २१ तओसयाचउरो २२ ॥ अध्धुट्ठ २३ तिसय २४ सव्वे, चउतीससहस्स दुगहीणा ॥ २६० ॥

चतुर्दशपूर्विणः सार्द्धसप्त-चत्वारिंशत् सप्तविंशतिर्विंशतिर-धिका ॥ सार्द्धैकविंशतिः पञ्चदश, चतुर्विंशतिस्तथा त्रयोविंशतिश-तानि ॥ २५८ ॥ त्रिंशदधिकविंशतिर्विंशतिः, पञ्चदश चतुर्दश त्रयोदश द्वादशशतानि॥ एकादशदशनवाष्टौ च, षट्शतानिसप्ततिः षड्दशाधिकानि ॥२५९॥ षट्शतान्यष्टषष्टिः, पञ्चार्द्धपञ्चमंततः शतानि चत्वारि॥ सार्द्धत्रीणि त्रिशतं, सर्वे चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि द्विहीनानि ॥ २६० ॥

वीससहस्सा छसया १, वीसंचउसय २ गुणीस अट्ठसया ३ ॥ इगुणीसठार चउसय ५, सोलट्ठसय ६ पनरतिसया ७ ॥ २६१ ॥ चउदस ८ तेरस ९ बारस १०, एगारस ११ दस १२ नव १३ ट्ठ १४ सगसहसा १५, सट्ठी १६ इगुवन्नसया

१७, तिसयरि१८ गुणतीस १९ वीसमया २० ॥ २६२
पन्ना २१ पनरसि २२ गारस २३, सत्तसयाइं४ विउविलद्धि
मुणी॥ मव्वेअडहिय दुमया, पणयाल महस्स दो लक्खा २६

विंशतिसहस्राः पट्शतानि, विंशतिश्चतुःशतमेकोनविंशलष्टर
तानि। एकोनविंशत्यष्टादश चतुःशतं,पोडशाष्टशतंपञ्चदशत्रिशतां
॥ २६१ ॥ चतुर्दश त्रयोदशद्वादशी–कादशदशनवाष्टसप्तसहस्राः
षष्टिरेकपञ्चाशच्छतानि, त्रिसप्तत्येकोनत्रिंशद्विंशतिशतानि २६
पञ्चाशत् पञ्चदशैकादश, सप्तशतानि वैक्रियलब्धिमुनयः। सं
ऽष्टाधिक द्विशते, पञ्चचत्वारिंशत्सहस्राणि द्वेलक्षे ॥ २६३ ॥

वाइमुणिवारमहसा, सड्ढछसया य १ वार चउरसया २
वारसि ३ गारस ४ तह दस, चउसय सड्ढा छसड्ढा वा ५
॥ २६४ ॥ सय छन्नवई ६ चुलसी, ७ छसयरि ८ सट्ठी ९
ढवन्न १० पन्नासं ११। सगचत्त दुचत्ताला, १२ छत्तीम १३
दुतीस १४ अडवीसं १५ ॥ २६५ ॥ चउवीस १६ वीस
१७ सोलस १८, चउदस १९ वारस २० दस २१ ह २२
छ २३ चउरो २४ । सव्वंकम्मि उ लक्खो, छवीस सहसा य
दुन्नि सया ॥ २६६ ॥

वादिमुनयोद्वादशसहस्राः, सार्द्धषट्शतानिद्वादशचतुः शतानि ॥
द्वादशैकादश तथा दश, सार्द्धचतुःशतानि सार्द्धषट्शतानि वा ।२६४।
शतानि पण्णवतिश्चतुरशीतिः, षट्सप्ततिः षष्टिरष्टपञ्चाशत् . पञ्चा-
शत् । सप्तचत्वारिंशद् द्विचत्वारिंशद् वा, षट्त्रिंशद्द्वात्रिंशदष्टाविं-

शतिः ॥ २६५ ॥ चतुर्विंशतिर्विंशतिः षोडश, चतुर्दशद्वादश दशाऽष्ट षट्चत्वारः । सर्वाङ्के तु लक्षं, षड्विंशतिसहस्राणि च द्वे शते ॥ २६६ ॥

गणहरकेवलिमणओ-हिपुव्विवेउव्विवाइणं संखं ।
मुनिसंखाए सोहिअ, नेआ सामन्नमुणिसंखा ॥ २६७ ॥

गणधरकेवलिमनोऽवधि-पूर्विवैक्रियवादिनां संख्या ।
मुनिसंख्यातः शोधिता, ज्ञेया सामान्यमुनिसङ्ख्या ॥२६७॥

एगुणवीसलक्खा, तह छासीई हवंति सहसाइं ।
इगवन्ना अहियाइं, सामन्नमुणीण सव्वग्गं ॥ २६८ ॥

एकोनविंशतिलक्षा-स्तथा षडशीतिर्भवन्ति सहस्राणि ।
एकपञ्चाशदधिकानि, सामान्यमुनीनां सर्वाङ्कम् ॥ २६८ ॥

बावीससहसनवसय, उसहस्स अणुत्तरोववाइमुणी ।
नेमिस्ससोलपास-स्स बार वीरस्स अट्ठसया ॥ २६९ ॥

द्वाविंशतिसहस्राणि नवशतानि, ऋषभस्याऽनुत्तरोपपातिमुनयः ।
नेमेः षोडश पार्श्वस्य, द्वादश वीरस्याऽष्टशतानि ॥ २६९ ॥

ते सेसाणमनाया, सव्वेसि पइन्नगाससीसकया ॥
निअनिअसीसपमाणा, नेया पत्तेयबुद्धा वि ॥ २७० ॥

ते शेषाणामज्ञाताः-सर्वेषां प्रकीर्णाः स्वशिष्यकृताः ॥
निजनिजशिष्यप्रमाणा-ज्ञेयाः प्रत्येकबुद्धा अपि ॥ २७० ॥

अंगाईसु अवद्धा, नाणीहिं पयासिआ य जे ते अ।
आएसा वीरस्स य, पंचसया णेगह न्नेसिं ॥ २७१ ॥

कुरुडुक्कुरुडाण नरओ, वीरंगुट्ठेण चालिओ मेरू।
तह मरुदेवी सिद्धा, अचंतं थावरा होउं ॥ २७२ ॥

वलयागारं मुत्तुं, सयंभुरमणंमि सव आगारा।
मीणपउमाणएवं, बहु आएसा सुअअवद्धा ॥ २७३ ॥

अंगादिष्ववद्धा–ज्ञानिभिः प्रकाशिताश्च ये ते च।
आदेशा वीरस्य च, पंचशतान्यनेकधाऽन्येषाम् ॥ २७१ ॥

कुरुटोत्कुरुटयो नरको–वीराऽङ्गुष्ठेन चालितो मेरुः।
तथामरुदेवी सिद्धा, अत्यंतस्थावरा भूत्वा ॥ २७२ ॥

वलयाकारं मुक्त्वा, स्वयंभूरमणे सर्व आकराः।
मीनपद्मानामेवं, बहुधाऽऽदेशाः सूत्राऽवद्धाः ॥ २७३ ॥

साहुगिहीण वयाइं, कमेण पण चार पढमचरिमाणं।
अन्नेसिं चउ बारस, चउत्थ पंचमवएगत्ता ॥ २७४ ॥

साधुगृहस्थव्रतानि, क्रमेण पञ्च द्वादश प्रथमचरमयोः।
अन्येषां चत्वारि द्वादश, चतुर्थपञ्चमव्रतयोरैक्यम् ॥ २७४ ॥

सव्वाणं हिंसालिय–अदत्त मेहुणपरिग्गहनिवित्ती।
इय पण अणुवयाइं, साहूण महव्वया एए ॥ २७५ ॥

श्राद्धानां हिंसाऽलीका—ऽदत्तमैथुनपरिग्रहनिवृत्तिः ।
एतानि पञ्चाऽणुव्रतानि, साधूनां महाव्रतान्येतानि ॥ २७५ ॥

दिसिविरइ भोगउवभो—गमाण तह णत्थदंडविरईअ ॥
समइयदेसावगासिय-पोसह तिहिसंविभागवया ॥ २७६ ॥

दिग्विरतिर्भोगोपभोग—मानं तथाऽनर्थदण्डविरतिश्च ।
सामायिकं देशावकाशिकं, पौषधोऽतिथिसंविभागो व्रतानि २७६

जिणकप्पियाण बारस, चउदस थेराण सव्वतित्थेसु ।
पणवीस अज्जियाणं, उवगरणमुवग्गहिअमुवरिं ॥ २७७ ॥

जिनकल्पिकानां द्वादश, चतुर्दश स्थविराणां सर्वतीर्थेषु ।
पञ्च विंशतिः साध्वीना—मुपकरणमौपग्रहिकमुपरि ॥ २७७ ॥

पत्तं पत्ताबंधो, पायट्ठवणंच पायकेसरिया ।
पडलाइ रयत्ताणं, च गुच्छओ पायनिज्जोगो ॥ २७८ ॥

पात्रं पात्रबंधः, पात्रस्थापनं च पात्रकेशरिकाः ।
पटलानि रजस्त्राणं, च गोच्छकः पात्रनिर्योगः ॥ २७८ ॥

तिन्नेव य पच्छागा, रयहरणं चेव होइ मुहपत्ती ।
बार जिणकप्पियाणं, थेराण समत्तकडिपट्टा ॥ २७९ ॥

त्रय एव प्रच्छादका—रजोहरणं चैव भवति मुखपट्टी ।
द्वादश जिनकल्पिकानां, स्थविराणां समात्रकटिपट्टाः ॥२७९॥

उग्गहणंतगपट्टो, अद्धोरू चलणिआ य बोधवा ।
अब्भिंतरबाहिनियं—सणी अ तह कंचुए चेव ॥ २८० ॥

ओगाच्छिय वेगच्छिय, संघाडी खंधगरणि उवगरणा ।
पुव्विल्लतेर कमढग,–सहिआ अज्जाण पणवीसा ॥ २८१ ॥

अवमहाऽनन्तकपट्टो–ऽर्धोरुकचलनिका च बोद्धव्या ।
अभ्यन्तरबहिर्निव–सनी च तथा कंचुकश्चैव ॥ २८१ ॥

उपकक्षिका वैकक्षिका, संघाटी स्कंधकरण्युपकरणानि ।
पूर्वोक्तत्रयोदश कमठक–सहितान्यार्याणां पंचविंशतिः ॥२८१॥

सामाइय चारित्तं, छेओवट्ठावणं च परिहारं ।
तह सुहमसंपरायं, अहखायं पंच चरणाइं ॥ २८२ ॥

सामायिकचारित्रं, छेदोपस्थापनं च परिहारम् ।
तथा सूक्ष्मसंपरायं, यथाख्यातं पञ्च चरणानि ॥ २८२ ॥

दुण्हं पण इअराणं, तिन्निउ सामाइय सुहुमअहखाया ।
जीवाई नवतत्ता, तिन्नि हवा देवगुरुधम्मा ॥ २८३ ॥

द्वयोः पञ्चेतरेषां, त्रीणि तु सामायिकसूक्ष्मयथाख्यातानि ।
जीवादि नवतत्त्वानि, त्रीण्यथवा देवगुरुधर्माः ॥ २८३ ॥

सव्वेसि जियअजिया, पुन्नं पावं च आसवोबंधो ।
संवरनिज्जरमोक्खा, पत्तेअमणेकहा तत्ता ॥ २८४ ॥

सर्वेषां जीवाजीवौ, पुन्यं पापं चाऽऽस्रवो बन्धः ।
संवरनिर्जरामोक्षाः, प्रत्येकमनेकधा तत्त्वानि ॥ २८४ ॥

सव्वेहिंचउ समइआ, सम्मत्सुअ देसमववि्रईहिं ।
भणिआ सागरकोडा–कोडी सेसेसु कम्मेसु ॥ २८५ ॥

सर्वैश्चत्वारि सामायिकानि, सम्यक्श्रुतदेशसर्वविरतिभिः।
भणितानि सागरकोटा–कोटीकर्मसु शेषेषु ॥ २८५ ॥

देसिअ १ राइअ २ पक्खिय ३, चउमासिअ वच्छरीअ नामाओ
दुन्ह पण पडिकमणा, मज्झिमगाणं तु दो पढमा ॥२८६॥

दैवसिकरात्रिकपाक्षिक–चातुर्मासिक सांवत्सरिकं नामतः।
द्वयोःपञ्च प्रतिक्रमणानि, मध्यमगानां तु द्वे प्रथमे ॥ २८६ ॥

मूलगुणेसु अ दुण्हं १–२४ सेसाणुत्तरगुणेसु निसिभुत्तं।
दसहा दुण्हं १–२४ भणिओ, चउहा अन्नेसि ठिइकप्पो २८७

मूलगुणेषु च द्वयोः, शेषाणामुत्तरगुणेषु निशि भुक्तम्।
दशधा द्वयोर्भणितः, चतुर्द्धाऽन्येषां स्थितिकल्पः ॥ २८७ ॥

अचेलुक्कुद्देसिय, सिज्जायर रायपिंडकिइकम्मे।
वय जिट्ठ पडिकमणे, मासं पज्जोसवणकप्पे ॥ २८८ ॥

आचेलक्यौद्देशिक–शय्यातरराजपिण्डकृतिकर्म।
व्रतज्येष्ठप्रतिक्रमणं, मासपर्युषणाकल्पौ ॥ २८८ ॥

सिज्जायर पिंडंमी, चाउज्जामेअ पुरिसजिट्ठे अ।
किइकम्मस्स अ करणे, चत्तारि अवट्ठिआ कप्पा ॥२८९॥

शय्यातरस्य पिण्डे, चतुर्यामे च पुरुषज्येष्ठे च।
कृतिकर्मणश्च करणे, चत्वारोऽवस्थिताः कल्पाः ॥ २८९ ॥

पडिक्कमण १ निवु २ देसिय ३, पिंडके ४ मास ५ पज्जुसिय कप्पे ६ । छट्ठा अट्ठिइकप्पो, मज्झिमगाणं २२ न इअराणं ॥ २९० ॥

प्रतिक्रमणनृपोद्देशिकाऽऽ-चेलक्यमासपर्युषितकल्पाः ।
षोढाऽस्थितिकल्पो-मध्यमकानां नेतरेषाम् ॥ २९० ॥

पुरिमस्स १ दुव्विसुज्झो, चरमस्स अ दुरणुपालओ कप्पो ।
मज्झिमगाण २२ मुणीणं, सुविसुज्झो सुहणुपालणओ ॥२९१॥

प्रथमस्य दुर्विशोध्य-श्चरमस्य च दुरनुपाल्यः कल्पः ।
मध्यमकानां मुनीनां, सुविशोध्यः सुखाऽनुपाल्यः ॥ २९१ ॥

समइयचउवीसत्थय-वंदणपडिक्कमणकाउसग्गा य ।
पच्चक्खाणं भणिअं, जिणेहिं आवस्सयं छद्धा ॥ २९२ ॥

जे दुण्ह सया दुकालं, इअराणं कारणे इओ मुणिणो ।
पढमिअरवीरतित्थे, रिउजड्डरिउपन्नवक्कजडा ॥ २९३ ॥

सामायिकचतुर्विंशतिस्तव-वंदनप्रतिक्रमणकायोत्सर्गाश्च ।
प्रत्याख्यानं भणितं, जिनैरावश्यकं षोढा ॥२९२॥

तद्द्वयोः सदा द्विकाल-मितरेषां कारणे इतो मुनयः ॥
प्रथमेतरवीरतीर्थे, ऋजुजडऋजुप्राज्ञवक्रजडाः ॥ २९३ ॥

पंचासववेरमणं, पंचिंदियनिग्गहो कसायजओ ।
दंडत्तिगाउ विरई, सत्तरसहा संजमो इअ वा ॥ २९४ ॥

पञ्चाऽऽश्रवविरमणं, पञ्चेन्द्रियनिग्रहः कषायजयः ।
दण्डत्रिकाद्विरतिः, सप्तदशधा संयमोऽथवा ॥ २९४ ॥

पुढवि १ दग २ अगणि ३ मारुअ ४, वणसइ ५ बि ६ ति ७ चउ ८ पणिंदि ९ अजीवे १० ॥ पेहु ११ प्पेह १२ पमज्जण १३, परिठवण १४ मणो १२ वई १३ काए १७ ॥२९५॥

पृथ्व्युदकाग्निमारुत–वनस्पतिद्वित्रिचतुःपञ्चेन्द्रियाऽजीवाः ।
प्रेक्षोत्प्रेक्षाप्रमार्जन–परिष्ठापनमनोवाक्कायाः ॥ २९५ ॥

दुप्पडिलेहिअ दूसं, अद्धाणाई विचित्तगिम्हंति ॥
घिप्पइ पुत्थयपणगं, कालिअनिज्जुत्तिकोसट्ठे ॥ १ ॥

जइ तेसिं जीवाणं, तत्थगयाणं च सोणिअं हुज्जा ॥
पीलिज्जंते धणिअं, गलिज्ज तं अक्खरंफुसिउं ॥ १ ॥

दाणं सीलं च तवो–भावो एवं चउव्विहोधम्मो ॥
सव्वजिणेहिं भणिओ, तहा दुहा सुअचरित्तेहिं ॥ २९६ ॥

दानं शीलं च तपो–भाव एवं चतुर्विधो धर्मः ॥
सर्वजिनैर्भणित–स्तथा द्विधा श्रुतचारित्राभ्याम ॥ २९६ ॥

पुरिमंतिमतित्थेसुं, ओहनिजुत्तीइभणिअपरिमाणं ॥
सिअवत्थं इअराणं, वन्नपमाणेहिं जहलद्धं ॥ २९७ ॥

प्रथमाऽन्तिमतीर्थेषु, ओघनिर्युक्तिभणितपरिमाणम् ॥
श्वेतवस्त्रमितरेषां, वर्णप्रमाणैर्यथालब्धम् ॥ २९७ ॥

जहजुग्गं कुमरनिवइ-वयकालेहिं होइ गिहिकालो ।
वयकालाओ केवलि-कालो छउमत्थकालूणो ॥ २९८ ॥

यथायोग्यं कुमरनृपति-व्रतकालैर्भवति गृहिकालः ।
व्रतकालतः केवलि-कालश्छद्मस्थकालोनः ॥ २९८ ॥

पुव्वाण लक्खमेगं. तं पुव्वंगूण तं नमजिणाणं ॥
पुण पुण चउरंगूणं, तो पुव्वसहस्सपणवीसं ॥ २९९ ॥

समलक्खा इगवीसं, चउपन्नापनरस अड्ढणेव ॥
सड्ढदुगं तो सहस्सा, पणवीसं पउणचउवीसं ॥ ३०० ॥

इगवीसं चउपन्ना, सत्तसया सड्ढसय सड्ढदुगं ।
तो सत्तसया सयरी, दुचत्तवासाणि वयकालो ॥ ३०१ ॥

पूर्वाणां लक्षमेकं, तत्पूर्वाङ्गोनं तत्समजिनानाम् ॥
पुनः पुनश्चतुरङ्गोनं, ततः पूर्वसहस्रपञ्चविंशतिः ॥ २९९ ॥

सप्तलक्षा एकविंशति-श्चतुः पञ्चाशत्पञ्चदशसार्द्धसप्तैव ।
सार्द्धद्वे ततः सहस्राः, पञ्चविंशतिः पादोनचतुर्विंशतिः ॥३००॥

एकविंशतिश्चतुः पञ्चाश-त्सप्तशतानि सार्द्धशत सार्द्धद्वे ॥
ततःसप्तशतानि सप्तति-र्द्विचत्वारिंशद् वर्षाणि व्रतकालः ॥३०१॥

गब्भाउ चुलसि १ बिसयरि २-सट्ठि ३ पन्ना ४ चत्त ५ तीस ६ वीस ७ दस ८ ॥ दो ९ एगपुव्व लक्खा १०, सम चुलसी ११ बिसयरी १२ सट्ठी १३ ॥ ३०२ ॥ तीस १४

दस १५ एगलक्खा १६, वरिसाणं सहस पण नवइ १७ चुलसी १८ ॥ पणपन्न १९ तीस २० दस २१ इग २२- सहसा वरिस सय २३ दुगसयरी २४ ॥ ३०३ ॥

सर्वायुश्चतुरशीति १ द्विसप्ततिः २, षष्टिः ३ पञ्चाशत् ४ चत्वारिंशत् ५ त्रिंशद् ६ विंशति ७ दश ८ ॥ द्वये ९ कपूर्वलक्ष १० समा-श्चतुरशीति ११ द्विसप्ततिः १२ षष्टिः १३ ॥३०२॥ त्रिंशद् १४ दश १५ कलक्षंवर्षाणां १६ , सहस्राणि पञ्चनवति १७ श्चतुरशीतिः १८ । पञ्चपञ्चाशत् १९ त्रिंशद् २० दश २१ क-सहस्राणि २२ वर्षशतं २३ द्विसप्ततिः २४ ॥३०३॥

चुलसीइ वरिस लक्खा, पुव्वंगं तग्गुणंभवे पुव्वं ॥
तं सयरिकोडिलक्खा, वरिसा छप्पनसहसकोडी ॥ ३०४ ॥

चतुरशीतिर्वर्षलक्षाः, पूर्वाङ्गं तद्गुणं भवेत् पूर्वम् ॥
तत्सप्ततिकोटिलक्षा-वर्षाणिषट्पञ्चाशत्सहस्रकोट्यः ॥ ३०४॥

पुव्वंगहयंपुव्वं, तुडियंगं वासकोडिकोडीओ ॥
गुणसट्ठिलक्ख सगवी-ससहस चत्ता य रिसहाउं ॥३०५॥

पूर्वाङ्गहतंपूर्वं, त्रुटिनाङ्गं वर्षकोटिकोट्यः ॥
एकोनषष्टिलक्षाः, सप्तविंशतिसहस्राश्चत्वारिंशदृषभायुः ॥३०५॥

माहस्सकिण्हतेरसि, दोसुं सिअचित्तपंचमी नेआ ।
चइमाहसुद्धअट्ठमि, तहचित्तसुद्धनवमी अ ॥ ३०६ ॥

कसिणामग्गइगारसि, फग्गुण भद्दवय सत्तमी किण्हा ।
भद्दवयसुद्धनवमी, वइसाहे बहुलबीया अ ॥ ३०७ ॥

कसिणा सावण तइया, आसाढे तहय चउदसी सुद्धा ॥
आसाढकसिणसत्तमि, सिअपंचमिचित्तजिट्ठेसु ॥ ३०८ ॥

जिट्ठेकसिणातेरसि, वइसाहेपडिव मग्गसिअदसमी ॥
फग्गुणसुद्ध दुवालसि, किण्हा नवमीअ जिट्ठस्स ॥३०९॥

वइसाहअसिअ दसमी, आसाढे सावणेऽट्ठमी सुद्धा ।
कत्तियमावसि सिवमा–समाइ भणिआ जिणिंदाणं ॥३१०॥

मार्गस्य कृष्णत्रयोदशी, द्वयोः सितचैत्रपञ्चमी ज्ञेया ॥
वैशाखशुद्धाऽष्टमी, तथा चैत्रे शुद्धनवमी च ॥ ३०६ ॥

कृष्णा मार्गैकादशी, फाल्गुनभाद्रपदसप्तमी कृष्णा ।
भाद्रपदशुद्धनवमी, वैशाखे बहुलद्वितीया च ॥ ३०७ ॥

कृष्णा श्रावणतृतीया, आषाढे तथा च चतुर्दशी शुद्धा ॥
आषाढकृष्णसप्तमी, सितपञ्चमी चैत्रज्येष्ठयोः ॥ ३०८ ॥

जेष्ठेकृष्णत्रयोदशी, वैशाखे प्रतिपद् मार्गसितदशमी ॥
फाल्गुनशुद्धद्वादशी, कृष्णा नवमी च ज्येष्ठस्य ॥ ३०९ ॥

वैशाखेऽसितदशमी, आषाढे श्रावणेऽष्टमी शुद्धा ।
कार्तिकाऽमावास्या शिवमा–सादयो भणिता जिनेन्द्राणाम् ॥३१०॥

अभिई १ मिगसिर २ अद्दा ३, पुस्स ४ पुणव्वसुअ ५ चित्त ६ अणुराहा ७, जिट्ठा ८ मूले ९ पुव्वा–साढा १०

घणिट्ठ ११ त्तराभद्दा-१२ ॥-३११ ॥ रेवइ १३ रेवइ १४ पुस्सो १५, भरणी १६ कत्तिय १७ सरेवई १८ भरणी १९। सवण २० स्सिणि २१ चित्त २२ विसा–ह २३ साइ २४ जिणमुक्ख नक्खत्ता ॥ ३१२ ॥

अभिजिन्मृगशीर्षार्द्रा, पुष्यपुनर्वसू च चित्राऽनुराधा ॥
ज्येष्ठामूलं पूर्वा–षाढाधनिष्ठोत्तराभाद्रपदाः ॥ ३११ ॥

रेवती रेवती पुष्यः, भरणी कृत्तिका रेवती च भरणी ॥
श्रवणोऽश्विनीचित्राविशाखा, स्वातिर्जिनमोक्षनक्षत्राणि ॥३१२॥

मयरो १ वसहो २ मिहुणो, ३ दुसु कक्कड ४ —५ कण्ह ६ दुसु अलीअ ७–८ धणू ॥ १० धणु कुंभो ११ तिसुमीणो, १२ –१३– १४ कक्कड १५ मेसो १६ वसह १७ मीणो १८ ॥ ३१३ ॥ मेसो १९ मयरो २० मेसो २१, तिसु तुल २२– २३–२४ एएउ मुक्खरासीओ ॥ कयजोगनिरोहाणं, मुक्ख-ट्ठाणा जिणाण इमे ॥ ३१४ ॥

मकरो १ वृषभो २ मिथुनो, ३ द्वयोः कर्कटः ४–५ कन्या ६ द्वयोरलि ७–८ धनुः ९ ॥ धनुः १० कुम्भ ११ त्रिषु मीनः, १२–१३–१४ कर्कट १५ मेषौ १६ वृषभ १७ मीनौ १८ ॥ ३१३ ॥ मेषो १९ मकरो २० मेष–२१ त्रिषु तुलै–२१–२३–२४ ते तु मोक्षराशयः ॥ कृतयोगनिरोधानां, मोक्षस्थानानि जिनानामिमानि ॥ ३१४ ॥

अट्ठावयंमि उसहो, वीरो पावाइ रेवए नेमी ॥
चंपाइ वासुपुज्जो, संमेए सेसजिण सिद्धा ॥ ३१५ ॥

अष्टापदे ऋषभो-वीरोऽपापायां रैवते नेमिः ॥
चम्पायां वासुपूज्यः, सम्मेते शेषजिनाः सिद्धाः ॥ ३१५ ॥

वीरोसहनेमीणं, पलिअंकं सेसयाण उस्सग्गो ॥
पलिअंकासणमाणं, सदेहमाणा तिभागूणं ॥ ३१६ ॥

वीरर्षभनेमीनां, पर्यङ्कं शेषकाणामुत्सर्गः ॥
पर्यङ्कासनमानं, स्वदेहमानात् त्रिभागोनम् ॥ ३१६ ॥

सव्वेसि सिवोगाहण, तिभागऊणा निआसणपमाणा ॥
पुरिमंतिमाण चउदस, छट्ठा सेसाणमासतवो ॥ ३१७ ॥

सर्वेषां शिवाऽवगाहना, त्रिभागोना निजासनप्रमाणात् ॥
प्रथमान्तिमयोश्चतुर्दश, षष्ठं शेषाणां मासतपः ॥ ३१७ ॥

उसहस्स दससहस्सा, विमलस्स य छच्च सत्तणंतस्स ॥
संतिस्स नवसयाइं, मल्लिसुपासाण पंचसया ॥ ३१८ ॥

पउमस्स तिसय अडहिय, नेमिजिणिंदस्स पणसयछत्तीस
धम्मस्स अडहियसयं, छसयाइं वासुपुज्जस्स ॥ ३१९ ॥

पासस्स तितीससुणी, वीरस्स य नत्थि सहस संसाणं ॥
अडतीस सहस चउसय, पणसीई सव्वपरिवारे ॥ ३२०

ऋषभस्य दशसहस्रा-विमलस्य षट्च सप्ताऽनन्तस्य ॥
शान्तेर्नवशतानि, मल्लिसुपार्श्वयोः पञ्चशतानि ॥ ३१८ ॥

पद्मस्य त्रिशत्यष्टाधिका–नेमिजिनेन्द्रस्य पञ्चशतषट्त्रिंशत् ॥
धर्मस्याष्टाऽधिकशतं, षट्शतानि वासुपूज्यस्य ॥ ३१९ ॥

पार्श्वस्य त्रयस्त्रिंशत् मुनयो–वीरस्य च नास्ति सहस्रं शेषाणाम् ॥
अष्टत्रिंशत्सहस्रचतुः शतानि, पञ्चाशीतिः सर्वपरिवारः ।३२०।

अवरण्हे सिद्धिगया–संभवपउमाभसुविहिवसुपुज्जा ॥
सेसा उसहाईया, सेयंसंता उ पुव्वण्हे ॥ ३२१ ॥

धम्मअरनमीवीरा–ऽवररत्ते पुव्वरत्तए सेसा ॥
पुव्वं व मुक्खअरया–सेसमवि तं तु निअनिआउ विणा ३२२

अपराण्हे सिद्धिगताः, संभवपद्माभसुविधिवासुपूज्याः ॥
शेषा ऋषभादिकाः, श्रेयांसान्तास्तु पूर्वाण्हे ॥ ३२१ ॥

धर्माऽरनमिवीरा–अपररात्रे पूर्वरात्रे शेषाः ॥
पूर्ववन्मोक्षारकाः, शेषमपि तत्तु निजनिजाऽऽयुर्विना ॥३२२॥

साहूणसिद्धिगमणं, असंख१अड २ चउ४ति ३संखपुरिसं५जा ॥
संजायमुसह १ नेमी २, पासं ३ तिम ४ सेम ५ मुक्खाओ ३२३

साधूनां सिद्धिगमन–मसंख्याऽष्टचतुस्त्रिसंख्यपुरुषं यावत् ।
संजातऋषभनेमि–पार्श्वान्तिमशेषमोक्षेभ्यः ॥ ३२३ ॥

तेसिं चिय नाणाओ, मुणीण गयकम्मयाण सिद्धिगमो ॥
अंतमुहुत्ते दु ति चउ–वरिसेसुं इगादिणाईसु ॥ ३२४ ॥

तेषां चैव ज्ञानान्–मुनीनां गतकर्मकाणां सिद्धिगमः ॥
अंतर्मुहूर्ते द्वित्रिचतु–र्वर्षेष्वेकदिनादिषु ॥ ३२४ ॥

मुमुणि मुसावगरूवो, मुक्खपहोरयणतिगसरूवो वा ॥
सव्वजिणेहिं भणिओ, पंचविहो मुक्खविणओ वि ॥ ३२५ ।

मुमुनिमुश्रावकरूपो–मोक्षपथो रत्नत्रिकस्वरूपो वा ॥
सर्वजिनेन्द्रैर्भणितः, पञ्चविधो मोक्षविनयोऽपि ॥ ३२५ ॥

दंसणनाणचरित्ते, तवेय तह ओवयारिए चेव ॥
एसो हु मुक्खविणओ, दुहा व गिहिमुणिकिरियरूवो ॥३२६।

दर्शनज्ञानचारित्रे, तपश्च तथोपकारिता चैव ॥
एष हि मोक्षविनयो–द्विधा या गृहिमुनिक्रियारूपः ॥ ३२६ ॥

पुव्वपवित्ति जिणाणं, असंखकालो इहासि जा कुंथू ॥
पासं जा संखिज्जो, वरिससहस्सं तु वीरस्स ॥ ३२७ ॥

पूर्वप्रवृत्तिर्जिनाना–मसंख्यकालोऽत्रासीदाकुंन्थु ॥
पार्श्वयावत्संख्येयो–वर्षसहस्रं तु वीरस्य ॥ ३२७ ॥

एमेव छेअकालो, नवरं वीरस्स वीससममहसा ॥
पासस्स नत्थि सोवा, सेससुअपवित्ति जा तित्थं ॥ ३२८ ।

एवमेव च्छेदकालो–नवरं वीरस्य विंशतिः समाःसहस्राणि ।
पार्श्वस्य नास्ति स वा, शेषश्रुतप्रवृत्तिर्यावत्तीर्थम् ॥ ३२८ ॥

जम्माजम्मोजम्मा, सिवंसिवा जम्म मुक्खओ मुक्खो
इअ चउ जिणंतराइं, इत्थ चउत्थं तु नायव्वं ॥ ३२९ ।
इह पन्न १ तीस २ दस ३ नव ४, कोडिलक्ख

कोडि सहस नवइ ५ नव ६ ॥ अयरनवकोडिसय ७, नव-
इकोडि ८ नवकोडि ९ इग कोडी ॥ ३३० ॥ अयरसयव-
रिसछावट्ठि, लक्खछवीस सहस ऊण परं ॥ १० ॥ चउपन्न
११ तीस १२ नव १३ चउ १४, तिअअयरापउणपलिऊणा
१५ ॥ ३३१ ॥ पलि अद्धं १६ कोडि सह-स्स वरिस ऊणोय
पलिअ चउभागो १७ ॥ वरिसाण कोडि सहसो १८, लक्खा
चउपन्न १९ छ २० प्पंच २१ ॥ ३३२ ॥ पउण चुलसीइ
सहसा २२, अड्ढाइ सयत्ति २३ अंतर तिवीसे ॥ २४ ॥
अयरेगकोडि कोडि, बायाल सहस्सवरिसूणा ॥ ३३३ ॥

जन्मतो जन्म जन्मतः, शिवं शिवाज्जन्म मोक्षतो मोक्षः ।
इति चत्वारि जिनान्तरा-ण्यत्र चतुर्थं तु ज्ञातव्यम् ॥ ३२९ ॥
अत्रपञ्चाशत् १ त्रिंशद् २ दश ३ नव ४, कोटिलक्ष कोटिसह-
स्रनवतिनव ॥ सागरनवकोटिशतं, नवति कोटिर्नव कोटिरेक-
कोटी ॥ ३३० ॥ सागरशतवर्षं षट् षष्टि-लक्ष षड्विंशतिसह-
स्रोना परं ॥ चतुःपञ्चाशत् ११ त्रिंशद् १२ नव १३
चतु-स्त्रयसागराः पादोनपल्योनाः १५ ॥ ३३१ ॥ पल्यार्द्धं १६
कोटिसहस्र-वर्षोनो यः पल्यश्चतुर्थभागः । १७ वर्षाणां कोटि-
सहस्राणि १८, लक्ष चतुः पञ्चाशत् १९ षट् २० पञ्च २१
॥ ३३२ ॥ पादोनचतुरशीतिसहस्राणि, सार्द्धद्विशतमित्यन्तरं त्रयो-
विंशतेः ॥ सागरैककोटाकोटी, द्विचत्वारिंशत्सहस्रवर्षोना ॥ ३३३ ॥

उसहे मरीइपमुहा, सिरिवम्म निवाइया सुपासजिणे ॥
हरिसेणं विस्सभूई, सीयल तित्थंमि जिणजीवा ॥ ३३४ ॥

सेअंसे सिरिकेऊ, तिविट्ठमरुभूइ अमियतेअधणा ॥
वसुपुज्जे नंदण नं–द संख सिद्धत्थ सिरिवम्मा ॥ ३३५ ॥

सुवए रावणनारय–नामा नेमिंमि कण्हपमुहा य ।
पासे अंबड सच्चइ, आणंदा वीरिसेणियाईया ॥ ३३६ ॥

ऋषभे मरीचिप्रमुखाः, श्रीवर्मनृपादयः सुपार्श्वजिने ॥
हरिषेणविश्वभूती, शीतलतीर्थे जिनजीवौ ॥ ३३४ ॥

श्रेयांसे श्रीकेतु–स्त्रिपृष्ठमरुभूत्यमिततेजोधनाः ॥
वासुपूज्ये नन्दन नन्द–शङ्खसिद्धार्थश्रीवर्माणः ॥ ३३५ ॥

सुव्रते रावणनारद–नामानौ नेमौ कृष्णप्रमुखाश्च ॥
पार्श्वेऽम्बडसत्यक्या–नन्दा वीरे श्रेणिकादयः ॥ ३३६ ॥

सेणिय १ सुपास २ पोट्टिल ३–उदाइ ४ संखे ५ दढाउ ६ सयगे य ।
७ रेवइ ८ सुलसा ९ वीर–स्स २४ वद्धतित्थयत्तणा नवओ ।३३७।

श्रेणिकसुपार्श्वपोट्टिलो–दायिशङ्खा दृढायुःशतकौ च ॥
रेवती सुलसा वीर–स्य बद्धतीर्थकृत्त्वा नव ॥ ३३७ ॥

भीमावलि १ जियसत्तू २, रुद्दो ९ विस्सानलो १० य सुपइट्ठो ११॥ अयलो १२ अ पुंडरिओ १३, अजिअधरो १४ अजिअनाभो य १५ ॥ ३३८ ॥ पेढालो १६ तह सच्चइ २४, एए रुद्दा इगारसंगधरा ॥ उसहाजिअसुविहाई, अडजिण सिरिवीरतित्थभवा ॥ ३३९ ॥

भीमावलिजितशत्रू, रुद्रो विश्वानलश्च सुप्रतिष्ठः ॥
अचलश्च पुण्डरीको–जितधरोऽजितनाभश्च ॥ ३३८ ॥

पेढालस्तथा सत्यकि–रेते रुद्रा एकादशाऽङ्गधराः ॥
ऋषभाऽजितसुविध्या–द्यष्टजिनश्रीवीरतीर्थभवाः ॥ ३३९ ॥

जइणं सइवं संखं, वेअंतियनाहिआण बुद्धाणं ।
वईसेसियाण वि मयं, इमाइं सग दरिसणाइं कमा ॥३४०॥
तिन्नि उसहस्स तित्थे, जायाइं सीअलस्स ते दुन्नि ॥
दरिसणमेगं पास–स्स सत्तमं वीरतित्थंमि ॥ ३४१ ॥

जैनं शैवं साङ्ख्यं, वेदान्तिकनास्तिकानां बौद्धानाम् ॥
वैशेषिकाणामपिमत–मिमानि सप्त दर्शनानि क्रमात् ॥ ३४० ॥
त्रीणि ऋषभस्य तीर्थे, जातानि शीतलस्य ते चोभे ॥
दर्शनमेकं पार्श्व–स्य सप्तमं वीरतीर्थे च ॥ ३४१ ॥

अट्ठुत्तरसय सिद्धि, पूया अस्संजयाण हरिवंसो ॥
थीरूवोतित्थयरो, कण्हावरकंकगमणं च ॥ ३४२ ॥
गब्भवहारुवसग्गा, चमरुप्पाओ अभाविआ परिसा ॥
ससिसूरविमाणागम, अणंतकालिअ दसच्छेरा ॥ ३४३ ॥

अष्टोत्तरशतसिद्धिः, पूजाऽसंयतीनां हरिवंशः ॥
स्त्रीरूपस्तीर्थकरः, कृष्णाऽपरकङ्कागमनं च ॥ ३४२ ॥
गर्भापहारोपसर्गा–श्चमरोत्पातोऽभाविता परिषद् ॥
शशिसूर्यविमानागमन–मनंतकाले दशाऽऽश्चर्याणि ॥ ३४३ ॥

सिरिरिसह सुविहिसीयल, मल्लीनेमीण कालि तित्थे वा ॥
अभविंसु पणच्छेरा, कमेण वीरस्स पंचऽन्ने ॥ ३४४ ॥

श्रीऋषभसुविधिशीतल–मल्लीनेमीनां काले तीर्थे वा ॥
अभूवन् पञ्चाश्चर्याणि, क्रमेण वीरस्य पञ्चान्यानि ॥ ३४४ ॥

गुरुलहुमज्झिमतणुणो, पुरिसा दो चउसयं च अट्ठहियं ॥
सिज्झंति एगसमए, सुआउ नेओ विसेसत्थो ॥ ३४५ ॥

गुरुलघुमध्यमतनुकाः, पुरुषौ द्वौ चतुःशतं चाऽष्टाधिकम् ॥
सिध्यन्त्येकसमये, श्रुताज्ज्ञेयो विशेषार्थः ॥ ३४५ ॥

एकसमयेण जुगवं, उक्कोसोगाहणाइ जं सिद्धा ॥
उसहो नवनवइसुआ, भरहट्ठसुआ अ तं पढमं ॥ ३४६ ॥

एकसमयेन युगप–दुत्कृष्टावगाहनया यत् सिद्धाः ॥
ऋषभोनवनवतिसुता–भरताष्टसुताश्चतत्प्रथमम् ॥ ३४६ ॥

सीअलतित्थे हरिवा–सजुयलिओ पुव्ववेरिअमरेणं ॥
रज्जे ठविओ तत्तो, हरिवंसोसेसपयडत्था ॥ ३४७ ॥

शीतलतीर्थे हरिव–र्षयुगलिकः पूर्ववैर्यमरेण ॥
राज्ये स्थापितस्ततो–हरिवंशः शेषं प्रगटार्थम् ॥ ३४७ ॥

चक्की भरहो सगरो, मघवं सणंकुमरसंतिकुंथुअरा ॥
सुभुमसहपउम हरिसे–ण जयनिवोबंभदत्तोअ ॥ ३४८ ॥

चक्री भरतः सगरो, मघवा सनत्कुमारशान्ती कुंथुररः ॥
सुभूमो महापद्मो–हरिषेणो जयनृपो ब्रह्मदत्तश्च ॥ ३४८ ॥

विण्हु तिविट्ठु दुविट्ठू, सयंभुपुरिसुत्तमेपुरिससीहे ॥
तहपुरिसपुंडरीए, दत्ते लक्खमण कण्हेअ ॥ ३४९ ॥

विष्णुस्त्रिपृष्ठो द्विपृष्ठः, स्वयम्भूः पुरुषोत्तमः पुरुषसिंहः ॥
तथा पुरुषपुण्डरीको–दत्तो लक्ष्मणः कृष्णश्च ॥ ३४९ ॥

हरिजिट्ठभायरोनव, बलदेवा अयल विजयभद्दाअ ॥
सुप्पहसुदंसणाणं–दनंदणा रामबलभद्दा ॥ ३५० ॥

हरिज्येष्ठभ्रातरो नव, वलदेवा अचलविजयभद्राश्च ॥
सुप्रभसुदर्शनान–न्दनन्दना रामवलभद्रौ ॥ ३५० ॥

चउपन्नुत्तमपुरिसा, इह एए हुंति जीवपन्नासं ॥
नवपडिविण्हूहि जुआ–तेसट्ठि सिलागपुरिस भवे ॥३५१॥
चतुःपञ्चाशदुत्तमपुरुषा–अत्रैते भवन्ति जीवपञ्चाशत् ॥
नवप्रतिविष्णुभिर्युक्ता–त्रिषष्टिः शलाकापुरुषा भवेयुः ॥ ३५१ ॥

ते आसगीव तारय, मेरय महुकेढवे निसुंभेअ ॥
वलिपहराए तह रा–वणे अ नवमे जरासिंधू ॥ ३५२ ॥
तेऽश्वग्रीवस्तारको–मेरकोमधुकैटभौ निशुम्भश्च ॥
वलिः प्रल्हादस्तथा रा–वणश्च नवमोजरासिन्धुः ॥ ३५२ ॥

कालंमि जे जस्स जिणस्स जाया, ते तस्स तित्थंमि जिणंतरे जे ॥
नेआउ ते तीअ जिणस्स तित्थे, निएहि नामेहिं कमेण एवं॥३५३॥
काले हि ये यस्य जिनस्य जाता–स्ते तस्य तीर्थे च जिनान्तरे ये ॥
ज्ञेयास्तुतेऽतीतजिनस्य तीर्थे-निजेन नाम्नाऽनुक्रमेण एवम् ॥३५३॥

दो तित्थेस सचक्कि अट्ठअ जिणा तो पंच केसीजुआ,
तो चक्काहिव तिन्निचक्कि अ जिणा तोकेसिचक्की हरी ॥
तित्थेसोइगुतोसचक्कि अ जिणो केसी सचक्की जिणो,
चक्की केसवसंजुओ जिणवरो चक्कीअ तो दो जिणा ॥३५४॥
द्वौ तीर्थेशौ सचक्रिणावष्ट च जिनास्ततः पञ्च केशियुता–
स्ततश्चक्राधिपौ त्रयश्चक्रिणश्च जिनास्ततः केशीचक्रीहरिः ॥
तीर्थेशएकस्ततः सचक्री च जिनस्ततः केशी सचक्री जिन–
श्चक्रीकेशवसंयुतो जिनवरश्चक्री ततो द्वौ जिनौ ॥ ३५४ ॥

जिन	ऋषभ	अजित	संभव	अभिनंद	सुमति	पद्म	सुपार्श्व	चंद्र	सुविधि	शीतल	श्रेयांस
चक्रि	भरत	सगर	०	०	०	०	०	०	०	०	०
हरि	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	त्रिपृष्ठ

जिन	वासुपूज्य	विमल	अनन्त	धर्म	०	०	शान्ति	कुंथु	अर	०
चक्रि	०	०	०	०	मघवा	सनत्	शान्ति	कुंथु	अर	०
हरि	द्विपृष्ठ	स्वयंभू	पुरुषोत्तम	पुरुषसिंह	०	०	०	०	०	पुरुषोत्तमपुंडरीक

जिन	०	०	मल्लि	मुनिसु०	०	नमि	०	नेमि	०	पार्श्व	महावीर
चक्रि	सुभूम	०	०	पद्म	०	हरि	जय	०	ब्रह्मदत्त	०	०
हरि	०	दत्त	०	०	नारायण	०	०	कृष्ण	०	०	०

इह विसयरि सयरेहा, उड्ढं तिरिअं तु ठवसु सगवीसा ॥
इगसयरि सउ छवीसा, घरंकभवमाइसंखकए ॥ ३५५ ॥
इह द्विसप्ततिशतं रेखा–ऊर्द्धोतिरश्चीस्तु स्थापय सप्तविंशतिम् ।
एकसप्ततिशतषड्विंशति–र्गृहाणि भवादिसंख्याकृते ॥ ३५५ ॥
सुहगहणदाणगाहण–धारणपुच्छणकएत्ति संगहिआ ।
जिणसत्तरिसयं ठाणा–जहासुअं धम्मघोससूरीहिं ॥ ३५६ ॥
सुखग्रहणदानग्राहण–धारणपृच्छनकृते संगृहीतानि ॥
जिनसप्ततिशतं स्थानानि, यथाश्रुतं धर्मघोषसूरिभिः ॥३५६॥
जं मइमोहाइवसा, ऊणं अहियंव इह मए लिहिअं ॥
तं सुअहरेहिं सवं, खमियव्वं सोहियव्वं च ॥ ३५७ ॥
यन्मतिमोहादिवशात्, न्यूनमधिकं वाऽत्र मया लिखितम् ॥
तच्छ्रुतधरैश्च सर्वं, क्षन्तव्यं शोधितव्यं च ॥ ३५७ ॥
तेरहसयसगसीए, लिहिअमिणं सोमतिलयसूरीहिं ॥
अब्भत्थणाए हेम–स्स संघवइरयणतणयस्स ॥ ३५८ ॥
त्रयोदशशतसप्ताशीतितमे, लिखितमिदंसोमतिलकसूरिभिः ॥
अभ्यर्थनया हेम–स्यसंघपतिरत्नतनयस्य ॥ ३५८ ॥
सतरिसयपमाणे जो जिणाणेअ ठाणे,
पढइ सुणइ झाणे ठावए वा पहाणे ॥
लहुदरिसण नाणे पाविऊणं अमाणे,
परमसुहनिहाणे जाइ सो सिद्धिठाणे ॥ ३५९ ॥
सप्ततिशतप्रमाणानि यो जिनस्थानकानि,
पठति शृणोति ध्याने स्थापयेद्वा प्रधाने ॥

स्वयु दर्शनज्ञाने प्राप्य मानेन हीने,
परमगुणनिधाने यात्यसौ सिद्धिधाम्नि ॥ ३५९ ॥

सप्ततिशतस्थान–च्छायेयं विहिता शुभा ।
बुद्धिप्रभाविनी जीयात्–ऋद्धिसागरसूरिणा ॥

प्रशस्तिः

श्रीमन्महावीरजिनेन्द्रशासने, प्रशस्तिपात्रं तपगच्छपादपः ।
अनेकशाखाभिरसौ विराजते, सद्धर्मसुस्वादुफलप्रदायकः ॥१
तदीयसच्छायमाश्रितोऽभू–च्छ्रीहीरसूरिर्जगदेकपूज्यः ।
पट्टे तदीये च परम्परातः, संवेगिमुख्यो मुनिनेमिसागरः ॥२
तत्पादपङ्केरुहषट्पदश्रीः, सम्यक्क्रियोद्धारविधानदक्षः ।
लघीकृताऽऽत्मोन्नतिधर्मधीरो–निर्मानमोहो रविसागरोऽभूत् ॥[illegible]
तच्छिष्यमुख्यः सुखसागरः सुधी–श्चारित्रचूडामणिशान्तमा[illegible]
च्चराजताऽखण्डितशुद्धभावनः, सम्यक्त्वतत्त्वार्थविदांसुसम[illegible]
तत्पट्टपूर्वाचलतिग्मरश्मिः, परःशतग्रन्थविधायकोऽभूत् ।
योगीन्द्रपूज्यः क्षतकर्मराशिः, कृतावधानः शिवदक्रियायाम्
सर्वेषु जीवेषु समानभावः, श्रीबुद्धिपाथोनिधिसूरिवर्यः ।
यद्वाचनाम्भोनिधिमज्जनेन, जातं पवित्रं जगदण्डमेतत् ॥६
तत्पट्टपूर्वाचलभानुमाली, बभूव श्रीमानजिताऽब्धिसूरिः ।
गुरुप्रतापेन ततान सोऽपि, ग्रन्थाननल्पान् स्वमतिप्रभावात्
तच्छासने श्रीयुतबुद्धिसूरि–क्रमाब्जरेणूदधि ऋद्धिसूरिः ।
छायानुवादं सुगमं ततान, सुखावबोधाय सतां जनानाम् ॥[illegible]

॥ समाप्तः ॥

॥ श्रीमद्योगनिष्ठपरमगुरुबुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्योनमः ॥

આત્મ ભાવના.

(સંયોજક મુનિ જયસાગરજી.)

ॐ अर्हम्

पन्नगे च सुरेन्द्रे च कौशिके पादसंस्पृशि ।
निर्विशेषमनस्काय श्रीवीरस्वामिने नमः ॥ १ ॥

बन्धुर्न नः स भगवान् रिपवोऽपि नान्ये,
साक्षान्न दृष्टचर एकतमोऽपि चैषाम् ।
श्रुत्वा वचः सुचरितं च पृथग्विशेषं,
वीरं गुणाऽतिशयलोलतया श्रिताः स्मः ॥ १ ॥

ભાવાર્થઃ—શ્રી મહાવીર ભગવાન્ અમારા બંધુ નથી તેમજ અન્ય (દેવો) પણ અમારા શત્રુ નથી, એમાંનો કોઇ એકપણ પૂર્વે સાક્ષાત્ જોયેલ નથી, પરંતુ વચન અને સુચરિતની વિશેષ ભિન્નતા સાંભળી અધિક ગુણોની લોલુપતા વડે મહાવીર દેવનો અમોએ આશ્રય લીધો છે. ॥ ૧ ॥

पक्षपातो न मे वीरे, न द्वेषः कपिलादिषु ।
युक्तिमद्वचनं यस्य, तस्य कार्यः परिग्रहः ॥ २ ॥

ભાવાર્થ:—શ્રી વીરપ્રભુને વિષે મ્હારો પક્ષપાત નથી તેમજ કપિલાદિકને વિષે દ્વેષ નથી, પરંતુ જેનું યુક્તિ મત-શાસ્ત્ર સંમત-અવિરૂદ્ધ વચન હોય તે દેવનો સ્વીકાર કરવો. ॥ ૨ ॥

હરિભદ્રસૂરિ

स्वागमं रागमात्रेण, द्वेषमात्रात् परागमम् ।
न श्रयामस्त्यजामो वा, किन्तु मध्यस्थया दृशा ॥ ३ ॥

ભાવાર્થ:—માત્ર રાગથી પોતાના આગમનો અમે આશ્રય કરતા નથી અને દ્વેષમાત્રથી પર આગમનો ત્યાગ કરતા નથી, પરંતુ મધ્યસ્થ દૃષ્ટિ વડે સ્વીકાર અને અનાદર કરીએ છીએ. ॥ ૩ ॥

યશોવિજય ઉપાધ્યાય

स्याद्वादो वर्त्तते यस्मिन्, पक्षपातो न विद्यते ।
नास्त्यन्यपीडनं किञ्चित्, जैनधर्मः स उच्यते ॥ ४ ॥

ભાવાર્થ:—જેની અંદર સ્યાદ્વાદ-અનેકાંતવાદ રહેલો હોય તેમજ પક્ષપાત ન દેખાતો હોય અને કિંચિત્ માત્ર પણ અન્ય પ્રાણીઓનું પીડન ન હોય તે જૈન ધર્મ કહેવાય છે. ॥ ૪ ॥

महाव्रतधरा धीरा-भैक्ष्यमात्रोपजीविनः ।
सामायिकस्था धर्मोप-देशका गुरवो मताः ॥ ५ ॥

ભાવાર્થ:—પંચ મહાવ્રતને ધારણ કરનાર, ધૈર્યવાન, બેતાલીસ દોષ રહિત એવી ભિક્ષા માત્રથી જીવન કરનારા, આઠ પ્રકારના સામાયિક વ્રતમાં રહેલા અને ધર્મના ઉપદેશ-કરનારા હોય તેઓ ગુરૂઓ માનેલા છે. ॥ ૫ ॥

યોગશાસ્ત્ર.

आत्मीयः परकीयो वा, कः सिद्धान्तो विपश्चिताम् ।
दृष्टेष्टाऽबाधितो यस्तु, युक्तस्तस्य परिग्रहः ॥ ६ ॥

ભાવાર્થ:—વિદ્વાન્ પુરૂષોને પોતાનો અથવા પારકા સિદ્ધાંતનો ભેદ હોતો નથી, સર્વત્ર દષ્ટ, ઇષ્ટ અને અબાધિત–બાધ રહિત જે સિદ્ધાંત યુક્તિ યુક્ત હોય તેનો સ્વીકાર કરવો યોગ્ય છે. ॥ ૬ ॥

मा कार्षीत् कोऽपि पापानि, मा च भूत्कोऽपि दुःखितः ।
मुच्यतां जगदप्येषा, मतिर्मैत्री निगद्यते ॥ ७ ॥

ભાવાર્થ:—કોઇ પણ પ્રાણી પાપ કર્મો મા કરો, કોઈ પણ પ્રાણી દુઃખી ન થાઓ અને સર્વ જગત્ પણ દુઃખથી મુક્ત થાઓ આવા પ્રકારની જે બુદ્ધિ તે મૈત્રી કહેવાય છે. ૭

अपास्ताऽशेषदोषाणां, वस्तुतत्त्वाऽवलोकिनाम् ।
गुणेषु पक्षपातो यः, स प्रमोदः प्रकीर्त्तितः ॥ ८ ॥

ભાવાર્થ:—નષ્ટ થયા છે સમગ્ર દોષ જેમના અને સત્ય વસ્તુ તત્ત્વના અવલોકનાર એવા પુરૂષોના ગુણોમાં જે પક્ષપાત કરવો તે પ્રમોદ ભાવના કહી છે. ૮

दीनेष्वार्त्तेषु भीतेषु, याचमानेषु जीवितम् ।
प्रतीकारपरा बुद्धिः, कारुण्यमभिधीयते ॥ ९ ॥

ભાવાર્થ:—દીન–દુઃખી, આર્ત્ત–રોગી, ભીત–બીકણ અને જીવિતની યાચના–પ્રાર્થના કરનારાઓને વિષે ઉપકારની બુદ્ધિ રાખવી તેને કારૂણ્ય–કરૂણા ભાવના કહે છે. ૯

क्रूरकर्मसु निःशङ्कं, देवतागुरुनिन्दिषु ।
आत्मशंसिषु योपेक्षा, तन्माध्यस्थ्यमुदीरितम् ॥ १० ॥

ભાવાર્થઃ—ક્રૂર કર્મોમાં, તેમજ દેવ અને ગુરૂઓની નિંદા કરનારાઓમાં અને પોતાની પ્રશંસા કરનારાઓ વિષે નિઃશંકપણે જે ઉપેક્ષા કરવી તેને માધ્યસ્થ્ય ભાવના કહી છે. ૧૦

(યોગ શાસ્ત્ર).

तदेव हि तपः कार्यं, दुर्ध्यानं यत्र नो भवेत् ।
येन योगा न हीयन्ते, क्षीयन्ते नेन्द्रियाणि च ॥ ११ ॥

ભાવાર્થઃ—જેની અંદર દુર્ધ્યાન-આર્ત્ત અને રૌદ્રધ્યાન ન થાય વળી જેથી યોગો હણાય નહી અને ઇંદ્રિયો પણ ક્ષીણ ન થાય તેવીજ ખરેખર તપશ્ચર્યા કરવી. ૧૧

(મહોપાધ્યાય યશોવિજયજી.)

ज्ञानक्रियाभक्तितपःप्रयोजनं,
समस्ति खल्वेकमिदं जगत्त्रये ।
मनःसमाधौ हि समस्तकर्मणां,
निर्मूलनादात्मगुणप्रकाशनम् ॥ १२ ॥

ભાવાર્થઃ—ત્રણે લોકમાં જ્ઞાન, ક્રિયા, ભક્તિ અને તપશ્ચર્યાનું પ્રયોજન માત્ર આ એકજ છે કે ચિત્તની સમાધિ થયે છતે સમસ્ત કર્મનો નાશ થવાથી આત્મિક ગુણોનો પ્રકાશ થાય છે. ૧૨

अनन्नदेसजाया—अनन्नाहारवड्ढिअसरीरा ।
जिणवयणे पयन्ना—सव्वे ते बन्धुआ भणिआ ॥ १३ ॥

ભાવાર્થ:—અન્ય અન્ય દેશોમાં જન્મેલા, અન્ય અન્ય આહારથી વૃદ્ધિ પામેલા શરીરવાળા અને જિન ભગવાનના વચનોને માનનાર હોય તે સર્વે બંધુઓ કહ્યા છે. ૧૩

यो धर्मशीलो जितमानरोपो—
विद्याविनीतो न परोपतापी,
स्वदारतुष्टः परदारवर्जी;
न तस्य लोके भयमस्ति किञ्चित् ॥ १४ ॥

ભાવાર્થ—જે પુરૂષ ધર્મશીલ હોય, તેમ જ માન અને રોષ–ક્રોધ જેણે જીત્યા હોય, વળી વિદ્યાને લીધે જે વિનયવાન્ હોય અન્ય પ્રાણીને ઉપતાપ–પીડા કરનાર ન હોય, પોતાની સ્ત્રી વિષે સંતુષ્ટ હોય અને પરસ્ત્રીનો ત્યાગી હોય તેને આ જગતમાં કિંચિત્ માત્ર પણ ભય નથી. ૧૪.

नाऽऽशाम्बरत्त्वे न सिताम्बरत्त्वे,
न तर्कवादे न च तत्त्ववादे ।
न पक्षसेवाश्रयणे न मुक्तिः,
कपायमुक्तिः किलमुक्तिरेव ॥ १५ ॥

ભાવાર્થ—દિગંબરપણામાં તેમ જ શ્વેતાંબરપણામાં, તર્કવાદમાં, તત્ત્વવાદમાં અને પક્ષપાતનો આશ્રય કરવામાં મોક્ષ નથી, કિંતુ કષાયોની મુક્તિ એ જ ખરેખર મુક્તિ–મોક્ષ છે. ૧૫.

ભવ્યાત્માઓ ! આત્મભાવના–આત્મવિચારણા એ જ દરેકનું કર્ત્તવ્ય છે. નિશ્ચય દૃષ્ટિને હૃદયમાં રાખી જે વ્યવહારનું પાલન કરે છે તે પુણ્યવંત આત્મા, આત્મભાવના ભાવતો આત્મસિદ્ધિ કરે છે, સ્વસ્વરૂપની પ્રાપ્તિથી અધિક [illegible]

કંઈ અવશેષ નથી. આત્માની જ્ઞાનાદિક અખંડ સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી ભવ્યાત્માઓ બાહ્ય સંપત્તિઓથી નિઃસ્પૃહ બને છે. દેવેંદ્ર અને ચક્રવર્તીઓથી પણ તેઓ અધિક સુખી હોય છે. (निःस्पृहस्य तृणवत् जगद्भासते) નિઃસ્પૃહતાનું મૂળ કારણ આત્મભાવના છે. જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રયુક્ત હું આત્મા અદ્વિતીય-એક છું, પુદ્ગલભાવથી ભિન્ન છું, નિશ્ચયનયથી અને સંગ્રહનયની અપેક્ષાએ હું શુદ્ધ છું, બુદ્ધ છું અને પરિપૂર્ણ છું. મ્હારૂં શુદ્ધ સ્વરૂપ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રમય છે, નિશ્ચયનયે વિપાક કર્મથી જુદો છું, હું અસંખ્યાત પ્રદેશી આત્મા છું. કાયા માયા આદિ વિનશ્વર ધર્મોથી અલગ છું. હું સ્ત્રી પુરૂષ અને નપુંસક વેદ રહિત-અવેદી છું. વળી હું અરૂપી, અમૂર્ત્ત અવિનાશી અને અખંડ જ્યોતિ સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ છું. આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિથી મુક્ત છું. તેમ જ શુદ્ધ બ્રહ્મ રૂપ છું છતાં હું અનાદિ કાળથી મિથ્યા પ્રવૃત્તિને લીધે વ્યવહારથી દુઃખ ભોગવું છું, મ્હારા જન્મમરણનું કારણ તો અજ્ઞાનતા છે, અજ્ઞાનતાથી કરેલાં કર્મો અજ્ઞાનતાએ ભોગવ્યાં તેથી સંસાર વધાર્યો. મ્હેં મ્હારી ભૂલ જાણી નહીં તેથી દુઃખના પ્રસંગો ભોગવ્યા. જ્ઞાનની બલિહારી છે, કહ્યું છે કે—

જ્ઞાન સમાન ધન નહીં, સમતા સમું નહીં સુખ;
જીવન સમી આશા નહીં, લોભ સમું નહીં દુઃખ. ॥ ૧ ॥

જ્ઞાની પુરૂષો શ્વાસોશ્વાસમાં કઠિન કર્મોનો નાશ કરે છે, નિશ્ચયથી હું અક્રોધી, અમાની, અમાયી, અલોભી, અદ્વેષી, અખેદી, અછેદી, અભેદી એવો સિદ્ધ સ્વરૂપી છું, જ્ઞાનિ પુરૂષોએ સત્તાએ આત્માને સિદ્ધ સમાન કહ્યો છે. જ્યારે તેવા ભાવને જાણી કર્મવિપાકથી અલગ થઈશ ત્યારે તેવા ગુણ પ્રગટ થશે. માટે કર્મનું સ્વરૂપ

જાણીને તે ક્રોધાદિ કષાયોથી પાછો ફરીશ ત્યારે જ આત્મધર્મ પ્રગટ થશે. અનાદિ કાળથી આત્મા પાંચ ઇંદ્રિયોની વિષયવાસનાથી તથા તેમાં લુબ્ધપણું હોવાથી તથા અઢાર પાપસ્થાનક, નોકષાય તથા પરભાવ દશાથી મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય, યોગ અને પ્રમાદ એ કર્મબંધના હેતુથી અલગ ન થાઉં ત્યાં સુધી સંસાર છે અને સંસાર એજ દુઃખનું કારણ છે. માટે એમ જાણી હે આત્મન્ ! તું ત્હારા શુદ્ધ ધર્મનો વિચાર કર અને તેમાંજ સદા મગ્ન રહે, જેથી તું સદા આનંદ ભોગવીશ. શુદ્ધ આનંદ એજ આત્માનો સાક્ષાત્કાર છે. અનાદિકાળથી દ્રવ્યસુખ તેમજ દ્રવ્ય ધન મેળવવા હંમેશાં ત્હેં ઝંખના કરી છે. પરંતુ ખરૂં સુખ અને ખરૂં ધન તો ભાવ છે તે ત્હારી સત્તામાં રહેલું છે. ત્હેં તે મેળવવા ઉપયોગ કર્યો નથી તેથી તું અસંભવિત નાશવંત દ્રવ્ય-ધન તેની લાલચમાં પડીને અસંતોષી થઈ પાપસ્થાનક સેવતો પુદ્ગલ વસ્તુ પોતાની નહીં છતાંય પોતાની માનતો તેમાં આસક્ત થઈ કર્મરૂપી શુભાશુભ વર્ગણાઓનો ભાર લઈને ફોગટ ભારે થાય છે. હે આત્મા "ચેત ચેત કાળ ઝપાટા લેત" તું ત્હારા શત્રુઓની સાથે રહે છે તેથી ત્હને સુખને બદલે દુઃખજ મળશે. માટે હે આત્મા ! તું ત્હારૂં શરણ સ્વીકાર. સાચું શરણ એક વીતરાગજ છે, બીજા કોઈ શરણ કરવા યોગ્ય નથી, વીતરાગની ઉપાસનાથી નાગકુમારને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. રાવણે તીર્થંકર ગોત્ર બાંધ્યું દમયંતી આદિ મહાસતીઓએ સમ્યકત્વની પ્રાપ્તિ અને સુખો મેળવ્યાં.

વીતરાગના ધ્યાનથી વીતરાગતા પ્રાપ્ત થાય છે.

" नात्यद्भुतं भुवनभूषणभूत ! नाथ !,
भूतैर्गुणैर्भुवि भवन्तमभिष्टुवन्तः ।

तुल्या भवन्ति भवतो ननु तेन किंवा,
भूत्याश्रितं य इह नात्मसमं करोति " ॥ १ ॥

(भक्तामरश्लो. १०).

ભાવાર્થ—જગતના અલંકારભૂત–સમાન એવા હે નાથ! સત્ય–શ્રેષ્ઠ ગુણોવડે આ દુનિયામાં આપની સ્તુતિ કરતા ભવ્યાત્માઓ આપના સરખા થાય છે, એમાં સંશય નથી, અથવા તેથી શું ? આલોકમાં જે પ્રભુ આશ્રિતજનને સમૃદ્ધિવડે પોતાના સમાન શું નથી કરતા ! અર્થાત્ કરે છે. એમ જાણી જિન ધર્મ અને ગુણી પુરૂષોના વચનમાંજ તું આદર કર.'

" सद्गुणेष्वादरः कार्यः, कलानां शिक्षणे तथा ।
अर्हत्प्रणीतधर्मे च, विद्यायां विनये नये ॥ १ ॥ "

" શ્રેષ્ઠ ગુણોમાં સર્વોત્તમ ધર્મકલાઓ શીખવામાં તેમજ અરિહંતે પ્રરૂપેલ ધર્મમાં, વિદ્યા વિનય અને નીતિમાં આદર કરવો યોગ્ય છે."

વળી શુદ્ધ ભાવથી ભાવના કર, શુદ્ધ પ્રેમ ત્હારામાંજ તું રાખ. તેથી ત્હારૂં કલ્યાણ થશે. સાચા સુખનું કારણ પણ એજ છે. બાકી કેવળ વિટંબનાની જાળ છે. સંસારમાં જન્મ મરણ કર્માધીન છે, જે જે અંશે કર્માધીન સ્વરૂપનો અનુભવ તું કરીશ. તેટલા અંશે. કર્મનો વિનાશ કરી શકીશ. બાર ભાવના અને દશ વિધ યતિ ધર્મને સમજવો જોઈએ. ભાવના ભાવવાથી સંસાર મોહ છુટે છે અને યતિધર્મ આદરવાથી શ્રેય થાય છે. અનિત્ય ભાવના (૧) અશરણ ભાવના (૨) સંસાર ભાવના (૩) એકત્વ ભાવના (૪) અન્યત્વ ભાવના (૫) અશુચિ ભાવના (૬) આશ્રવ ભાવના.

(૭) સંવર ભાવના (૮) નિર્જરા ભાવના (૯) લોક ભાવના (૧૦) બોધિ ભાવના (૧૧) ધર્મ ભાવના (૧૨) "યતિધર્મ— ક્ષમા (૧) માર્દવ (૨) આર્જવ (૩) મુક્તિ (લોભથી મુક્ત થવું) (૪) તપ (૫) સંયમ (૬) સત્ય (૭) શૌચ (૮) આકિંચન્ય (૯) બ્રહ્મચર્ય (૧૦) આ દશ ધર્મ મહાન્ પુણ્યશાલી આત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. હે આત્મન્! તું સદા દશ ધર્મો મેળવવા યત્ન કર. હે આત્મન્ ભાવ મરણ ક્ષણે ક્ષણે થાય છે અકામ મરણ આ જીવે ઘણીવાર કર્યાં માટે એને અટકાવવા પ્રયત્ન કર. સકામ મરણ કર, જેથી ફરી જન્મ મરણ ન થાય. અણુસણનો પારણામ રાખવો. આત્મા નિર્જરા કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકે અનેક મહાત્માઓએ આત્મસાક્ષીએ ગુરૂ સામે આલોચના કરી આત્મશુદ્ધિ કરી છે. પંચવિધ સ્વાધ્યાય કરવો. નિંદા, વિકથા, પ્રમાદ આદિ પંચ મિથ્યાત્વ દૂર કરવા પ્રવૃત્તિ કર. નયની અપેક્ષાએ નવતત્ત્વ, ચાર નિક્ષેપ, પ્રમાણ, ષટ્દ્રવ્ય અને સપ્તભંગી એ સર્વ જાણવાં. યોગ્ય વસ્તુને જાણીશ તો ત્હારૂં સ્વરૂપ સ્વયમેવ ત્હને સમજાશે. ત્હારૂં તું શુદ્ધ દર્શન પામ્યો નથી ત્યાં સુધી સુદેવ સુગુરૂ અને સુધર્મની સાચી સેવા ભક્તિ અને આરાધના થઈ નહીં,શકે સમ્યક્ત્વ વિનાની ક્રિયા એકડા વિનાના મિંડાની માફક નિષ્ફલ નીવડે છે. સમક્તિથીજ સદ્‌ગુણની પ્રાપ્તિ થાય છે અને સદ્‌ગુણની પ્રાપ્તિથી સમદૃષ્ટિપણું પ્રાપ્ત થાય છે.

સમદૃષ્ટિ આત્માજ મૈત્રી, પ્રમોદ, કરૂણા તથા માધ્યસ્થ્ય એ ચાર ભાવનાઓને વસ્તુતઃ ભાવી શકે છે. ચાર મહાન્ ભાવનાનું સ્વરૂપ શાસ્ત્રકાર એકજ શ્લોકમાં દર્શાવે છે.

" परहितचिन्ता मैत्री, परदुःखविनाशिनी करुणा ।
परसुखतुष्टिर्मुदिता, परदोषोपेक्षणमुपेक्षा " ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—" અન્ય લોકોના હિતનું ચિંતવન કરવું તે મૈત્રી ભાવના તેમજ પરના દુઃખને વિનાશ કરનારી ચિંતા તે કરૂણા ભાવના, પર–અન્ય પ્રાણીઓના સુખમાં સંતોષ માનવો તે મુદિતા ભાવના, અને પારકા દોષોનું વિસ્મરણ કરવું તે ઉપેક્ષા ભાવના એમ ચાર પ્રકારનું ભાવના સ્વરૂપ જાણવું. ૧

" સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સાહેલડીરે, કોઇ ન જાણે શત્રુ તો; રાગદ્વેષ એમ પરિહરી સાહેલડીરે, કીજે જન્મ પવિત્રતો."

સમપરિણામી આત્મા હંમેશાં ઉચ્ચ દશા પ્રાપ્ત કરવાની ભાવના ભાવ્યા કરે છે. તેમજ યોગશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે–

त्यक्तसंगो जीर्णवासा–मलक्लिन्नकलेवरः ।
भजन्माधुकरीं वृत्तिं, मुनिचर्यां कदा श्रये ? " ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—ત્યાગ કર્યો છે સાંસારિક સંગ જેણે, તેમજ જીર્ણ છે વસ્ત્ર જેનાં, વળી મળવડે વ્યાપ્ત છે શરીર જેનું, અને માધુકરી વૃત્તિ (ગોચરી) ને સેવતો એવો હું મુનિચર્યાનો ક્યારે આશ્રય કરીશ ?

त्यजन् दुःशिलसंसर्गं, गुरुपादरजः स्पृशन् ।
कदाऽहं योगमभ्यस्यन्, प्रभवेयं भवच्छिदे ? ॥ २ ॥

ભાવાર્થ—દુઃશીલ–દુષ્ટસ્વભાવ, અથવા દુરાચારીઓના સંસર્ગનો ત્યાગ કરતો, તેમજ ગુરૂમહારાજના ચરણરજનો સ્પર્શ કરતો અને યોગનો અભ્યાસ કરતો એવો હું સંસારનો છેદ કરવા માટે ક્યારે શક્તિમાન્ થઈશ ? ૨

महानिशायां प्रवृते, कायोत्सर्गे पुराद्बहिः
स्तंभवत्स्कन्धकषणं, वृषाः कुर्युः कदा मयि ॥ ३ ॥

ભાવાર્થ:—મહારાત્રિમાં નગરથી બહાર કાયોત્સર્ગમાં પ્રવૃત્ત-સ્થિર રહેલા અડોલ આસને રહેલા મ્હારા વિષે વૃષભો (બળદો) સ્તંભની માફક સ્કંધ ઘર્ષણ ક્યારે કરશે? ॥૩॥

वने पद्मासनासीनं, क्रोडस्थितमृगार्भकम् ।
कदाऽऽघ्रास्यन्ति वक्त्रे मां, जरन्तो मृगयूथपाः ॥ ४॥

ભાવાર્થ:—વનની અંદર પદ્માસનવાળો બેઠેલો અને જેના ખોળામાં મૃગલાઓનાં બાળકો રહેલાં છે એવો મ્હને મુખને વિષે વૃદ્ધમૃગોના ટોળાંના અધિપતિઓ ક્યારે સુંઘશે? ॥ ૪ ॥

शत्रौ मित्रे तृणे स्त्रैणे, स्वर्णेऽश्मनि मणौ मृदि ।
भवे मोक्षे भविष्यामि,—निर्विशेषमतिः कदा ॥ ५॥

ભાવાર્થ:—શત્રુ અને મિત્રમાં, તૃણ અને સ્ત્રી સમૂહમાં સુવર્ણ અને પાષાણમાં, મણિ અને મૃત્તિકામાં તેમજ સંસાર અને મોક્ષમાં સમાન બુદ્ધિવાળો હું ક્યારે થઇશ? ॥ ૫ ॥

" कश्चित्कालः स भावी जिनवचनरतो यत्र युक्तो यतीन्द्रै—
र्ग्रामादौ मासकल्पं स्वजनजनसमो मुक्तलोभाऽभिमानः ।
पुण्यां पुण्याऽतिशायिप्रवरगुणयुतैर्ज्ञानिभिः सेवितां तां,
भिक्षां निःसंगचेताः प्रशमरसरतोऽहं भ्रमिष्याम्यजस्रम् "॥६॥

ભાવાર્થ:—તેવા પ્રકારનો કોઇ સમય આવશે? કે જેની અંદર જીનેશ્વર ભગવાન કથિત વચનો-આગમ સિદ્ધાન્તોમાં પ્રીતિવાળો, તેમજ સ્વજન અને અન્યજનમાં સમાન દૃષ્ટિવાળો, લોભ અને અભિમાનથી રહિત, પૌદ્ગલિક સંગ રહિત છે ચિત્ત જેનું અને પ્રશમ-શાંતરસમાં રક્ત-પ્રીતિમાન્ એવો હું ગ્રામાદિકને વિષે મુનીંદ્રો સાથે માસ કલ્પ કરીને પુણ્યના અતિશય

વાળા ઉત્તમ ગુણો વડે યુક્ત એવા જ્ઞાની મહાત્માઓએ સેવેલી–આદર કરેલી પવિત્ર તે પ્રસિદ્ધ ભિક્ષા પ્રત્યે અર્થાત્ ભિક્ષામાટે હું ઘેરાં ભ્રમણ ક્યારે કરીશ ? ॥ ૬ ॥

गुप्तो मानविवर्जितो व्रतरतः षट्कायरक्षोद्यतः,
कृत्वा साधुविहारितां शमरसो निःसङ्गचित्तः क्षमी ।
त्यक्ताऽहङ्कृतिनिश्चलेन मनसा ध्यायन् पदं नैर्वृत्तं,
स्थास्येऽहं तु कदा शिलातलगतो भव्याय मार्गं दिशन् ॥७॥

ભાવાર્થ :—" મન–વચન અને કાયાથી ગુપ્ત, માન રહિત, પંચ મહાવ્રતોમાં રક્ત–પ્રીતિમાન્, પટ્કાયની રક્ષામાં ઉદ્યમશીલ, સાધુના આચાર પ્રમાણે વિહાર કરી શાંત ભાવનામાં રસ માનતો, સર્વથા પૌદ્ગલિક સંગથી વિમુક્ત ચિત્તવાળો, ક્ષમાવાન્, અહંકાર રહિત નિશ્ચલ મનવડે નિવૃતિ–મોક્ષપદનું ધ્યાન કરતો તેમજ ભવ્ય જનને મોક્ષમાર્ગનો બોધ કરતો હું શિલાતલ ઉપર ક્યારે બેશીશ ? " શાર્દૂલ

दग्ध्वा मोहं समस्तं, निरवधिविशदं, ज्ञानमुत्पाद्य लोके,
तीर्थं निर्वाणमार्गं, शुभतरफलदं, भव्यसार्थाय कृत्वा ।
गत्वा लोकान्तदेशं, कलिमलरहितं, सर्वशर्मातिशायि,
लप्स्येऽहं मोक्षसौख्यं, सहजनिजगुणं कोऽपि कालः स भावी ?॥८॥

ભાવાર્થ:—" સમસ્ત મોહનો ક્ષય કરી, અપાર અને નિર્મળ એવા જ્ઞાન (કેવળજ્ઞાન) ને પ્રાપ્ત કરીને, તેમજ ભવ્ય પ્રાણીઓના સમુદાય માટે અતિશય શુભ ફલ આપનાર અને નિર્વાણ–મોક્ષના માર્ગરૂપ તીર્થને પ્રવર્ત્તાવી, કલિમલ–અષ્ટકર્મ રહિત, લોકાંત દેશ (સિદ્ધશિલા) પ્રત્યે જઈને, સર્વ પ્રકારના

સુખથી અધિક એવા અને સ્વાભાવિક આત્મિક ગુણોની ખીલવણીવાળા મોક્ષસુખને હું પ્રાપ્ત કરૂં તેવા પ્રકારનો કોઈ પણ સમય આવશે?"

આવી સુંદર ભાવના ભાવવાથી આત્મજ્ઞાન, આત્મધર્મ અને સાચો આત્માનુભવ પ્રાપ્ત થશે એટલુંજ નહીં પણ સત્યસુખ-નિરૂપાધિક સુખની પ્રાપ્તિ થશે, માટે હે ચેતન! ક્ષણમાત્ર તું પ્રમાદ કરીશ નહીં, સદા તું શુદ્ધ ઉપયોગમાં રહેજે, બહિરાત્મા, અંતરાત્મા અને પરમાત્મા એ ત્રણ પ્રકારનાં આત્માનાં સ્વરૂપ છે. પૌદ્‌ગલિક વસ્તુઓમાં મ્હારાપણાની બુદ્ધિ તથા શરીર, કુટુંબ, ધનધાન્ય આદિક આત્માથી ભિન્ન વસ્તુઓમાં આસક્તિ રાખે તે બહિરાત્મા છે. તેમજ જે પ્રાણી શરીર ઉપર આત્મબુદ્ધિ ધારણ કરે છે એના સુખમાં આનંદ માની મોજમજામાં પૂર્ણતયા રસ લે છે. એને પોતાનું સર્વદા માને છે એના ઉપર માયા મમતા રાખી એમાંજ સદા બંધાયેલો રહે છે તે બહિરાત્મા સમજવો. શરીર અને ઘરથી એટલે તમામ પૌદ્‌ગલિક વસ્તુઓથી અસંખ્યાત પ્રદેશી આત્મા અલગ છે તેમજ દશ પ્રાણથી રહિત, અરૂપી, અવિનાશી, નિર્ભય શુદ્ધ ચિદાનંદ આત્મા શરીરમાં રહેલો છતાં બહિરાત્માના દ્રષ્ટા તરીકે આસક્તિ રહિત જે છે તે અંતરાત્મા જાણવો. કાયાદિક પરવસ્તુ-પૌદ્‌ગલિક ઉપર મમત્વ ન રાખતાં તેના સાક્ષી રૂપે દ્રષ્ટા તરીકે રહે તેને અંતર આત્મા સમજવો. યથાખ્યાત ચારિત્ર પાળી ચાર ઘાતિકર્મ ખપાવી ક્ષીણ મોહી બની કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તે પરમાત્મા જાણવો. સકળ ઉપાધિનો ત્યાગ પૂર્વક જ્ઞાનાનંદમાં સદા રમણ કરે અને અતીંદ્રિય ગુણનું સર્વોત્તમ સ્થાનક થાય તેજ પરમાત્મા સમજવો.

યોગીરાજ આનંદઘનજી શ્રીસુમતિનાથના સ્તવનમાં કથે છે કે—

"આતમ બુદ્ધે હો કાયાદિક ગ્રહ્યો,
બહિરાતમ અઘરૂપ. સુજ્ઞાની.
કાયાદિકનો હો સાખી ધર રહ્યો,
અંતર આતમ રૂપ. સુજ્ઞાની.
જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણ પાવનો,
વરજિત સકળ ઉપાધિ. સુજ્ઞાની.
અતીંદ્રિય ગુણ ગણ મણિ આગરૂ,
ઇમ પરમાતમ સાધ. સુજ્ઞાની.
સુમતિચરણ કજ આતમ અરપણા."

અંતરાત્મા નિષ્કામ ભાવે પરમાત્માનું સ્મરણ કરતો છતો સ્વયમેવ પરમાત્મ સ્વરૂપ થાય છે. સંસાર સમુદ્રની પેલીપાર પહોંચે છે. સકલ કર્મ ક્ષીણ કરે છે. આત્મન્ ? ઉત્કૃષ્ટ-મધ્યમ અને અધમ એ ત્રણ પ્રકારની બુદ્ધિમાં આદ્ય બે પ્રકારની ગ્રાહ્ય છે અને છેલ્લી ત્યજવા યોગ્ય છે.

મહોપાધ્યાય યશોવિજયજી પણ કહે છે કે—

गुणी च गुणरागी च, गुणद्वेषी च साधुषु ।
श्रूयन्ते व्यक्तमुत्कृष्ट–मध्यामाऽधमबुद्धयः ॥ १ ॥

ते च चारित्रसम्यक्त्व–मिथ्यादर्शनभूमयः
अतो द्वयोः प्रकृत्यैव, वर्तितव्यं यथाबलम् ॥ २ ॥

ભાવાર્થ—સાધુઓને વિષે ઉત્કૃષ્ટ બુદ્ધિવાળો ગુણી હોય છે, મધ્યમ બુદ્ધિવાળો ગુણરાગી અને અધમ બુદ્ધિવાળો ગુણ

દ્વેષી સ્પષ્ટ રીતે સંભળાય છે. વળી તે ઉત્કૃષ્ટ મધ્યમ અને અધમ બુદ્ધિવાળા તેઓ અનુક્રમે ચારિત્ર, સમ્યક્ત્વ અને મિથ્યાદર્શનના અધિકારી થાય છે, એ કારણથી સ્વભાવથી જ સમ્યક્ચારિત્ર અને સમ્યક્દર્શનજનક ઉત્કૃષ્ટ અને મધ્યમમાં પોતાની શક્તિ પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરવી. ॥ ૨ ॥

સ્વાભાવિક વિવેકદૃષ્ટિ જેને પ્રાપ્ત થાય છે તે જ ખરેખરૂં જીનમાર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે. તે જ સર્વદા દેખતો ગણાય છે. ઉન્માર્ગે પોતે જતો નથી તેમ બીજાઓને જતાં નિવારે છે. જેમ કે—

एकं हि चक्षुरमलं सहजो विवेक-
स्तद्वद्भिरेव सह संवसतिर्द्वितीयम् ।
एतद्द्वयं भुवि न यस्य स तत्त्वतोऽन्ध-
स्तस्याऽपमार्गचलने खलु कोऽपराधः ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—મનુષ્યોને સ્વાભાવિક વિવેક એ જ એક નિર્મળ નેત્ર છે અને તે વિવેકવાળા પુરૂષો સાથે સહવાસ કરવો તે બીજું નેત્ર છે. આ જગતમાં આ બંને નેત્રો જેને નથી તે પુરૂષ વસ્તુતઃ અંધ છે. અને તે અવળે રસ્તે ગમન કરે તેમાં તેનો ખરેખર કંઈ પણ અપરાધ ગણાય નહીં. ॥ ૧ ॥

સાચો વિવેક જ્યારે પ્રગટ થાય છે ત્યારે શ્રમણપણું પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રમણજીવનની મહત્તા અને પ્રશંસા અનેક શાસ્ત્રોમાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે. જેમ કે—

समसत्तुबंधुवग्गो—समसुहदुक्खो पसंसनिंदसमो ।
समलोट्ठकंचणो पुण—जीविदमरणे समो समणो ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—શત્રુવર્ગ અને બંધુવર્ગ પ્રત્યે જેને સમાન ભાવ છે-એકને પર અને બીજાને સ્વકીય નથી સમજતો, વળી સુખદુઃખમાં પણ સમાન ભાવ-એકને જોઈ ખુશી અને બીજાને જોઈ રૂષ્ટ નથી થતો. પ્રશંસા અને નિંદામાં સમાનતા એટલે ઉત્કર્ષ અને અપકર્ષને મનમાં ધારતો નથી, તેમ જ જીવન અને મરણમાં જેને સમભાવ હોય છે અને સુવર્ણ તથા ઢેફામાં જેનો સમાનભાવ હોય તે સાચો શ્રમણ જાણવો.

વળી તેવા પ્રકારનું શ્રમણપણું જ્ઞાન અને શુદ્ધક્રિયાના અભ્યાસથી અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. અભ્યાસીને શું દુષ્કર હોય?

કહ્યું છે કે—

अभ्यासेन क्रियाः सर्वाः, अभ्यासात्सकलाः कलाः ।
अभ्यासाद् ध्यानमौनादि, किमभ्यासस्य दुष्करम् ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—અભ્યાસથી સર્વ ક્રિયાઓ સિદ્ધ થાય છે. તેમ જ સમગ્ર કળાઓ અભ્યાસથી પ્રાપ્ત થાય છે અને ધ્યાન તથા મૌનાદિક યોગ પણ અભ્યાસથી જ સિદ્ધ થાય છે; અભ્યાસ કરનારને કંઇ પણ આ દુનીયામાં દુષ્કર નથી. ॥ ૧ ॥

હે આત્મન્! અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત ચારિત્ર અને અનંત તપ-વીર્ય તથા અનંત ઉપયોગ એ જ ત્હારા મૂળ ધર્મો અને આંતરિક ગુણો તેમ જ સાચાં આભૂષણો છે, તેમાં જ રમણતા કરવાથી નિર્જરા થશે. જેથી તું કર્મથી હલકો થઈશ. તેમ જ સંવર નિર્જરા, અને મોક્ષ એ ત્રણ તત્ત્વો ત્હારે ધારણ કરવા યોગ્ય છે.

વ્યવહારથી ગૃહસ્થને પુણ્ય તત્ત્વ પ્રિય હોય છે, પરંતુ

સાધુને તેની ઇચ્છા કરવી ઘટે નહી, જો ગૃહસ્થ પોતાના નિત્ય નિયમોને આરાધે અને પોતાનું કર્તવ્ય સમજી ઉપયોગ પૂર્વક ધર્મ સેવના કરે તો ચારિત્ર મેળવવા યોગ્ય બને છે. ચારિત્રધારી બની મોક્ષ મેળવે છે. ગૃહસ્થપણામાં ધર્મ સેવનાર દેવ પણ થાય છે. પોતાના ષટ્ કર્મો હંમેશાં ગૃહસ્થે પણ કરવાં જેમકે—

देवपूजा गुरूपास्तिः, स्वाध्यायः संयमस्तपः ।
दानं चेति गृहस्थानां, षट्कर्माणि दिने दिने ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—" દેવપૂજા, ગુરૂની સેવા, સ્વાધ્યાય, ધાર્મિક શાસ્ત્રનું અધ્યયન, સંયમ-વૈરાગ્ય ભાવના, તપશ્ચર્યા, અને દાન એ છ કર્મો ગૃહસ્થોને પ્રતિ દિવસે કરવાનાં કહ્યાં છે. ૧

न कयं दीणुद्धरणं , न कयं साहम्मिआण वच्छल्लं ।
हिअयंमि वीयराओ, न धारिओ हारिओ जम्मो ॥ २ ॥

ભાવાર્થ—દીન જનોનો જેણે ઉદ્ધાર ન કર્યો, તેમજ સાધર્મિક જનોનું જેણે વાત્સલ્ય (સેવાભક્તિ) ન કર્યું અને હૃદયમાં જેણે વીતરાગ ભગવાન ધારણ નથી કર્યા તેણે પોતાનો જન્મ કેવળ વ્યર્થ ગુમાવ્યો જાણવો. ૨

સ્વાભાવિક શુભ ધ્યાને તેની સેવના થાય તો તેમાં-તે ઉપર આસક્તિ ભાવ કરવો નહીં, તેજ ઉત્તમ જીવન બનાવવામાં હિતકારી છે, પુણ્યથી દેવદેવેંદ્ર ચક્રવર્તીપણાની પદવીઓ મળે છે, છતાં સાધુજીવનની ઉત્તમતા એથી વધારે છે, ઉપાધ્યાયજીના વચનો તરફ ધ્યાન આપીએ કે-

सुखिनो विषयैस्तृप्ता—नेन्द्रोपेन्द्रादयोऽप्यहो ? ।
भिक्षुरेकः सुखी लोके, ज्ञानतृप्तो निरञ्जनः ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—આશ્ચર્ય છે કે વિષયોમાં રાચી માચી રહેલા ઇંદ્ર અને ઉપેંદ્રાદિક પણ સુખી નથી, પણ જ્ઞાનથી તૃપ્ત અને અનાસક્ત એવો એક ભિક્ષુ-મુનિ જગતમાં સુખી છે. કારણકે અપરિગ્રહી હોવાથી. વળી કહ્યું છે કે—

" અસંતુષ્ટ પરિગ્રહ ભર્યા, સુખીયા ન ઇંદ નરિંદ સલુણે ।
સુખી એક અપરિગ્રહી, સાધુ સુજસ સમ કંદ સલુણે ।
પરિગ્રહ મમતા પરિહરો."

હે આત્મા ! તું મોહભાવમાં પડીને પૌદ્‌ગલિક વસ્તુને મ્હારી કરી મુંઝાય છે પણ તું નિશ્ચયથી પૌદ્‌ગલિક ભાવથી સર્વથા ભિન્ન છે. મ્હારાપણું માનીને આસક્તિભાવથી સંસારમાં પરિભ્રમણ કરવું પડે છે. જડવસ્તુના સંગથી જડપણું પ્રાપ્ત થાય છે. તું ચેતન છે, આત્મા છે, ત્હારો સ્વભાવ જડસ્વભાવથી ભિન્ન છે, સાચી સમજણ મેળવી પુદ્‌ગલ ભાવ ઉપરથી પ્રેમ ઉતારી ત્હારા શુદ્ધ આત્મા ઉપર પ્રેમ ધારણ કર, સર્વે જીવોમાં સમદર્શી થઇ પરમાત્માને જો, ત્હારામાં સર્વ આત્માઓને આત્મરૂપે તું જો, જેથી ત્હને પૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય. દરેક જીવાત્માઓએ પાપ જન્ય બંધને તોડવા માટે પોતાના અધિકાર પ્રમાણે યત્ન કરવો. કહ્યું છે કે—

विद्यातीर्थे पठितमतयः साधवः सत्यतीर्थे,
सेवातीर्थे मलिनमनसो दानतीर्थे धनाढ्याः ।
लज्जातीर्थे कुलयुवतयो—योगिनो ज्ञानतीर्थे,
नीतौ तीर्थे धरणिपतयः कल्मषं क्षालयन्ति ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—વિદ્વાન્ પુરૂષો વિદ્યારૂપ તીર્થમાં, સાધુઓ સત્ય

રૂપ તીર્થમાં, મલિન બુદ્ધિવાળા પુરૂષો સેવાભક્તિરૂપ તીર્થમાં, ધનવાન્ લોકો દાનરૂપ તીર્થમાં, કુલીન સ્ત્રીઓ લજ્જા-મર્યાદારૂપ તીર્થમાં, યોગીઓ જ્ઞાન તીર્થમાં અને રાજાઓ નીતિરૂપ તીર્થમાં પાપને ધોઇ નાખે છે. ॥ १ ॥

દાન, શીલ, તપ અને ભાવના એ ચાર પ્રકારનો ધર્મ તીર્થંકર દેવોએ કહેલો છે. એ ધર્મ આચરનાર પરમ જ્ઞાની અને આત્મયોગી બને છે, અનુકૂલ અને પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગોને તે દૃઢતાથી સહન કરે છે, એવી પરમ દશા પ્રાપ્ત થાય તે માટે પ્રયત્ન કરવો ઉચિત છે. જેથી આત્મયોગીપણું સિદ્ધ થાય છે અને આત્મયોગીઓ જગત્‌ની ધમાલ વચ્ચે નિજાનંદમાં રહે છે. કહ્યું છે કે—

चण्डालः किमयं द्विजातिरथवा शूद्रोऽथ किं तापसः,
किंवा तत्त्वनिविष्टनिर्मलमतिर्योगीश्वरः कोऽपि किम् ।
इत्युत्पन्नविकल्पजल्पमुखरैः संभाव्यमाना जनै-
र्न क्रुद्धाः पथि नैव तुष्टमनसो यान्ति स्वयं योगिनः ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—શું આ ચંડાળ જાતિનો છે? અથવા શું બ્રાહ્મણ છે? કિંવા શૂદ્ર છે? અથવા તાપસ-તપસ્વી છે? અથવા તત્ત્વવેદી શુદ્ધ અંતઃકરણવાળો છે, કિંવા કોઇ પણ યોગીશ્વર છે? એમ વિવિધ પ્રકારના વિકલ્પવાદમાં મુખર-વાચાળ બનેલા મનુષ્યોથી સંભાવના કરાયેલા યોગીઓ પોતે ક્રોધ કરતા નથી તેમ જ સંતુષ્ટ પણ થતા નથી કિંતુ શુદ્ધ માર્ગે ચાલ્યા કરે છે. ॥ १ ॥

તેમ જ—

एकः पूजां रचयति नरः पारिजातप्रसूनैः,
क्रुद्धः कण्ठे क्षिपति भुजगं हन्तुकामस्ततोऽन्यः ।

तुल्या वृत्तिर्भवति च तयोर्यस्य नित्यं स योगी,
साम्याऽऽरामं विशति परमज्ञानदत्तावकाशम् ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—એક પુરૂષ પારિજાતક (કલ્પવૃક્ષ) નાં પુષ્પોવડે પૂજા કરે છે અને અન્ય પુરૂષ ક્રોધાયમાન થઇ મારવાની ઇચ્છાથી કંઠમાં સર્પ નાખે છતાં પણ તે બંનેને વિષે જેની તુલ્ય-સમાન વૃત્તિ થાય છે તે યોગી મહાત્મા, પરમ-ઉત્કૃષ્ટજ્ઞાને આપ્યો છે અવકાશ જેને એવા સમતારૂપ ઉદ્યાનમાં પ્રવેશ કરે છે. ॥ ૧ ॥

રાગ અને દ્વેષને દૂર કરવા માટે સમત્ત્વનો સ્વીકાર કરવો જોઇએ.

मोहवह्निमपाकर्त्तुं, स्वीकर्तुं संयमश्रियम् ।
छेत्तुं रागद्रुमोद्यानं, समत्त्वमवलम्व्यताम् ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—મોહ રૂપી અગ્નિને દૂર કરવા માટે તેમ જ સંયમ રૂપ લક્ષ્મીનો સ્વીકાર કરવા માટે અને રાગરૂપી વૃક્ષોથી શોભિત બગીચાને નિર્મૂલ કરવા માટે સમત્ત્વભાવનું અવલંબન કરવું. જેથી આત્મભાવના સ્વયમેવ સિદ્ધ થાય છે. આત્મભાવના ભાવનાર ભરતચક્રીએ કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. બાહુબળીને માનનો ત્યાગ થવાથી કેવળ લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થઈ. સમત્ત્વ દૃષ્ટિ રાખવાથી અર્જુન માળી અને દૃઢપ્રહારી બંને મહા હત્યારા હતા છતાં તેમણે શ્રમણત્વ સ્વીકારી સમભાવ ધારણ કરી છ માસમાં કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. તેમ જ ચીલાતીચોર અને ચંડકોશીક જેવા ક્રૂર સ્વભાવવાળા હોવા છતાં તેમણે સમભાવમાં આવી સ્વર્ગસુખ મેળવ્યું. ગજસુકુમાલના મસ્તક ઉપર સોમલ બ્રાહ્મણે માટીની પાળ બાંધી ધગધગતા અંગારા મૂક્યા છતાં પણ સમભાવના બળે તેમને કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. અવંતીસુકુમાળ - સુકોશલમુનિ ખંધકમુનિ મેતારજ

મુનિ આદિ મહાપુરૂષોએ ઘોર ઉપસર્ગો સહન કરી આત્મસિદ્ધિ મેળવી છે તે પણ સમભાવનો જ મહિમા છે. દમદંત રાજર્ષિ સમતા સામાયિકમાં રહેલા હતા તે સમયે પાંડવોએ ભાવપૂર્વક વંદનપૂજન કર્યું અને કૌરવોએ પથરાઓથી ઢાંકી દીધા તો પણ તે સમભાવમાં રહ્યા તો તે પરમ સુખના ભોગી થયા. હે આત્મન્ ! તું આવા અનેક મહાપુરૂષોનાં જીવનઆદર્શો વિચારી અલ્પાંશે પણ આવા પ્રકારનું ઉત્તમ જીવન જીવવા પ્રયત્ન કર. સંસારનો મોહ મૂકી સ્વભાવમાં રહી આત્મસ્વરૂપની તું વિચારણા કર. શ્રી મહાવીરપ્રભુએ સાડાબાર (૧૨ાા) વર્ષ અને એક પક્ષ-પખવાડીયા સુધી મૌન રહી અનેક અનુકૂળ પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગો સહન કરી પરમ પૂર્ણ જ્ઞાન-કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી ભવ્ય આત્માઓને જે આત્મશુદ્ધિનો ઉપદેશ કર્યો હતો તે ઉપદેશ સુધર્માસ્વામીએ આચારાંગ આદિ સિદ્ધાન્ત રૂપે ઉપદેશ કર્યો, અનેક નિર્ગ્રંથ મહાપુરૂષોએ તેમજ આચાર્યમહારાજાઓએ તદનુસાર ઉપદેશગ્રંથો દ્વારા ઉપદેશ આપ્યો તે પરમ હિતકારી છે અને સ્વસ્વરૂપની ઝાંખી કરાવનાર-સાક્ષાત્કાર કરાવનાર છે, માટે હે આત્મન્ ! તું પરમ આદર પૂર્વક પરમ શ્રદ્ધા પૂર્વક શ્રવણ કર, મનન કર, નિશ્ચય કર, તે પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કર તો તું અવશ્ય કલ્યાણનો ભોક્તા થઇશ.

शिवमस्तु सर्वजगतः, परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयान्तु नाशं, सर्वत्र सुखीभवन्तु लोकाः ॥ १ ॥

ॐ शान्तिः ३

વિ. સં. ૧૯૮૯ ता ४-३-३३ વિજાપુર. | લે. પરમ ગુરૂદેવ શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજીનો લઘુતમ શિષ્ય મુનિ જયસાગર.

॥ श्रीमद्-ऋद्धिसागरसूरिगुणाष्टकम् ॥

गुणेषु रक्तः श्रुतधर्मसक्तः, सम्यक्क्रियाकाण्डलता-पयोदः । स्याद्वादमुद्राप्रथितप्रभावः, सूरिः सदाऽस्तामिह ऋद्धिसागरः ॥ १ ॥ तत्त्वार्थिनां तत्त्वधनप्रदाता, धर्मार्थिनां धर्मगुणैकदाता । मोक्षार्थिनां तत्प्रथनप्रवीणः, सूरिः श्रियास्तामिह ऋद्धिसागरः ॥ २ ॥ जितान्तरारिर्जयशीलभावः, शीलप्रभाभासुरशान्तमूर्त्तिः । वशीकृताक्षाऽश्वगणश्च-कासत्-सूरिः सदा राजति ऋद्धिसागरः ॥ ३ ॥ अनन्य-कीर्त्याकलितस्वरूपः, सच्छास्त्रबोधप्रथने पटीयान् । सदा शुभध्याननिविष्टचेताः, सूरिः श्रिया राजति ऋद्धिसागरः ॥ ४ ॥ चारित्रमार्गे विशदं विशालं, विधाय सम्यक् स्वमति-प्रभावात् । प्रवर्त्तयँस्तत्र जनाननेकान्-सूरिः श्रिया राजति ऋद्धिसागरः ॥ ५ ॥ दयामयं धर्ममनिन्दनीयं, दिशन् जना-नार्यगुणान्प्रकुर्वन् । भूतानुकम्पा कलितस्वभावः, सूरिः श्रिया राजति ऋद्धिसागरः ॥ ६ ॥ आनन्दिताऽऽत्मापर-मात्मनिष्ठः, परप्रवादोक्तिविमूढभावः । श्रीजैनसिद्धान्तवि-चारविज्ञः, सूरिः श्रिया राजति ऋद्धिसागरः ॥ ७ ॥ अखण्डिताऽनन्तमुनिश्रियाऽऽलं, विराजमानो विरतिप्रधानः । विभासमानो विदुषां समाजे, सूरिः श्रिया राजति ऋद्धिसागरः ॥ ८ ॥ हेमेन्द्रसागरमुनिप्रथितं पृथिव्यां, विस्तारमेतु गुणभाजनमष्टकं तत् । किं नास्ति भूरिगुणिनां गुणभावनेह, शर्मप्रदानपटुरुत्तमशीलभाजाम् ॥ ९ ॥